

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/358/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115201125
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7115201125.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Olgy Mičietovej a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu Ing. B. Y., I. XX.X.XXXX, N., N. XX, proti žalovanej W. W. L., I. X.X.XXXX, N., Č. XX, zast. advokátkou JUDr. Martou Šuvadovou, Košice, Floriánska 16, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 13C/25/2015-474 z 11.7.2019 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalobu zamietla a II. priznáva žalovanej právo na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100 %.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa mu za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti a to dorúčením listu s nasledovným obsahom: „Ospravedlňujem sa R.. B. Y. a celej jeho rodine za klamstvá a osočovanie, ktoré som uviedla v svojom ohováračskom liste doručenom Okresnému súdu Košice II dňa 25.9.2014 založenom do spisu 41C/173/2007. Zároveň žiadam pani sudkyňu F. Z. a ostatných pracovníkov súdu, aby môj ohováračský list nebrali pri svojom rozhodovaní do úvahy a list odstránili zo spisu.“ List bude adresovaný pani sudkyňi F. Z. na Okresný súd Košice II a založí sa do spisu 41C/173/2007 vedenom na Okresnom súde Košice II. Zároveň žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu sumu 1 800 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a nahradiť mu trovy konania. Ďalej súd uviedol, čím žalobu žalobca odôvodnil, že tvrdenia popísané v bode 3 č. 1-4 sú nepravdivé, ide jednoznačne o ničím nepodložené ohováranie a osočovanie jeho osoby žalovanou, ktoré vníma ako difamujúce tvrdenia, ktorými mu prisudzuje prakticky trestnú činnosť a jej tvrdenia značne znižujú jeho vážnosť, občiansku česť, dôstojnosť, jeho meno a priezvisko a postavenie jeho osoby, nielen ako občana v spoločnosti, ale aj ako splnomocneného zástupcu v konaniach vedených na Okresnom súde Košice II. a mal za to, že konaním žalovanej mu vznikla aj nemajetková ujma, že závažnosť ujmy spočíva hlavne v znížení vážnosti jeho osoby ako splnomocneného zástupcu v konaní 41C/173/2007 vedenom na Okresnom súde Košice II. a ako žalobca žalobu právne odôvodnil. Súd uviedol ako sa k žalobe vyjadřila žalovaná v písomnom vyjadrení z 13.4.2015, že žiadala žalobu zamietnuť a priznať jej trovy konania a ako svoje stanovisko odôvodnila, že navrhla pripojiť spis kolízneho opatrovníka, najmä záznamy z výsluchov z roku 2004 a 2005 vtedy maloletých detí N. F. B. L. z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, spisovú dokumentáciu vo viacerých konaniach vedených na Okresnej prokuratúre Košice II, ďalšie konania vedené na Obvodnom úrade štátnej správy Košice II. a poukázala na to, že správanie sa žalobcu voči nej bolo neustále nevhodné a arogantné a že v

predmetnom liste z 25.9.2014 vyjadrila skutočnosti, ktoré boli predmetom konania tak, ako ich vnímala zo svojho subjektívneho hľadiska, tlmočila svoje subjektívne názory. Obsah tohto vyjadrenia teda nemožno kvalifikovať ako prekročenie zákonom stanovených medzí a navrhla pripojiť spisy týkajúce sa jej syna J. L. F. W. Y. týkajúce sa maloletých detí, ich rozvodu, výživného pre maloletú N., výživného pre ich syna B. L., konanie o vyporiadanie BSM medzi nimi.

2.1.Súd uviedol, aké dokazovanie vykonal a zistený skutkový stav posúdil podľa právnych predpisov § 11, § 13 ods.1,2,3 OZ.

2.2.Súd konštatoval, že predmetom konania je žaloba o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť písomne sa ospravedlniť žalobcovi s navrhnutým textom a zároveň, aby toto ospravedlnenie žalovaná adresovala sudkyňi Okresného súdu Košice II JUDr. F. Z. a založiť ho do spisu vedenom na Okresnom súde Košice II pod spis. zn. 41C/173/2007. Zároveň žiadal žalobca zaviazať žalovanú na zaplatenie mu nemajetkovej ujmy vo výške 1 800 eur, a uplatnil si voči žalovanej právo na náhradu trov konania. Po oboznámení sa s predmetným listom žalovanej, ktorý sa v origináli nachádza vo vyššie uvedenom spise Okresného súdu Košice II., má za to, že žalovaná v tomto liste, ktorý bol doručený súdu 25.9.2014 sa vyjadrovala ku skutočnostiam, ktoré boli predmetom konania tak, ako ich vnímala zo svojho subjektívneho hľadiska, tlmočila svoje názory. Obsah tohto vyjadrenia nemožno kvalifikovať ako prekročenie stanovených medzí. O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nepôjde vtedy, ak ide o zásah dovolený, zákonom predpokladaný, ak takto zákonom nie sú prekročené medze, teda ak sa stal primeraným spôsobom a nie v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby. Za protiprávny sa nepovažuje zásah, ktorý sa realizuje v rámci výkonu subjektívneho práva, prípadne v rámci plnenia zákonom uloženej povinnosti ako napr. výkon práv spočívajúci v uvedení skutkových tvrdení v súdnom konaní buď účastníkom konania, prípadne svedkom alebo znalcom. Všeobecne platí zásada, že výpoveď svedka sa považuje ako výkon povinnosti resp. práva. V podaní žalovanej nedošlo k žiadnemu excesu. Žalovaná písala ako svedok o skutočnostiach, ktoré boli predmetom konania o vyporiadanie BSM jej syna R.. J. L. a jej bývalej nevesty R.. W. Y., ako ich ona vnímala zo subjektívneho hľadiska, tlmočila svoje subjektívne názory, teda k excesu žalovanej pri tejto výpovedi podľa názoru súdu nedošlo. Súd poukázal na to, že je vždy povinný skúmať, za akých okolností a v súvislosti plnením, akých práv či povinností ku konaniu, či k prejavu došlo. Poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu ČR 30Cdo/1404/2006, Najvyššieho súdu ČR 30Cdo/137/2007 i na rozsudok Krajského súdu Trenčín 4Co/50/2012, na znenie rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 5Cdo/180/2007, ktorý uvádza, že za nespôsobilý zásah narušiť alebo ohroziť práva na ochranu osobnosti chránené § 11 OZ súdy považujú prípady, kedy zásah spočíval v tvrdeniach, ktoré boli prednesené napr. za takých okolností, za ktorých nehrozilo zverejnenie a nemohlo dôjsť k zníženiu vážnosti fyzickej osoby napr. medzi ostatnými spoluobčanmi. Neoprávnenosť zásahu do práv na ochranu osobnosti je vylúčená vtedy, ak dôjde k zásahu v rámci riadneho konania a ak nevybočil z rámca daného platnými predpismi. Nemožno hovoriť o neoprávnenom zásahu tam, kde zákon takéto zásah dovoľuje, kde k zásahu došlo v rámci subjektívneho práva hoci sa inak zásah týka osobnosti fyzickej osoby. Súd mal za to, že v danom prípade žalovaná realizovala svoje právo vyjadriť sa ku prebiehajúcej konaniu o vyporiadanie BSM vedenom na Okresnom súde Košice II pod spis. zn. 41C/173/2007, keď bola predvolaná ako svedkyňa. Spolu so svojim ospravedlnením, že sa nezúčastní tohto pojednávania doručila súdu list, v ktorom vyjadrila svoje subjektívne názory na situáciu v rodine svojho syna J. L.. Poukázala na problematické vzťahy v tejto rodine, vyjadrovala sa ku konaniu o vyporiadanie BSM syna a sestry žalobcu vo veci garsónky zakúpenej ňou a jej manželom. Súd má za to, že v danom prípade žalovaná realizovala svoje právo, pričom pri vyjadreniach v liste nevybočila zo zákonom stanovených medzí, nešlo teda o exces. Sudkyňa V.. Z. síce spomenula tento list v odôvodnení rozsudku, ale len v častiach týkajúcich sa o predmetu konania BSM - garsónky. Tento list je súčasťou spisu Okresného súdu Košice II spis. zn. 41C/173/2007. Nebola s ním oboznámená široká verejnosť, spoluobčania žalobcu a s obsahom tohto listu boli oboznámení len účastníci konania, ich právni zástupcovia a sudkyňa. Z uvedených dôvodov uzavrel, že nedošlo k zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcu, preto už nevykonával ďalšie navrhované dôkazy a žalobu žalobcu ako bezdôvodnú zamietol.

2.3.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1, § 262 ods.2 CSP a keďže žalovaná bola plne úspešná, preto jej priznal právo na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100 %.

3.Rozsudok napadol včas podaným, rozsiahlym odvolaním žalobca (rozsudok doručený žalobcovi 2.8.2019, odvolanie podané 13.8.2019, č. I. 498 - 536), ktorý odôvodnil nasledovne:

3.1.Má za to, že napadnutý rozsudok je nesprávny a vyznieva v jeho neprospech a to z dôvodu, podľa § 365 ods.1 písm. b), f), h) CSP a zároveň v zmysle § 365 ods.2 CSP právoplatné uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré predchádzali rozhodnutiu vo veci samej majú vadu uvedenú v § 365 ods.1 CSP a táto

vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Týmto odvolaním sa domáha preskúmania napadnutého rozsudku „prvostupňového“ súdu (správne prvoinštančného, pozn. odv. súdu), ako aj konania, ktoré mu predchádzalo. Napadnutý rozsudok pokladá za prekvapivý, svojvoľný, nesprávny, jednostranný, neobjektívny, nespravodlivý, nepreskúmateľný a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, napadnutý rozsudok sa riadne nevysporiadal ani s jednou podstatnou skutočnosťou v konaní, a to bez riadneho odôvodnenia, v ktorom by zdôvodnil svoj odklon od procesného predpisu a od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, na ktoré sa v konaní odvolával.

3.2. Predovšetkým súd v napadnutom rozsudku úplne opomenul jeho podstatné skutkové tvrdenia, jeho právnu argumentáciu, podstatné dôkazy, ktoré označil a nim citovanú ustálenú rozhodovaciu prax, ktoré preukazovali ako nepravdivé práve tie podstatné skutočnosti, ktoré boli základom napadnutého rozhodnutia (ďalej v texte označené už iba ako „podstatná a relevantná časť môjho procesného útoku“), a ktoré podľa jeho názoru mali potenciál zvrátiť napadnutý rozsudok. Opomenutá podstatná a relevantná časť jeho procesného útoku preukazovala, že:

- napadnutý list žalovanej bol súdom nevyžiadaný, súd v konaní o vysporiadanie BSM neuložil žalovanej povinnosť napísať napadnutý list, preto je vylúčené, že napadnutý list žalovanej bol výkonom práva v rámci jej uloženej povinnosti

- žalovaná, ktorá sa neustanovila na pojednávanie, ale sa ospravedlnila, nebola v konaní o vysporiadanie BSM ani účastníkom konania, ani vedľajším účastníkom konania, ani sa nedostavila na predvolanie vypovedať ako svedok, ani v ňom nevystupovala ako splnomocnený zástupca niektorého z účastníkov konania, preto judikatúra, na ktorú sa odvolávala žalovaná a ktorú prevzal aj súd do napadnutého rozsudku je pre tento prípad neaplikovateľná v čase zásahu bol platný procesný predpis Občiansky súdny poriadok a že on citoval rozsudok NS SR 3Sžf/130/2013, v ktorom sa uvádza, že Občiansky súdny poriadok v súdnom konaní dôkaz ako písomnú svedeckú výpoveď nepozná. Preukazoval úmysel žalovanej napadnutým listom ovplyvniť súd, nepodloženým obvinením z trestnej činnosti voči jeho osobe v konaní o vysporiadanie BSM, v ktorom bol splnomocneným zástupcom. Na preukázanie svojho tvrdenia o neoprávnenosti zásahu žalovanej citoval z rozsudku Nejvyššího správneho soudu (zo 4. brezna 2011, č.j. 5 As 37/2010 - 71). Preukazoval, že žalobou napadnuté tvrdenia žalovanej nemali žiaden súvis s predmetom konania o vysporiadanie BSM, a ani súvis s jeho činnosťou splnomocneného zástupcu v konaní o vysporiadanie BSM. Žalovaná bola predvolaná ohľadom súvislosti s kúpou garsónky na meno jej manžela v konaní o vysporiadanie BSM po rozvode manželstva jej syna a jeho sestry, teda predmetom jej výpovede v konaní o vysporiadanie BSM nemalo byť vyjasňovanie vzťahov v rodine, ako uvádza napadnutý rozsudok. Na predvolaniach bolo jednoznačne uvedené, že žalovaná je predvolaná ako svedok v právnej veci o vysporiadanie BSM, nie v trestnej veci údajného týrania jej vnúčat, alebo užívania bytu na K. XX v Košiciach a ani vo veci jej hodnotenia správania sa splnomocneného zástupcu druhého účastníka konania a jeho rodiny, teda napadnutým listom vybočila z predmetu konania o vysporiadanie BSM. Iba pár dní po tom, ako sa žalovaná ospravedlnila zo svojej povinnosti ísť svedčiť pre konanie o vysporiadanie BSM pre vysoký vek a choroby, so žalovanou cestovali jedným vlakom z Prahy do Košíc, každý v inom vozni a boli svedkami, ako s kufrom a kabelou dobiehala v Košiciach na autobus č.17. Žalovaná nemohla byť v konaní o vysporiadanie BSM pokladaná za svedka, keď sa neustanovila na pojednávanie aj z toho dôvodu, že nebola poučená o význame svedeckej výpovede, o jej právach a povinnostiach a o trestných následkoch krivej výpovede, nebola jej uložená povinnosť vyjadriť sa k predmetu sporu písomne a súd jej ani neposkytol otázky, na ktoré by mala odpovedať. Podľa procesného predpisu svedok na súde má vypovedať o tom, čo on sám vnímal svojimi zmyslami a nie poskytovať súdu údajne sprostredkované informácie. V podaní z 18.03.2019 poukázal na podstatné rozpory medzi napadnutým listom žalovanej doručenom Okresnému súdu Košice II z 25.09.2014 a Záznamom o šetrení zo 06.04.2005 z opatrovníckeho spisu maloletej Kamily podpísaným žalovanou, listy č. 181,182 spisu 13C/25/2015, ktoré prisviedčajú tomu, že žalovaná vedome a úmyselne v napadnutom liste klamala a že napadnutý list bol napísaný s úmyslom ovplyvniť súd s cieľom poškodiť Ing. W. Y. v konaní o BSM. Ako dôkaz predložil záznam o šetrení zo 06.04.2005 z opatrovníckeho spisu maloletej N., listy č. 181,182 spisu 13C/25/2015. V podaní z 23.04.2019 preukazoval aj to, že žalovaná vedome klamala aj v tej časti napadnutého listu, v ktorom tvrdila, že s príchodom syna a detí sa jej manžel rozhodol kúpiť garsónku. Svedkyňa Ing. W. Y. vypovedala o účelovom, premyslenom a plánovanom konaní syna žalovanej, ktorý ju nútil vzdať sa majetku a do toho zainteresoval aj maloletú N., ktorú používal ako zbraň proti nej. V spise o vysporiadanie BSM je založený výpis Tatra banky, a.s. preukazujúci, že prvá platba za garsónku na Adlerovej XX v Košiciach bola uhradená 20.12.2004, teda 10 dní pred odchodom N.. Dôkaz: Spis o vysporiadanie BSM, sp. zn. 41C/173/2007, list 175. V tom istom písomnom podaní z 23.04.2019 preukazoval, že oboznámený list č.173 z opatrovníckeho spisu N. L. potvrdzuje, že N. mala od bytu na K. XX v Košiciach kľúče, do bytu sa bez problémov dostala, teda mala doň voľný prístup, čo vyvracia

ďalšie klamstvo žalovanej z napadnutého listu o údajnom vyhnaní N. z tohto bytu. Dôkaz: jeho písomné podanie z 23.04.2019, založené v spise 13C/25/2015. Tvrdí, že zo strany žalovanej išlo o exces, nakoľko žalovaná v rozpore so zásadou prezumpcie neviny, ktorá chráni každého pred vyslovením výroku o vine bez toho, aby bola jeho vina preukázaná v súlade so zákonom (Nolkenbockhoff v. Nemecko, rozsudok z roku 1987) ho v napadnutom liste prezentovala priamo ako páchatela trestnej činnosti - údajného trojmesačného psychického a fyzického týrania maloletého dieťaťa. Už z vyššie uvedeného dôvodu v zmysle judikátu NS SR 3Cdo 84/2011 sa má napadnutý list žalovanej považovať nielen za neprípustný zásah do jeho osobnostných práv, ale aj za exces. Žalovaná v prekračovaní a dokonca gradácii zákonom stanovených medzí, teda v excesoch, pokračovala aj v priebehu konania 13C/25/2005, kedy v svojom písomnom podaní z 01.12.2016 jednak rozšírila svoj útok aj na jeho nebohého starého otca pravdepodobne preto, lebo tento počas druhej svetovej vojny ukrýval mladého židovského chlapca, ktorý vďaka tomu vojnu prežil, jednak prostredníctvom podania svojej právnej zástupkyne velebila príbuzného jej manžela, vraha z väpenky Nemecká, V. L., príslušníka Pohotovostných oddielov Hlinkovej gardy, ktorý sa sám priznal k viacerým vraždám bezbranných civilistov, za čo bol právoplatne odsúdený a v roku 1958, popravený obesením, čiže má za to, že vytvorila extrémistický materiál. V konaní poukázal na judikát podľa jeho názoru aplikovateľný pre tento prípad, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 293/2015 zo 06.06.2016, v ktorom sa NS SR zaoberal takmer identickou vecou, kedy staršia žena taktiež zaslala nevyžiadaný ohováračský list s difamujúcim obsahom, čím podľa názoru NS SR. Citoval z vyššie uvedeného uznesenia NS SR 3Cdo 293/2015 zo 06.06.2016, rozsudok z 27.3.2001 sp. zn. MCdo 46/2000, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.5.2013 sp. zn. 9 Co 197/2012. Aj právna teória zastáva názor, podľa ktorého „zásahom do osobnostného práva nemusí nastať skutočné zníženie vážnosti. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka" (viď publikáciu „Občiansky zákonník I, Števček a kol., C. H. Beck, 2015, str. 83.). Obdobné sú právne úvahy aj autorov ďalších odborných publikácií (viď napríklad „Občiansky zákonník", Jaromír Svoboda a spol., Eurounion, 2005, str. 42). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu bolo z týchto dôvodov potrebné mať za to, že v preskúmvanej veci došlo k nemajetkovej ujme žalobcov. V dôsledku konania žalovanej došlo k ohrozeniu cti, dôstojnosti a dobrého mena žalobcov 1/ a 2/, pričom nebolo nevyhnutné, aby k zníženiu ich vážnosti v spoločnosti zároveň skutočne došlo. Poukázal na to, že tak isto ako v citovanej veci, aj v jeho veci, konanie žalovanej, ktorým neoprávnene zasiahla do mojej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, môjho mena a priezviska, bolo cíelené a premyslené, s úmyslom poškodiť jeho občiansku česť, ľudskú dôstojnosť a pošpiniť jeho meno a priezvisko, a preto tak ako žalobcovia v citovanej veci aj on v tomto konaní právom požadujem nápravu. Poukázal na jeho podanie z 29.06.2019 založené v tomto spise 13C/25/2015. V konaní poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, od ktorej sa následne súd napadnutom rozsudku odklonil. Občianskoprávne sankcie za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti sú teda založené na objektívnom princípe, t.j. nie je vyžadované zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu, pričom súčasne sa vyžaduje, aby zásah o ktorý ide, mal charakter neoprávneného zásahu. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov. Prihliada sa na závažnosť vznikutej ujmy, na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, či žalovaný zasiahol do osobnosti žalobcu z neobľahostajnosti, alebo či mu je možné k neoprávnenému zásahu a vzniknutom nepriaznivom následku pripočítať úmysel, poprípade zlý úmysel a pohnútku (napríklad škandalizovať a ohovoriť žalobcu, pričom pre posúdenie „zlého úmyslu a pohnútky" nie je spravidla rozhodujúce preukázanie vedomého konania žalovaného, ale rozhodujúce je „čitateľnosť" z obsahu príspevku). Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určenie vzťahu medzi mierou ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti a konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takejto ujmy. I tak však ide vždy o právny nástroj, ktorého úlohou je zabezpečiť rešpektovanie a ochranu osobnosti fyzickej osoby. Dôkazné bremeno pri uplatňovaní práva na ochranu osobnosti je na strane žalovanej, teda ona musí dokázať, že jej tvrdenia sú pravdivé. Ak v priebehu súdneho konania nedokáže pravdivosť tvrdení, znamená to, že platí opak, teda že ide o nepravdivé tvrdenie, a tým o neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcu. Nemohlo sa jednať o svedeckú výpoveď, lebo svedecká výpoveď je ústna, pričom písomné vyhlásenie nie je svedeckou výpoveďou, ide o dôkaz listinou. Citoval znenie § 129 ods.1 OSP. Napadnutý list vybočil z rámca daného platnými predpismi, teda došlo k prekročeniu zákonom stanovených medzí, pričom poukázal na § 126 procesného predpisu platného v dobe zásahu, t. j. Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého by sa procesne postupovalo, ak by sa žalovaná ustanovila ako svedok, teda vyjadroval pravý opak toho, čo napadnutý rozsudok. Nestotožňuje sa s tým ako sa žalovaná vyvíja tvrdením, že v predmetnom liste zákonnej sudkyňi napísala iba to, čo počula od iných a poukázal na ustálenú judikatúru a výkladovú prax, podľa ktorej sa

žalovaná nemôže s úspechom ubrániť a zbaviť zodpovednosti tým, že iba šírila difamujúce údaje, ktoré ona údajne počula od iných. Dôkaz: Judikát 2Cdo/306/2012. Tri z napadnutých výrokov sú skutkové tvrdenia a nie hodnotiace úsudky, pričom citoval judikát NS SR 3Cdo/84/2011 a 3MCdo/10/2005. K údajným vyjadreniam detí z roku 2012 sa vyjadril v písomnom podaní z 30.9.2018, kde poukázal na to, že sa jedná o súkromné listiny bez dôkaznej sily. Do spisu doložil výpovede detí - verejné listiny, ktoré preukazujú nepravdivosť napadnutých výrokov žalovanej. Tieto citoval aj v svojej záverečnej reči. Napadnutý list žalovanej v konaní o vysporiadanie BSM nebol považovaný za svedeckú výpoveď, a to na žiadnom stupni. Už v žalobe uviedol, že za ujmu pokladá aj skutočnosť, že sa musí ohováračským listom žalovanej zaoberať, keď by sa mohol nerušene a plne venovať svojej vlastnej činnosti, od ktorej v dôsledku neoprávneného zásahu žalovanou odvádzaný a zlý úmysel žalovanej pokladá za priťažujúcu skutočnosť.

3.3.Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nezdôvodnil, prečo neprihliadol starostlivo na všetko, čo v konaní vyšlo najavo a prečo bola v konaní opomenutá podstatná a relevantná časť jeho procesného útoku. Preto pokladá napadnuté rozhodnutie za ústavne netolerovateľné aj z hľadiska kvality jeho odôvodnenia.

3.4.Má za to, že týmto postupom súdu bolo porušené aj jeho základné právo na rovnosť účastníkov konania zaručeného čl. 47 ods.3 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko súd napadnuté rozhodnutie oprel výlučne o tvrdenia, ktoré svedčili v prospech žalovanej, pričom opomenul tie, ktoré svedčili v jeho prospech, a v rozsudku nezdôvodnil, prečo tak urobil.

3.5.Je toho názoru, že súd sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal ani s jeho námietkami voči procesnému postupu súdu v procese dokazovania, ktorý bol podľa jeho názoru v rozpore s CSP. Má za to, že opomenutím tých podstatných skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré svedčili v jeho prospech, pričom v napadnutom rozsudku nezdôvodnil, prečo tak urobil, vydal súd jednostranný, nespravodlivý a neobjektívny rozsudok v jeho neprospech.

3.6.Opomenutie podstatnej a relevantnej časti jeho procesného útoku na pojednávaniach: V konaní sa uskutočnilo sedem pojednávaní v ktorých uplatňoval procesný útok a to: 22.11.2017, 28.02.2019, 13.07.2018, 12.10.2018, 18.01.2019, 20.03.2019, 11.07.2019. Súd v odôvodnení neuviedol vôbec nič z jeho procesného útoku uplatneného na pojednávaniach a to bez akéhokoľvek odôvodnenia. V odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza súd jedine pojednávanie konané 28.02.2019, avšak uvádza v ňom iba procesnú obranu žalovanej: odseky 28,29,30. Jeho procesný útok uviesť opomenul. Pojednávania konané 22.11.2017, 13.07.2018, 12.10.2018, 18.01.2019, 20.03.2019, 11.07.2019 boli súdom úplne opomenuté a to bez akéhokoľvek odôvodnenia. Opomenutie podstatnej časti môjho procesného útoku v písomných podaniach: Doručil súdu osem písomných podaní, v ktorých uplatňoval procesný útok: žalobu 20.01.2015, písomné podania: 24.05.2015, 28.02.2018, 29.04.2018, 30.09.2018, 18.3.2019 a 23.04.2019, 27.06.2019. Súd v odôvodnení uviedol iba značne oklieštené časti zo žaloby z 20.01.2015 a z písomného podania zo 24.05.2015, pričom aj u nich opomenul podstatnú a relevantnú časť jeho procesného útoku. Ostatných šesť písomných podaní, v ktorých taktiež uplatňoval procesný útok, súd úplne opomenul a to bez akéhokoľvek odôvodnenia. Má za to, že súd týmto postupom chcel zakryť jednak to, že: napadnutým rozsudkom sa bezdôvodne odchyľil od svojho vlastného predbežného právneho posúdenia veci, v ktorom uviedol, že vykoná dôkazy navrhnuté žalovanou na preukázanie pravdivosti žalobou napadnutých výrokov, súd dokazovanie skutočne aj roky vykonával až do pojednávania konaného 11.07.2019, kedy vyhlásil dokazovanie za skončené, pričom v konaní vyšli najavo podstatné skutočnosti, ktoré svedčili v jeho prospech. Pravdivosť napadnutých tvrdení žalovanej sa nepreukázala ani po niekoľkoročnom dokazovaní, čo podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít znamená, že platí opak, teda, že ide o nepravdivé tvrdenia. Citoval: „Dôkazné bremeno pri uplatňovaní práva na ochranu osobnosti je na strane žalovanej, teda ona musí dokázať, že jej tvrdenia sú pravdivé. Ak v priebehu súdneho konania nedokáže pravdivosť tvrdení, znamená to, že platí opak, teda že ide o nepravdivé tvrdenie, a tým o neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcu.“ Dôkaz: R. J., Občiansky Zákonník, Veľký komentár, I. Zväzok, 2 aktualizované a rozšírené vydanie, Eurokódex 2014, strana 157. Podstatné časti napadnutého rozsudku sú doslovne prevzaté z podaní žalovanej, ku ktorým sa ešte na samom začiatku konania v svojom podaní zo 24.05.2015 vyjadril. Poukázal na ich nesprávnosť, na to, že nemajú oporu ani v zákone, ani a v ustálenej súdnej praxi najvyšších súdnych autorít, pričom použil všetky argumenty, ktoré rozpísal v úvode, a ktoré ostali súdom v napadnutom rozsudku opomenuté. Dôkaz: podanie z 24.05.2015 založené v spise 13C/25/2015

3.7.Porušenie zákazu prekvapivých rozhodnutí - Súd na prvom pojednávaní konanom 22.11.2017 vyjadril predbežné právne posúdenie veci tak, že žalovanej dá priestor na preukázanie pravdivosti žalobou napadnutých tvrdení, a konanie skutočne aj tak smeroval, t. j. vykonával dôkazy, vypočúval svedkov. Preto mal za to, že súd sa s nesprávnou argumentáciou žalovanej vysporiadal. Prisvedčoval

tomu aj postup súdu od podania žaloby 20.01.2015 do prvého pojednávania vytyčeného na 22.11.2017 - teda o dva a pol roka neskôr, počas ktorých obstarával dôkazy navrhnuté žalovanou. Prisvedčoval tomu tiež aj priebeh prvého pojednávania 22.11.2017, ktoré bolo po 45 minútach odročené na neurčito, z dôvodu, že súd na návrh žalovanej išiel obstarat' spis o vysporiadaní BSM, ktorý bol v tom čase na dovolacom súde. Napadnutý rozsudok pokladá za prekvapivý jednak preto, lebo ním bola v roku 2019 zamietnutá žaloba z dôvodov, ku ktorým v roku 2015 preukazoval, že ich pokladá za nesprávne, nakoľko nemajú oporu ani v zákone, ani v ustálenej súdnej praxi najvyšších súdnych autorít, jednak preto, lebo súd žalobu zamietol bez toho, aby sa s touto jeho podstatnou argumentáciou v odôvodnení vysporiadal. Za prekvapivé pokladá aj to, že súd v napadnutom rozsudku označil viac ako štvorročné ním vykonávané dokazovanie za objasňovanie vzťahov v rodine, napriek tomu, že všetky zvukové záznamy o pojednávaniach v tomto konaní, vrátane tých, kde boli vypočúvaní svedkovia, ako aj všetky moje písomné podania preukazujú, že v tomto konaní vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy sa preukazovala pravdivosť, alebo nepravdivosť štyroch žalobou napadnutých tvrdení.

3.8.Nehospodárnosť konania - Dodával, že súd k prvému pojednávaniu obstaral a pripojil štyri spisy, ktoré navrhla žalovaná na preukázanie svojich tvrdení. Z týchto spisov sa ani na prvom pojednávani, ani v celom konaní nič neoboznámilo, lebo právna zástupkyňa žalovanej na prvom pojednávani priznala, že v týchto spisoch sa vlastne žiaden dôkaz v prospech žalovanej nenachádza. Jedná sa o spisy právoplatne ukončených konaní, ktoré boli vedené na OS KE II: spis č. k. 10C/392/2014 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností medzi synom žalovanej a jej sestrou, spis č. k. 10C/481/2004 o určenie manželského výživného medzi jeho sestrou a synom žalovanej, 25P/12/2005 o zverenie maloletej N. L. medzi synom žalovanej a jeho sestrou, 43C/390/2005 o výživné pre dospelé dieťa B. L. proti jeho sestre, ktoré súd na návrh žalovanej obstaral, avšak na pojednávaniach z nič neoboznámil. Ďalej poukázal na nelogický a nehospodárny postup súdu pri oboznamovaní opatrovníckeho spisu z roku 2005 vtedy maloletej N. L., jeho netere. Žalovaná označila tento spis, hlavne výpovede N. pred sociálnymi pracovníčkami ako nosný dôkaz o pravdivosti jej obvinenia, jeho osoby z páchania trestnej činnosti, o jeho údajnom psychickom a fyzickom týraní maloletej N. od októbra 2004 do 30.12.2004, čo bol deň, kedy podľa dotknutého listu žalovanej mala byť po trojmesačnom týraní N. vyhnaná jej matkou z bytu. Opatrovnícky spis bol súdom obstaraný a vložený ako celok do spisu 13C/25/2015, a to vrátane úvodného individuálneho plánu sociálnej práce s rodinou, kde v časti anamnéza je uvedené: narušené vzťahy medzi manželmi, manželia v rozvodovom konaní, v časti cieľ je uvedené: zveriť maloleté dieťa do výchovy jedného z rodičov a určiť výživné, tento plán je v spise 13C/25/2015 založený na liste číslo 141. V konaní od začiatku poukazoval na to, že rodina L. bola vedená na ÚPSVaR jedine preto, že syn žalovanej po nadviazaní mimomanželskej známosti podal v októbri 2004 návrh na rozvod manželstva a zverenie maloletej N. do starostlivosti. Maloletú N. v konaní zastupovala kolízna opatrovníčka. Už úvodný individuálny plán sociálnej práce s rodinou to potvrdil. Preto bolo podľa sťažovateľa nelogické a zbytočné hľadať v tomto spise záznamy o údajnom trojmesačnom týraní N., nakoľko je vylúčené, aby sociálne pracovníčky nekonali, ak by takúto skutočnosť pri svojich mnohých šetreniach a pohovoroch s maloletou zistili. Podľa jeho názoru žalovaná aj oboznamovanie tohto spisu navrhovala len za účelom predĺžovania konania. Napriek tomu súd v konaní na pojednávani konanom 18.01.2019 a na pojednávani konanom 20.03.2019 oboznamoval podľa neho pre toto konanie bezcenné dôkazy z tohto spisu, navyiac podľa neho nezákonným spôsobom, nakoľko súd obsah jednotlivých oboznámených listov do písomnej zápisnice nediktovoval, čo je v rozpore s tým, že vykonanie dôkazu listinou musí byť zaznamenané (§98 a §99 CSP) a musí byť vždy zrejmé, aké informácie súd z listiny čerpal. Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávani konanom 18.01.2019, predposledná strana zápisnice, Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávani konanom 20.03.2019, strana 2 a 3 a citoval z veľkého komentára CSP „Vždy však musí byť vykonanie dôkazu listinou zaznamenané (§98 a §99 CSP) a musí vždy byť zrejmé, aké informácie súd z listiny čerpal.“

3.9.Porušenie článku 15 - princíp voľného hodnotenia dôkazov - Má za to, že súd pri vyhodnocovaní dokazovania postupoval svojvoľne, keď dôkazy, ktoré súviseli s predmetom konania a ktoré preukazovali ako nepravdivé práve tie skutočnosti, ktoré boli základom napadnutého rozhodnutia vylúčil zo svojho hodnotenia a v napadnutom rozsudku ich vôbec neuviedol. Takto vylúčil zo svojho hodnotenia všetky dôkazy, ktoré preukazovali, že žalovaná napadnutý list napísala svojvoľne, že súd jej nezadal povinnosť list napísať, preto nemohlo ísť o plnenie povinnosti zo strany žalovanej, že v konaní o vysporiadaní BSM sa neustanovila ako svedok, preto jej neprislúchala ochrana ako svedkovi, že v čase zásahu platný procesný predpis Občiansky súdny poriadok nepoznal písomnú svedeckú výpoveď, že ani súd v konaní o vysporiadaní BSM nepokladal napadnutý list žalovanej za svedeckú výpoveď a to na žiadnom stupni konania, že žalovaná nevyjadrovala svoje subjektívne názory, ale skutkové tvrdenia, ktoré boli nepravdivé, difamujúce a v priamom rozpore s tým, čo uviedla v Zázname o šetrení zo 06.04.2005

pred sociálnou pracovníčkou, ktorý žalovaná vlastnoručne podpísala, že nepravdivým obvinením jeho osoby ako splnomocneného zástupcu v konaní o vysporiadanie BSM z trestného činu maloletej N. sa dopustila excesu, pričom v konaní na ochranu osobnosti jej útoky gradovali a dopúšťala sa ďalších excesov, že napadnuté výroky nemali žiaden súvis s predmetom konania o vysporiadanie BSM, že v konaní na ochranu osobnosti súd vykonával dôkazy na preukázanie pravdivosti žalobou napadnutých výrokov, avšak tieto sa ako pravdivé nepreukázali, že syn žalovanej, svedok Ing. J.Š.N. L., vypovedal na dvoch pojednávaniach, pričom jeho otázky vyslovene smerovali k žalobou napadnutým tvrdeniam a že on výslovne označil v svojej svedeckej výpovedi tvrdenie žalovanej o jeho údajnom fyzickom týraní maloletej N. označil za nepravdivé, že svedkyňa Ing. W. Y. v svojej svedeckej výpovedi odpovedala na otázky, ktoré cielene smerovali k žalobou napadnutým výrokom, ktoré označila za nepravdivé, ako označila za nepravdivý celý napadnutý list žalovanej. V podstate celá podstatná a relevantná časť jeho procesného útoku, ktorú uviedol v úvode tohto bodu ako opomenutú súdom, bola pri hodnotení dokazovania súdom taktiež opomenutá. A naopak, dôkazy, ktoré s predmetom konania podľa jeho názoru vôbec nesúviseli, súd v napadnutom rozsudku uviedol. Za nesúvisiace s predmetom konania na ochranu osobnosti pokladá odseky 32,33,34,35,36 napadnutého rozhodnutia. Má za to, že takto chcel súd zakryť skutočnosť, že vykonaným dokazovaním navrhnutým žalovanou sa nepreukázala pravdivosť žalobou napadnutých výrokov. Súd v napadnutom rozsudku v odsekoch 41,42,43,44 uviedol aj skutkové zistenia, ktoré vôbec nevyplývajú z dokazovania, nakoľko uvedené dôkazy sa nevykonali, teda zo spisov právoplatne ukončených konaní, ktoré boli vedené na OS KE II: spis č. k. 10C/392/2014 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností medzi synom žalovanej a jej sestrou, spis č. k. 10C/481/2004 o určenie manželského výživného medzi jeho sestrou a synom žalovanej, 25P/12/2005 o zverenie maloletej N. L. medzi synom žalovanej a jej sestrou, 43C/390/2005 o výživné pre dospelé dieťa B. L. proti jeho sestre sa na pojednávaniach nič neoboznalo. To, že ich súd uviedol vníma ako jeho alibi pre nehospodárnosť konania, keďže súd obstaral dôkazy, ktoré nakoniec nepoužil. Vyššie popísaný postup súdu pri vyhodnocovaní dokazovania pokladá za svojvôľu a za porušenie pravidiel formálnej logiky. Má za to, že v dôsledku porušenia článku 15 súd v napadnutom rozhodnutí dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

3.10.Porušenie práva na preskúmanie rozhodnutia - K odseku 52, 54, 55, 56, 58, 59. Súd v napadnutom rozsudku neuviedol: príslušné ustanovenie procesnej právnej normy, na základe ktorej by mal byť pokladaný napadnutý list za písomnú svedeckú výpoveď, podľa akého ustanovenia procesného predpisu má predvolaný svedok, ktorý sa neustanoví na pojednávanie právo napísať list s difamujúcim obsahom, v ktorom môže beztrestne ohovoriť protistranu vrátane jej splnomocneného zástupcu a nedôvodne obviniť splnomocneného zástupcu protistrany z trestnej činnosti. Má za to, že judikatúra, na ktorú súd poukázal, je pre tento prípad neaplikovateľná. Má preto za to, že v týchto častiach napadnuté rozhodnutie súdu aj nepreskúmateľné. Skutkové zistenie súdu o tom, že žalovaná vyjadrovala iba svoje subjektívne názory, v rámci ktorých ho v rámci prvého žalobou napadnutého skutkového tvrdenia neoprávnene obvinila z toho, že tri mesiace psychicky a fyzicky týral vtedy maloletú N. nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaná uvádzala ako jediný dôkaz na preukázanie pravdivosti tohto výroku opatrovnícky spis maloletej N. z roku 2005 vytvorený ÚPSVaR z dôvodu rozvodu manželstva N. rodičov a zverenia maloletej do starostlivosti, v ktorom bola maloletá zastúpená kolíznym opatrovníkom. Vykonanie tohto dôkazu nepreukázalo ani pravdivosť tohto žalobou napadnutého výroku a ani to, že by N. žalovanej niekedy o jeho údajnom týraní rozprávala. Nim navrhovaný dôkaz predvolať N. za účelom svedeckej výpovede, ktorým chcel preukázať nepravdivosť tohto výroku súd nevykonal. Súd v napadnutom rozsudku neuviedol, ktorý konkrétny list opatrovníckeho spisu preukazuje to, že by žalovaná mala informáciu o jeho údajnom trojmesačnom psychickom a fyzickom týraní maloletej z rozprávania N.y, preto túto časť napadnutého rozsudku pokladá aj za nepreskúmateľnú. Má za to, že vyššie popísaným konaním súdu má napadnutý rozsudok vady spočívajúce v porušení zákazu prekvapivého rozhodnutia, v porušení princípu právnej istoty, v porušení rovnosti zbraní, v porušení princípu hospodárnosti, v porušení princípu legality, v porušení jeho práva na preskúmanie rozhodnutia a vysporiadania sa so všetkými relevantnými skutočnosťami zo strany súdu, ako aj na prejednanie veci v primeranej lehote. Má za to, že súd porušoval jeho právo na spravodlivý proces v celom konaní. Konanie vnímal tak, že súd robil všetko pre to, aby čo najviac oddialil rozhodnutie a tiež za každú cenu - aj za cenu nezákonného postupu - chcel preukázať pravdivosť žalobou napadnutých výrokov, ktoré boli nepravdivé a účelovo vymyslené za účelom ovplyvnenia súdu v konaní o vysporiadanie BSM 41C/173/2007 vedenom na OS KE II.

3.11.Porušenie princípu legality - Súd mu na pojednávaniach opakovane bránil vo výkone jeho procesných práv, napríklad pri výsluchu syna žalovanej, svedka Ing. J. L.T. nepovolil otázky, ktoré by preukázali účelovosť konania žalovanej v konaní o vysporiadanie BSM, kedy pár dní po tom, ako sa žalovaná ospravedlnila zo svojej povinnosti ísť svedčiť pre konanie o vysporiadanie BSM pre vysoký

vek a choroby, cestovali jedným vlakom z Prahy do Košíc, každý v inom vozni a boli sme svedkami, ako s kufrom a kabelou dobiehala v Košiciach na autobus č.17. Na pojednávaní konanom 13.07.2018 mu súd zabránil namietat' otázky kladené svedkovi, tiež namietat' znenie zápisnice, bezprostredne sa vyjadriť k výsluchu svedka, vyjadriť sa k dokazovaniu a k vierohodnosti svedka. Umožnil mu jedine klásť otázky svedkovi, aj to len tie, ktoré súd uznal za vhodné. Niektoré jeho podstatné námietky, otázky pre svedka, ktoré súd nepripustil, ako aj príkazy a poučenia súdu zákonná sudkyňa do písomnej zápisnice nediktovala. Je toho názoru, že súd ho týmto postavil do jasne nevýhodnejšej pozície, porušil procesné predpisy týkajúce sa dokazovania, princíp rovnosti zbraní, princíp bezprostrednosti a priamosti. Postup súdu na pojednávaní pokladá za nespravodlivý a písomnú zápisnicu za skreslenú v môj neprospech. Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom 13.07.2018 zhotovený súdom, sp. zn. 13C/25/2015, Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávaní konanom 13.07.2018 zhotovená súdom, sp. zn. 13C/25/2015. Na pojednávaní konanom 13.07.2018 mu súd nezaznamenal pôvodnú odpoveď svedka na otázku, následné navádzanie právnej zástupkyne žalovanej na inú odpoveď. Pokladá to za ovplyvňovanie svedka, prípadne možné navádzanie na krivú výpoveď právnu zástupkyňou žalovanej. Citoval - Svedok: O tom opluť. Akože to som počul iba z rozprávania svojich rodičov. To som fyzicky nevidel. Súd: A koho mal opluť? Svedok: Mojich rodičov. Pr. zástupkyňa. Žalovanej: No. Ja som bola osobne prítomná, keď opluť Vás. Tiež sme išli na políciu dole za príslušníkmi. Svedok: Hej. Za mňa napľul. Ospravedľujem sa. Za mňa napľul a boli sme tam. A samozrejme. Pr. zástupkyňa žalovanej: Bolo to jedno z pojednávaní a po pojednávaní. Súd: Ahm. Ja: Pani sudkyňa, žiadam presne zaznamenať ako toto vypovedal. Budem to konfrontovať s nahrávkami. Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom 13.07.2018 zhotovený súdom, sp. zn. 13C/25/2015 od 43:20 do 46:00 Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávaní konanom 13.07.2018 zhotovená súdom, sp. zn. 13C/25/2015 Dôkaz: námietky z 25.9.2018 voči zneniu písomnej zápisnici o pojednávaní konanom 13.07.2018.

3.12. Nezákonná manipulácia so spisom v súvislosti s jeho elektronickým podaním z 30.9.2018, z ktorého neznáma osoba najprv odstránila jeho elektronický podpis a podanie opatrla pečiatku „podané osobne“, čím sa podanie javilo ako nepodpísané, teda neplatné. Po jeho viacerých sťažnostiach neznáma osoba toto pozmenené podanie odstránila zo spisu a nahradila ho pôvodným elektronickým podaním s jeho elektronickým podpisom. Súd na pojednávaní konanom 20.03.2019 dokonca prevzal dôkaznú iniciatívu a l. č 214 a 228 opatrovníckeho spisu oboznamoval z vlastnej iniciatívy v rozpore s § 185 CSP. Do §185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo predstavuje jednu z najzásadnejších zmien civilného procesu. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní zhotovený súdom konanom 20.03.2019 od 24:00 do 24:56, od 35:02 do 38:34. Keď sa ohradil, že tieto listy žalovaná oboznamovať nenavrhovala, súd mu odpovedal, že on má právo vykonávať vlastné dokazovanie. Keď sa opýtal, ktoré iné listy nenavrnuté žalovanou plánuje súd ešte oboznamovať, zákonná sudkyňa mu povedala, že pri nazretí do spisu si mal všimnúť nalepené ružové lístočky a dovtipiť sa, že listy, na ktorých sú nalepené ružové lístočky bude oboznamovať aj bez návrhu žalovanej. Má za to, že tým sa porušila aj lehota na prípravu pojednávania, nakoľko sa nemohol pripraviť na oboznamovanie listín nezákonne navrhnutými súdom priamo na pojednávaní. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 20.3.2019 zhotovený súdom konanom 20.03.2019 od 24:00 do 24:56, od 35:02 do 38:34, č. k. 13C/25/2015. Súd tiež z vlastnej iniciatívy vložil opatrovnícky spis vtedy maloletej N. L. z roku 2005 priamo do spisu 13C/25/2105 tak, že sa stal jeho integrálnou súčasťou, vrátane číslovania strán, pritom žalovaná ho navrhovala iba pripojiť, nie vložiť, teda zažurnalizovať priamo do spisu. Dôkaz: spis 13C/25 /2015. Nakoľko v tomto opatrovníckom spise sa nachádzajú citlivé informácie vyhotovené vo vyhrtenom období najhlbšieho súkromia jeho sestry, Ing. W. Y., ako aj v tom čase jej maloletej dcéry N., za ktorú bola ona ako jej rodič zodpovedná, pokladala Ing. W. Y. takýto postup súdu za bezdôvodné porušovanie jej práva na súkromie a ochranu osobných údajov. Svoj nesúhlas so svojvoľným konaním prvostupňového súdu vyjadrila písomne, jej vyhlásenie bolo založené do spisu na pojednávaní 11.07.2019. Dôkaz: spis 13C/25 /2015. Súd svojvoľne dodatočne pozmeňoval písomné zápisnice o pojednávaniach tak, že z neho dodatočne odstraňoval niektoré časti, ktoré na pojednávaní nadiktoval do písomnej zápisnice. Výsledkom bolo, že písomné zápisnice o pojednávaniach nadiktované do diktafónu zákonnou sudkyňou na pojednávaniach a písomné zápisnice o pojednávaniach prepísané do textu nie sú totožné. Jeho návrhy na opravu písomných zápisníc o pojednávaniach súd zamietol. Je toho názoru, že súd chcel týmto dodatočným pozmeňovaním písomných zápisníc o pojednávaniach zakryť excesy žalovanej v priebehu konania, ako aj svoj vlastný nezákonný postup. Má za to, že súd v tomto konaní dodatočným pozmeňovaním písomných zápisníc, prevzatím dôkaznej iniciatívy za žalovanú vybočil z medzí ústavy a zákona, čím porušil svoju povinnosť konať v súlade s článkom 2 ods.2 Ústavy SR, teda konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Dôkaz: spis 13C/25 /2015. V pojednávacej miestnosti sa ešte pred vstupom účastníkov konania na pojednávania konaných 20.03.2019 a 11.07.2019 nachádzala

okrem zákonnej sudkyne aj iná osoba. Dôkaz: spis 13C/25 /2015. Súd akceptoval, že svedok, syn žalovanej na otázky súdom povolené odmietol odpovedať preto, že svedok sa vyjadril, že podľa neho nesúvisia s predmetom konania. Takéto konanie je podľa sťažovateľa v rozpore s § 196 ods.2 CSP. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom dňa 18.01.2019 od 36:02 do 36:10, od 34:10 do 37:38, od 37:44 do 37:56, od 59:00 do 1:01:15. Súd mu zabránil vyjadriť sa k výpovedi svedka bezprostredne po jeho svedeckej výpovedi priamo na pojednávaní. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 13.07.2018 od 1:25:44 do 1:30:00. Zákonná sudkyňa jeho otázky na svedka opakovane účelovo menila, nepripustila niektoré otázky súvisiace s predmetom sporu a jeho námietky odmietla zaznamenať do písomnej zápisnice. Kládla svedkovi otázky, ktoré podľa jeho názoru navádzali svedka na odpoveď a obsahovali skutočnosti, ktoré sa mali zistiť až z jeho odpovede, pričom nezaznamenala svedkovu odpoveď, ale svoju interpretáciu. Navádzala tiež svedka na to, aby uviedol, že žalovanú napádal oplzlými výrazmi. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 13.07.2018 od 32:50 do 35:00, list č. 228, ktorý súd oboznamoval z vlastnej iniciatívy je Uznesenie oddelenia skráteneho vyšetrovania OSV ÚJKP OR PZ v Košiciach, ČSV: ORP-227/2-OSV-K2-2005Ba z 8.2.2005, ktorý sám priložil ako prílohu 2 svojho podania z 28.2.2018, ktorým preukazoval nepravdivosť tvrdenia žalovanej. Tento list bol v čase oboznamovania v spise založený, protistrane bol doručený, preto jeho zdĺhavé oboznamovanie prečítaním celého znenia textu na pojednávaní konanom 20.03.2019 bolo podľa neho zbytočné. Dôkaz: Príloha 2 môjho podania z 28.02.2018. Súd napríklad napriek jeho protestom mlčky odsúhlasil svedkovi Ing. J.G. L. - synovi žalovanej to, že svedok mu počas výsluchu tykal, čo je jednak v rozpore s § 42 ods.1 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z. z., jednak má za to, že tým bol vyslaný svedkovi signál, že je pre súd občan druhej kategórie, ktorému on môže smelo tykať a tiež aj neodpovedať na otázky pri jeho výsluchu. Zároveň týmto súd postavil svedka do nadradenej pozície voči jeho osobe, nakoľko on svedkovi vykal. Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom 18.01.2019 zhotovený súdom od 29:39 do 30:15. Na druhej strane zákonná sudkyňa podľa jeho názoru šikanovala pokojnú, disciplinovanú a so súdom spolupracujúcu svedkyňu Ing. W. Y. - jeho sestru, ktorú počas jej odpovede na jeho otázku podľa môjho názoru bezdôvodne upozornila, aby sa pozerala na ňu. Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom 18.01.2019 zhotovený súdom od 1:43:05. Dodal, že zákonná sudkyňa v priebehu konania sama vyjadrila svoju zaujatosť voči jeho osobe a chcela sa prípadu vzdať, čo jej predseda Okresného súdu Košice I neumožnil. V konaní podal 6 sťažností predsedovi OS KE I a 5 žiadostí o prešetrenie vybavenia sťažností predsedovi KS v KE. Okrem toho 11.03.2018 upozornil predsedu KS v KE na dodatočné pozmeňovanie písomných zápisníc o pojednávaniach súdom. Predseda KS v KE v rámci Spr/2 mu oznámil, že vec sleduje v rámci intencií § 62 zák. č. 757/2004 Z. z., nemôže zasahovať do procesného postupu súdu, resp. aplikácie hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov zo strany konkrétneho sudcu a na podania podobného obsahu mu nebude odpovedať. V súvislosti s oznámením zákonnej sudkyne o svojej zaujatosti doručil 14.10.2018 predsedovi OS KE I upozornenie, v ktorom ho okrem iného upozornil aj o pozmenení jeho podania z 30.09.2018 súdom, z ktorého súd odstránil jeho elektronický podpis a na pojednávaní konanom 12.10.2018 súd ako aj právna zástupkyňa žalovanej toto podanie označili ako podanie doručené do podateľne osobne, ktoré neobsahuje všetky náležitosti, pritom toto podanie bolo doručené elektronicky, bolo opatrené zaručeným elektronickým podpisom a on obdržal potvrdenku o úplnom overení podania. Upozornil ho aj na to, že po jeho sťažnosti sa jeho zaručený elektronický podpis už v spise nachádzal, avšak pri prepise písomnej zápisnice o pojednávaní sa stratila práve tá časť písomnej zápisnice, v ktorej bolo podanie z 30.09.2018 označené ako podanie bez podstatnej náležitosti. 24.10.2018 sa osobne stretol s predsedom Okresného súdu Košice I a aj vtedy ho upozornil na prieťahy v konaní spôsobené porušovaním konkrétnych ustanovení CSP zákonnou sudkyňou. 17.12.2018 v rámci žiadosti predsedovi KS v KE o prešetrenie vybavenia svojej tretej sťažnosti poukázal aj na to, že v konaní 25P/12/2005 o zverenie maloletej N. L. medzi synom žalovanej a jeho sestrou, sa tej istej právnej zástupkyňi, ktorá zastupuje žalovanú cielenými klamstvami za pomoci súdu, polície a sociálnych pracovníkov podarilo dosiahnuť predbežné opatrenie, ktoré bolo neskôr odvolacím orgánom zrušené a označené ako neprípustné, avšak ktorým sa podarilo násilne izolovať matku - jeho sestru od jej vtedy maloletej dcéry Kamily, čo natrvalo poznačilo ich vzájomný vzťah, vyjadril podozrenie, že právna zástupkyňa žalovanej a zákonná sudkyňa majú na seba prepojenie a navzájom spolupracujú.

3.13.Porušenie princípu bezprostrednosti a priamosti - Súd mu neumožnil vyjadriť sa k výsluchu svedka Ing. J. L. priamo na pojednávaní, povedal mu, nech sa vyjadrí písomne, čo aj urobil v svojom podaní z 30.09.2018 v časti B - K výpovedi svedka na pojednávaní konanom 13.07.2018. Avšak celé toto jeho podanie ostalo súdom opomenuté. Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávaní konanom 13.07.2019, 18.01.2019 spis 13C/25/2015, Podanie z 30.09.2019 založené v spise, strany 3 až 13. Poukázal aj na porušovanie princípu priamosti a bezprostrednosti pri oboznamovaní listín na pojednávaniach konaných 18.01.2019 a 20.03.2019, nakoľko na pojednávaní konanom 18.01.2018 mu súd vôbec neumožnil sa

k oboznámeným listinám vyjadriť, na pojednávaní konanom 20.09.2019 jeho vyjadrenia súd buď vôbec nezaznamenal do písomnej zápisnice o pojednávaní, prípadne ich zaznamenal skreslene, alebo ho prerušil a neumožnil mu vyjadrenie dokončiť. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní zhotovený súdom konanom 20.03.2019 od 14:36 do 15:04, od 17:19 do 19:07, od 35:02 do 38:34 K „odstavcu“ 39: súd opomenul uviesť, že výsluch svedkyne Ing. W. Y. sa uskutočnil na pojednávaní konanom 18.01.2019 a kládol jej otázky, ktoré sa týkali žalobou napadnutých výrokov, ako aj k tvrdeniam svedka Ing. J. L.. Rozhodne jeho otázky nesmerovali na preukázanie vzťahov v rodine ako uvádza napadnutý rozsudok. Má za to, že takéto nesprávne skutkové zistenie súdu malo zakryť to, že sa v konaní vykonávalo dokazovanie ohľadom pravdivosti žalobou napadnutých tvrdení, avšak toto dokazovanie nepreukázalo ich pravdivosť. Je toho názoru, že v celom konaní bol súdom v jeho neprospech opakovane porušovaný princíp rovnosti zbraní, priamosti, bezprostrednosti, legality, zákazu svojvôle, tiež bolo porušované moje právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Podrobnejšie bod I rozoberám v Prílohe č.1 tohto odvolania.

3.14.Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 365 ods.1 písm. f) CSP - Má za to, že tým, že súd neprihliadol starostlivo na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, pričom opomenul tie podstatné skutkové zistenia, podstatné právne argumenty, podstatné dôkazy, ktoré označil a podstatnú ustálenú prax rozhodovacích súdov, ktoré svedčili v jeho prospech, a ktoré preukazovali ako nepravdivé práve tie podstatné skutočnosti, ktoré boli základom napadnutého rozhodnutia, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

3.15.Má za to, že nižšie uvedené skutkové zistenia súdu uvedené v odsekoch 52, 54, 55, 56, 57, 58, 59 napadnutého rozhodnutia sú nesprávne: Skutkové zistenie, že žalovaná sa napadnutým listom nedopustila excesu pokladá za nesprávne. Na pojednávaní konanom 28.02.2018, ako aj v svojom písomnom podaní z 28.02.2018 preukazoval, že konanie žalovanej bolo excesom a bolo by excesom, aj vtedy, keby bola v čase zásahu v procesnom postavení svedka, čo ale nebola. Vyjadril názor, že už z tohto dôvodu, že ho v rozpore so zásadou prezumpcie neviny bezdôvodne prezentovala priamo ako páchatela trestnej činnosti, údajného trojmesačného psychického a fyzického týrania netere N. L., teraz vydatej N., treba napadnutý list žalovanej v zmysle judikátu NS SR 3Cdo 84/2011 považovať za neprípustný zásah do mojich osobnostných práv. V tej súvislosti tiež citoval: Zásada prezumpcie neviny chráni každého pred vyslovením výroku o vine bez toho, aby bola jeho vina preukázaná v súlade so zákonom (Nolkenbockhoff v. Nemecko, rozsudok z roku 1987). Dôkaz: podanie z 28.02.2018. Skutkové zistenie, že žalovaná realizovala napadnutým listom svoje právo vyjadriť sa k prebiehajúcej konaniu o vysporiadanie BSM, kde bola predvolaná ako svedkyňa pokladá za nesprávne, lebo v konaní bolo preukázané, že žalovaná sa na predvolanie súdu na pojednávanie neustanovila, čo uvádza aj samotný súd v odseku 18 a 55 odôvodnenia. Ustanoviť sa a pravdivo vypovedať bola jej povinnosť prikázaná súdom, pokiaľ tak neurobila, zo zákona jej nevyplývalo žiadne právo vyjadrovať sa v konaní, nakoľko nebola v procesnom postavení účastníka konania ani svedka, ktorý by bol súdom oboznámený o povinnostiach svedka pri výpovedi. Skutkové zistenie, že žalovaná sa vyjadrovala ku skutočnostiam, ktoré boli predmetom konania pokladá za nesprávne, lebo predmetom konania nebola jeho osoba, a to ani v postavení splnomocneného zástupcu, ale vysporiadanie BSM po rozvoze účastníkov konania Ing. W. Y. a Ing. J. L.. Nakoľko sa žalovaná nikdy nezúčastnila pojednávania, predmet konania mohla vedieť iba z predvolania na pojednávanie ako svedka navrhnutého Ing. W. Y.. Skutkové zistenie, že zo strany žalovanej išlo o zásah dovolený, zákonom predpokladaný, pokladá za nesprávne a zároveň nepreskúmateľné, nakoľko súd bližšie neuviedol, ktorý zákon to predpokladá. Má za to, že žiaden. Skutkové zistenie, že s obsahom napadnutého listu boli oboznámení len účastníci konania, ich právni zástupcovia a sudkyňa, pokladá za nesprávne a nepreskúmateľné, nakoľko uvedený list sa čítal nahlas na pojednávaní. Vnuk žalovanej sa písomne vyjadril, že mu otec prehráva zvukové záznamy z pojednávania. Ďalej pojednávania sú verejné, pokiaľ nie je vylúčená verejnosť uznesením. Vylúčenie verejnosti sa neudialo, súd nevykonal žiadne dôkazy na identifikovanie verejnosti na predmetnom pojednávaní, ani na iných pojednávaniach, kde sa oboznamovalo s napadnutým listom. Navyše súdom označený okruh ľudí, ktorí boli s obsahom napadnutého listu oboznámení nekorešponduje ani so samotnou organizáciou činnosti súdu, keď s doručeným listom prichádza do styku viac pracovníkov súdu. Skutkové zistenie, že žalovaná sa vyjadrovala ku skutočnostiam tak ako ich vnímala zo svojho subjektívneho hľadiska, tlmočila svoje názory, pokladá za nesprávne a nepreskúmateľné. Súd nijako nezisťoval, či zo strany žalovanej nešlo o zlý úmysel. Nim navrhnutý dôkaz vypočúť žalovanú súd nevykonal. Súd sa nevyvsporiadal s preukázateľne odlišnými vyjadreniami žalovanej pred sociálnou pracovníčkou v Zázname o šetrení zo 06.04.2005, ktorý je založený v opatrovníckom spise a s jej neskoršími tvrdeniami v napadnutom liste doručenom Okresnému súdu Košice II z 25.09.2014, napríklad ohľadom neuhrádzania platieb Ing. Y. na výživné dcéry N., o jej nezaujme o maloletú Kamilu, o potrebu

zvýšenej starostlivosti o maloletú... Dôkaz: Záznam o šetrení zo 06.04.2005 z opatrovníckeho spisu maloletej N., listy č. 181,182 spisu 13C/25/2015. Má za to, že pokiaľ by moje konanie k maloletej N. L. žalovaná vnímala ako jej fyzické a psychické týranie, bolo jej zákonnou povinnosťou to oznámiť OČTK, ako aj spomínanej sociálnej pracovníčke. V opačnom prípade by sa sama dopúšťala trestného činu. Sociálna pracovníčka ale takúto skutočnosť do záznamu neuviedla. Nim navrhnutý dôkaz vypočúť uvedenú sociálnu pracovníčku ako svedka súd nevykonával. To, že žalovaná nepodala na neho trestné oznámenie, ale aj to, že maloletá N. nebola týraná, vyplýva aj z Uznesenia OSV ÚJKP OR PZ v Košiciach, ČSV: ORP- 227/2-OSV-K2-2005Ba z 8.2.2005, ktorý súd oboznamoval z vlastnej iniciatívy, list č. 228. Čiže z uvedeného sa dá jednoznačne povedať, že zo strany žalovanej nešlo o tlmočenie jej názorov, ale o úmyselné klamstvá. Vo svojom písomnom podaní z 18.03.2019 na tieto skutočnosti poukázal a citoval z neho. Dôkaz: Listy 181, 182 z opatrovníckeho spisu maloletej N.. Tento záznam o šetrení, konkrétne list 181 sama žalovaná uvádza ako dôkaz o pravdivosti jej výrokov voči jeho osobe, pričom on tam nie je ani len spomenutý. Tiež je v rozpore s tým, čo žalovaná v predmetnom liste napísala súdu o Ing. W. Y., a to konkrétne tie časti, v ktorých tvrdí, že údajne nijako neprispievala na svoju dcéru a údajne ju tri roky u nich nenavštívila. Pritom N. bola u nich cca pol roka, potom išla študovať do Nemecka a celý tretí ročník gymnázia bola v Nemecku. V štvrtom ročníku gymnázia bývala v samostatnej garsónke na K. X v Košiciach, ktorá bola kúpená na meno družky syna žalovanej. Vysokú školu išla študovať do Prahy. Ohľadom prispievania na KF., okrem peňazí, ktoré sama žalovaná uvádza, že Kamile posielala matka, dostávala žalovaná od svojho syna z prostriedkov patriacich do BSM mesačne 4000 Sk na výdavky spojené s pobytom N. F. B. v ich byte. Čestné prehlásenie o poberaní 4000 Sk mesačne od 2005 do júla 2005 založil manžel žalovanej do spisu o manželské výživné 10C/481/2004, list 220. Dôkaz: List 220 zo spisu 10C/481/2004 Má za to, že toto svedčí nielen o nevierohodnosti žalovanej, ale spochybňuje aj celý obsah dotknutého listu, a prisvedčuje tomu, že dotknutý list bol napísaný s úmyslom ovplyvniť súd s cieľom poškodiť Ing. W. Y. v konaní o BSM. Dodal, že v písomnom podaní zo 23.04.2019, ktoré ostalo súdom opomenuté, preukazoval aj to, že žalovaná klamala aj v tej časti napadnutého listu, v ktorom tvrdila, že s príchodom syna a detí sa jej manžel rozhodol kúpiť garsónku. Svedkyňa Ing. W. Y. vypovedala o účelovom, premyslenom a plánovanom konaní syna žalovanej, ktorý ju nútil vzdať sa majetku a do toho zainteresoval aj maloletú N., ktorú používal ako zbraň proti nej. V spise o vysporiadanie BSM je založený výpis Tatra banky, a.s. preukazujúci, že prvá platba za garsónku na F. XX v Košiciach bola uhradená 20.12.2004, teda 10 dní pred odchodom N.. Dôkaz: Spis o vysporiadanie BSM, sp. zn. 41C/173/2007, list 175. Práve k tomuto bola žalovaná v konaní o vysporiadanie BSM predvolaná ako svedkyňa. Tam sa však nikdy nedostavila a svedeckej výpovedi pod prisahou sa vyhla. Z vyššie uvedeného listinného dôkazu je zrejmé, že garsónka na Adlerovej XX v Košiciach bola kúpená skôr ako odišla maloletá N.. Toto prisvedčuje svedeckej výpovedi Ing. W. Y.ej, že odchod maloletej N. XX.XX.XXXX bol vopred premyslený a naplánovaný, bol súčasťou scenára Ing. J. L., a že žalovaná v napadnutom liste vedome klamala aj v tejto veci. V tom istom písomnom podaní z 23.04.2019 preukazoval, že oboznámený list č.173 z opatrovníckeho spisu N. L. potvrdzuje, že N. mala od bytu na Húskovej XX v Košiciach kľúče, do bytu sa bez problémov dostala, teda mala doň voľný prístup, čo vyvracia ďalšie klamstvo žalovanej z napadnutého listu o údajnom vyhnaní N. z tohto bytu. Dôkaz: písomné podanie z 23.4.2019, založené v spise 13C/25/2015. V konaní opakovane preukazoval, a to aj na pojednávaní konanom 28.02.2018, aj v písomnom podaní z 28.02.2018, že žalovaná v napadnutom liste uviedla tri nepravdivé urážlivé skutkové tvrdenia a jeden hodnotiaci úsudok, ktoré nemali s predmetom konania o vysporiadanie BSM nič spoločné. Svoje tvrdenie podložil judikátom NS SR 3Cdo 84/2011: Treba starostlivo rozlišovať medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami. Ide o to, že existenciu faktov možno preukázať, otázka pravdivosti hodnotiacich úsudkov ale nepripúšťa dôkazy (Lingensc. Rakúsko, rozsudok z roku 1986; obdobne Feldek c. Slovenská republika, rozsudok z roku 2001). Aj keď hodnotiaci úsudok vzhľadom na svoj subjektívny charakter vylučuje dôkaz pravdy, musí vychádzať z dostatočného faktického základu (Jerusalem, 3 Cdo 84/2011 c. Rakúsko, rozsudok z roku 2001). Má za to, že súd odkázal v napadnutom rozsudku na pre tento prípad neaplikovateľnú ustálenú rozhodovaciu prax, ktorá sa zaoberá prípadmi, v ktorých došlo k zásahu účastníkom konania, svedkom, právnym zástupcom účastníka konania, čo nie je náš prípad, lebo žalovaná v konaní o vysporiadanie BSM sa na súd neustanovila, teda nebola v konaní o vysporiadanie BSM svedkom a nebola ani účastníkom konania, ani právnym zástupcom, ani vedľajším účastníkom a ani splnomocneným zástupcom. Touto podľa jeho názoru pre tento prípad neaplikovateľnú ustálenú rozhodovaciu prax následne súd použil na podporu svojich nesprávnych skutkových zistení, uvedených v odsekoch 52, 54, 55, 56, 57, 58, 59. Má za to, že nižšie uvedené skutkové zistenia súdu uvedené v odsekoch 38, 39 napadnutého rozhodnutia sú nesprávne, nakoľko v nich svedecké výpovede svedka Ing. J. L. a Ing. W. Y. označil za objasňovanie vzťahov v rodine. Nestotožňuje sa s týmto názorom, účelom oboch svedeckých

výpovedí bolo preukázanie pravdivosti alebo nepravdivosti žalobou napadnutých výrokov. Z podaní žalovanej je zrejmé, že žalovaná navrhla výsluch svojho syna Ing. J. L.N.. Účelom výsluchu tohto svedka malo byť preukázanie pravdivosti výrokov žalovanej, jeho výsluch však pravdivosť výrokov žalovanej nepreukázal. Naopak, tvrdenie o tom, že by mal fyzicky týrať maloletú N. označil tento svedok za nepravdivé. Dodal, že jeho výsluch spotreboval celé jedno pojednávanie konané 13.07.2018, na tomto pojednávaní sa konal jedine jeho výsluch, vypočúvaný bol aj na pojednávaní konanom 18.01.2019. Dôkaz: Výpoveď svedka Ing. J. L. na pojednávaní 13.07.2018 a 18.01.2019, zvukový záznam o pojednávaní konanom 13.07.2018 a 18.01.2019 zhotovený súdom. On navrhol dôkaz predvolať Ing. W. Y. za účelom jej svedeckej výpovede a kládol jej otázky, ktoré sa týkali žalobou napadnutých výrokov, ako aj k tvrdení syna žalovanej, svedka Ing. J. L.. Má za to, že výpoveď svedkyne preukázala jednak nepravdivosť žalobou napadnutých výrokov, jednak aj ostatných výrokov v napadnutom liste, svedkyňa sa jednoznačne vyjadrila, že obsah celého napadnutého listu bol nepravdivý. Má za to, že jej výpoveď preukázala aj nepravdivosť svedeckej výpovede Ing. J. L.. Pravdivosť výpovede svedkyne následne doložil verejnými listinami. Dôkaz: Výpoveď svedkyne Ing. W. Y. na pojednávaní 18.01.2019, zvukový záznam o pojednávaní konanom 18.01.2019 zhotovený súdom. Sama zákonná sudkyňa pri výsluchu týchto svedkov opakovane uvádzala, že predmetom konania sú štyri žalobou napadnuté tvrdenia a preukazovanie ich pravdivosti, alebo nepravdivosti. Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom 13.07.2018 a 18.01.2019 zhotovený súdom. Skutkové zistenia uvedené v odsekoch 41, 42, 43, 44 o oboznamovaní spisov ukončených konaní vedených na OS KE II: konanie 10C/394/2004 - rozvod a úprava práv a povinností, 10C/481/2004 - manželské výživné, 25P/12/2005 - úprava práv a povinností, 43C/390/2005 - výživné na plnoleté dieťa, nevyplnili z dokazovania, nakoľko tieto dôkazy sa nevykonali. Z uvedených spisov sa na pojednávaniach nič neobznamenalo. Súd opomenul tieto dôkazy vykonať. To, že ich súd uviedol vníma ako alibi pre nehospodárnosť konania, keďže súd obstaral dôkazy, ktoré nepoužil. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 28.02.2018. K odseku 52, 54, 55, 56, 58, 59 - Má za to, že súd nemohol dospieť k záverom uvedených v odsekoch 52, 54, 55, 56, 58, 59 keby neopomenul podstatnú a relevantnú časť jeho procesného útoku, ktorú uviedol v úvode bodu I, rozpísanú odrážkami na štyroch stranách. Nebude sa opakovať. K odseku 57 - je v rozpore s odsekom 31, ktorý preukazuje obsiahlejšiu citáciu a teda aj závažné dôsledky, ktoré tento nepravdivý list spôsobil ovplyvnením zákonnej sudkyne v konaní o vysporiadanie BSM, ktoré podrobne opisuje v svojom podaní zo 28.02.2018. Toto podanie súd opomenul. Dôkaz: podanie z 28.02.2019

3.16.Nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 365 ods.1 písm. h) CSP - K odsekom 52, 54, 55, 56, 58, 59 - Právny názor súdu uvedený v odsekoch 52, 54, 55, 56, 58, 59, že napadnutý list žalovanej bol písomnou svedeckou výpoveďou v konaní o vysporiadanie BSM, pokladá za nesprávny a je toho názoru, že nemá oporu v zákone, nakoľko procesná norma Občiansky súdny poriadok, ktorá upravovala postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní a bola platná v čase zásahu 25.09.2014, pojem „písomná svedecká výpoveď“ v občianskom súdnom konaní nepozná. Za nesprávne a nezákonné pokladá aj to, že na základe tohto nesprávneho právneho názoru súd v tomto konaní svojvoľne dodatočne spätne priznal žalovanej v konaní o vysporiadanie BSM procesné postavenie svedka a tomu prislúchajúcu ochranu. A to napriek tomu, že v tomto konaní bolo preukázané, že žalovaná v konaní o vysporiadanie BSM napriek povinnosti zadanej jej súdom ustanoviť sa na súd a vypovedať ako svedok, si túto svoju povinnosť nesplnila, na súd sa neustanovila a pred súdom nevypovedala, nebola súdom poučená o význame svedeckej výpovede, o jej právach a povinnostiach a o trestných následkoch krivej výpovede, nebola jej uložená povinnosť vyjadriť sa k predmetu sporu písomne a súd jej ani neposkytol otázky, na ktoré by mala odpovedať. Dodal, že súd v samotnom konaní o vysporiadanie BSM napadnutý list žalovanej nepokladal za písomnú svedeckú výpoveď a ani neoznačil ako písomnú svedeckú výpoveď, a to na žiadnom stupni konania. Na základe tohto nesprávneho právneho názoru súd v napadnutom rozsudku podľa jeho názoru jednak: - nesprávne a svojvoľne označil zásah žalovanej za oprávnený, - nesprávne sa odvolal na judikatúru, ktorá podľa neho mala oprávnenosti zásahu prisvedčiť: rozsudok NS SR zo 20.03.2007, sp. zn. 5Cdo/180/2007, rozsudok Krajského súdu Trenčín z 28.03.2013 sp. zn.4Co/50/2012, ktorými argumentovala v priebehu konania aj žalovaná, uznesenie Najvyššieho súdu ČR (ďalej v texte označené už iba ako „NS ČR“) z 05.03.2008, sp. zn. 30Cdo/137/2007, ako aj na rozsudok NS ČR zo 31.10.2006 sp. zn. 30Cdo/1404/2006, ktoré v prvostupňovom konaní spomenuté neboli. Má za to, že citovaná judikatúra riešila úplne iné prípady, keď k zásahu došlo svedkom, alebo účastníkom konania, alebo právnym zástupcom účastníka konania, čo nie je tento prípad. Pritom judikát, na ktorý v konaní poukázal on, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 293/2015 zo 06.06.2016, v ktorom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte označené už iba ako „NS SR“) zaoberal takmer identickou vecou, kedy staršia žena taktiež zaslala nevyžiadaný ohováračský list s difamujúcim obsahom, čím podľa názoru NS SR zasiahla do

práva na ochranu osobnosti žalobcov, ostal v napadnutom rozsudku opomenutý. Za právne významné v konaní nesprávne pokladal to, či žalobou napadnuté výroky boli excesom, pritom podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov dochádza k neoprávnenému zásahu už vtedy, ak sú napadnuté výroky difamujúce a ak by ich ako difamujúce pociťoval každý, kto by bol na mieste žalobcu, pritom nie je právne významné, či došlo až k excesu. Žalovaná v konaní nepreukázala, že by žalobou napadnuté výroky boli pravdivé, teda má za to, že zásah bol neoprávnený. Jedným zo žalobou napadnutých výrokov ho žalovaná nepravdivo obvinila z trojmesačného psychického a fyzického týrania maloletého dieťaťa. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov na ktorú v konaní poukazoval, by sa takéto nepravdivé obvinenie dotklo každého, kto by bol na jeho mieste. Súd v napadnutom rozsudku neuviedol príslušné ustanovenie procesnej právnej normy, na základe ktorej by mal byť pokladaný napadnutý list za písomnú svedeckú výpoveď, má preto za to, že v tejto časti je právny názor súdu aj nepreskúmateľný. Už v svojom podaní z 24.05.2015 argumentoval tým, že právna norma Občiansky súdny poriadok, ktorá upravovala postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní a bola platná v čase zásahu 25.09.2014, pojem "písomná svedecká výpoveď" v občianskom súdnom konaní nepozná. V tom istom podaní citoval rozsudok NS SR vo veci sp. zn. 3Sžf/130/2013: „Občiansky súdny poriadok v súdnom konaní dôkaz ako písomnú svedeckú výpoveď nepozná. Vzhľadom na dodržanie princípov spravodlivého súdneho konania je nevyhnutné dôkaz vykonať.“ Dôkaz: podanie z 24.05.2015 založené v tomto spise 13C/25/2015. Táto jeho podstatná právna argumentácia bola v napadnutom rozsudku opomenutá tak, ako boli opomenuté podstatné skutkové tvrdenia, podstatné dôkazy, ktoré označil a podstatná ustálená rozhodovacia prax, na ktorú poukazoval. Dodal, že súčasne platný procesný predpis Civilný sporový poriadok ustanovuje možnosť súdu uložiť svedkovi povinnosť odpovedať na položené otázky písomne, a to len výnimočne z dôvodu hospodárnosti. Aj v prípade, že súd využije túto možnosť, má vo vzťahu k svedkovi poučovaciu povinnosť v rovnakom rozsahu ako pri výsluchu svedka priamo na súde. Toto však nie je tento prípad, nakoľko jednak v čase zásahu platil Občiansky súdny poriadok, jednak súd žalovanej neuložil povinnosť vyjadriť sa k predmetu sporu písomne, nepoučil ju o trestnoprávnych následkoch krivej výpovede a neposkytol jej otázky, na ktoré by mala odpovedať. Napadnutý právny názor súdu by podľa jeho názoru mohol viesť k nebezpečnému precedensu, kedy by fyzická osoba predvolaná ako svedok na súd v občianskoprávnom konaní by mohla postupovať ako žalovaná, t.j. namiesto povinnosti dostaviť sa na súd a vypovedať ako svedok tak, ako jej to prikazuje zákon, by sa bez akéhokoľvek doloženého lekárskeho potvrdenia písomne ospravedlnila s tým, že by jej podľa jej názoru stretnutie s protistranou neurobilo dobre a k ospravedlneniu by svojvoľne priložila list, v ktorom by ohovorila a škandalizovala protistranu, jej rodinných príslušníkov a splnomocneného zástupcu protistrany, pričom by uviedla nepodložené klamstvá a dokonca aj vážne obvinenie z trestnej činnosti, a to bez akýchkoľvek následkov. Súd v napadnutom rozsudku neuviedol príslušné ustanovenie procesnej právnej normy, na základe ktorej by mal byť pokladaný napadnutý list za písomnú svedeckú výpoveď. Ale v odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd odvolal na rozsudok NS SR z 20.03.2007, sp. zn. 5Cdo/180/2007, na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 28.03.2013 sp. zn.4Co/50/2012, ktorými argumentovala v priebehu konania aj žalovaná. Odvolal sa aj na uznesenie NS ČR z 05.03.2008, sp. zn. 30Cdo/137/2007, ako aj na rozsudok NS ČR z 31.10.2006 sp. zn. 30Cdo/1404/2006, ktoré v konaní spomenuté neboli. Má za to, že ani jeden z nich neprispievajú právnomu názoru súdu o oprávnenosti zásahu žalovanej, ale práve naopak potvrdzujú neoprávnenosť jej zásahu. Okrem toho má za to, že ani jeden z nich nie je pre tento prípad aplikovateľný, nakoľko: v rozsudku NS SR z 20.03.2007, sp. zn. 5Cdo/180/2007 žalovala strana konania právnu zástupkyňu protistrany za nepravdivé tvrdenie uvedené v doplnení odvolania v rámci občianskoprávneho konania. NS SR dospel k názoru, že tvrdenie právnej zástupkyne uplatňované v rámci procesných práv účastníkov konania nemožno označiť za neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu, i keď inak by sa zásah osobnosti žalobcu dotýkal. Vzhľadom na tú skutočnosť, že k nemu došlo v rámci súdneho konania, v súvislosti so zákonným oprávnením účastníka konania vyplývajúceho z procesného predpisu, nešlo o taký závažný zásah, ktorý by bol spôsobilý obmedziť právo právnej zástupkyne účastníčky konania na slobodu prejavu. Vyjadrenie nepresahovalo rámec občianskoprávneho konania, keď k zásahu došlo pri výkone iného subjektívneho práva garantovaného zákonom. Toto však nie je tento prípad, ktorý je iný, nakoľko žalovaná nebola ani účastníkom konania o vysporiadanie BSM, ani vedľajším účastníkom konania, ani sa nedostavila na predvolanie vypovedať ako svedok, ani v ňom nevystupovala ako právny zástupca strany, ani ako splnomocnený zástupca, preto neexistovalo žiadne zákonné oprávnenie vyplývajúce z vtedy platného procesného predpisu, ktoré by žalovanú k jej konaniu oprávňovalo. Je preto toho názoru, že v tomto prípade k zásahu do ochrany osobnosti nedošlo pri výkone iného subjektívneho práva garantovaného zákonom, preto zásah žalovanej bol svojvoľný, nepredpokladaný zákonom, teda neoprávnený, a z tohto dôvodu mu nemôže byť poskytnutá ochrana, ktorá prislúcha jedine účastníkom konania, ich zástupcom a svedkom.

Názor, že citovaná judikatúra nie je pre tento konkrétny prípad aplikovateľná vyjadril aj v svojom podaní z 24.05.2015, avšak aj táto jeho argumentácia ostala súdom opomenutá. Dôkaz: podanie z 24.05.2015 založené v tomto spise 13C/25/2015. Rozsudok Krajského súdu Trenčín z 28.03.2013 sp. zn. 4Co/50/2012 riešil prípad, keď strana konania žalovala svedka protistrany, ktorý sa ustanovil na súd na základe predvolania a poskytol súdu svoju svedeckú výpoveď v súlade s procesným predpisom. Odvolací súd vyslovil právny názor, že ak došlo k zásahu do osobnostných práv v rámci výkonu zákonom stanovených oprávnení, resp. povinností (napr. postupom príslušných orgánov v konaní, výpoveďou svedka a pod.), spravidla nepôjde o zásah neoprávnený, pokiaľ subjekt (fyzická alebo právnická osoba), ktorý sa zásahu dopustil, nevybočil z medzí takto stanoveným práv a povinností. To však tiež nie je tento prípad, nakoľko v citovanom odvolacom rozsudku si svedok splnil svoju povinnosť ustanoviť sa na predvolanie na súd a vypovedať ako svedok, čo vyplývalo z § 126 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku. V tomto prípade si žalovaná svoju povinnosť nespĺnila, na súd sa neustanovila a nevypovedala ako svedok. Preto má za to, že z tých istých dôvodov ako uviedol vyššie k rozsudku NS SR z 20.03.2007, sp. zn. 5Cdo/180/2007 nie je ani tento judikát pre konkrétny prípad aplikovateľný. Toto uviedol aj v svojom podaní z 24.05.2015, avšak súd voči žalovanej nevyvodil žiadne dôsledky a aj táto jeho argumentácia ostala súdom odignorovaná a v napadnutom rozsudku opomenutá. Dôkaz: podanie z 24.05.2015 založené v tomto spise 13C/25/2015. V uznesení NS ČR z 05.03.2008, sp. zn. 30Cdo/137/2007 doručila strana sporu súdu písomné podania, ktorý protistrana napadla žalobou na ochranu osobnosti. Dovolací súd odmietol dovolanie z dôvodu, že nebolo prípustné a vecou sa nezaoberala. Avšak vyslovil právny názor, že v danej veci došlo k zásahu do osobnostných práv v rámci výkonu iného subjektívneho práva, resp. povinnosti, stanovených súdom v občianskom súdnom konaní, t.j. pri písomnom podaní strany sporu súdu v občianskom súdnom konaní. To však tiež nie je tento prípad, nakoľko žalovaná nebola stranou sporu konania o vysporiadania BSM a ani jej súd nezadal povinnosť napísať napadnutý list. Jedinú povinnosť, ktorú jej súd zadal bola ustanoviť sa na súd a vypovedať ako svedok. Túto povinnosť si žalovaná nespĺnila. V rozsudku NS ČR z 31.10.2006, sp. zn. 30Cdo/1404/2006 sa najvyšší súd zaoberal prípadom, kedy v občianskom súdnom konaní o úprave práv a povinností k maloletej, účastníčka sporu - matka maloletej pri svojej ústnej výpovedi na pojednávaní pri popise zlých vzťahov medzi ňou a otcom maloletej, za ktorého nebola vydatá použila na adresu babičky - matky otca dieťaťa - výrazy zlodejka, kradne, klame. Tento výrok bol napadnutý žalobou na ochranu osobnosti. Dovolací súd vyslovil právny názor, že jednak v danej veci došlo k zásahu do osobnostných práv pri účastníckej výpovedi strany sporu pred súdom v občianskom súdnom konaní o úprave práv a povinností k maloletej, jednak nielen dotknuté pojednávanie, ale aj celé konanie, ktoré mu predchádzalo bolo zamerané na zistenie okolností vzťahov v rodine vrátane vzťahov medzi stranami sporu: matkou a otcom maloletej a svedkami: babičkami maloletej. Keďže predmetom konania bolo zistenie vzťahov v rodine a napadnutý výrok žalovaná pri výpovedi predniesla keď popisovala vzťah k matke otca dieťaťa, resp. konkrétnu udalosť, ktorá mala tieto vzťahy ozrejmiť: strata uterákov, resp. plyšového zvieratka, použité výrazy nepokladal za exces. To však tiež nie je náš prípad, nakoľko žalovaná nebola stranou sporu konania o vysporiadania BSM a predmetom konania o vysporiadanie BSM nebolo zisťovanie vzťahov v rodine, ale ustálenie masy BSM a jej vysporiadanie. Súd v konaní o vysporiadanie BSM mal tak isto ako súd v tomto konaní k dispozícii všetky právoplatné rozsudky zo skorších konaní vedených na Okresnom súde Košice II, v ktorých boli vzťahy v rodine dostatočne zdokumentované, vyhodnotené a pretavené do právoplatných rozhodnutí - verejných listín. Jednalo sa o konania 10C/394/2004 - rozvod a úprava práv a povinností, 10C/481/2004 - manželské výživné, 25P/12/2005 - úprava práv a povinností, 43C/390/2005 - výživné na plnoleté dieťa. Keď v konaní o vysporiadanie BSM chcela jeho sestra ako účastníčka konania na pojednávaní konanom dňa 16.02.2012 bližšie ozrejmiť vzťahy v rodine, súd ju prerušil s tým, že vzťahy ho nezaujímajú, nakoľko predmetom konania je vysporiadanie BSM. Má za to, že tak isto by súd usmernil aj žalovanú, keby si táto splnila svoju povinnosť a ustanovila sa na pojednávanie vypovedať ako svedok. Okrem toho, bol to on, kto v konaní o vysporiadanie BSM súdu navrhol predvolať žalovanú ako svedka za účelom jej svedeckej výpovede ohľadom ustálenia masy patriacej do BSM. Ak by si splnila svoju povinnosť a ustanovila sa na súd, jeho otázky by jednoznačne smerovali k ozrejmieniu kúpy garsónky na meno manžela žalovanej v konaní o vysporiadanie BSM jej syna a jeho sestry, ktorá bola zakúpená krátko potom, ako syn žalovanej podal žiadosť o rozvod manželstva práve v tom čase, keď syn žalovanej vybral z účtov patriacich do BSM rozvádzajúcich sa manželov cca 450 000 Sk, ako aj objasnenie, prečo všetky platby účtov súvisiacich s touto garsónkou boli hradené z účtov patriacich do BSM rozvádzajúcich sa manželov, keď garsónku údajne kúpil manžel žalovanej.

3.17.K excesu - Má za to, že v napadnutom rozsudku citované rozhodnutia: rozsudok NS SR z 20.03.2007, sp. zn. 5Cdo/180/2007, rozsudok Krajského súdu Trenčín z 28.03.2013 sp. zn.4Co/50/2012, uznesenie NS ČR z 05.03.2008, sp. zn. 30Cdo/137/2007, ako aj rozsudok NS ČR z 31.10.2006 sp.

zn. 30Cdo/1404/2006 neprisviedčajú ani právnomu názoru súdu, že zásah žalovanej do ochrany jeho osobnosti nebol prekročením zákonom stanovených medzí, teda excesom. Má za to, že napadnutý list bol excesom z viacerých dôvodov. Prvým dôvodom excesu je to, že postup žalovanej vybočil z rámca daného platnými predpismi, v danom prípade Občianskeho súdneho poriadku tým, že žalovaná bez náležitého lekárskeho ospravedlnenia si nesplnila zákonnú povinnosť, ktorú jej stanovoval Občiansky súdny poriadok dostaviť sa na predvolanie na súd a vypovedať ako svedok. Ak by si žalovaná svoju povinnosť splnila a dostavila sa na pojednávanie v konaní o vysporiadanie BSM vypovedať ako svedok, potom by v procesnom postavení svedka mohla zasiahnuť do konania zákonným spôsobom a bola by jej poskytnutá ochrana, ktorej sa dovoľáva napadnutý rozsudok. To sa však nestalo. Poukázal aj na nelogickosť názoru súdu, ktorý na jednej strane uvádza, že obsah napadnutého listu pokladá za primeraný, pretože žalovaná v ňom uvádzala len svoje subjektívne názory tak ako ich ona vnímala z rozprávania N., s ktorou mala veľmi blízky vzťah. Na druhej strane priznal napadnutému listu žalovanej štatút písomnej svedeckej výpovede a samotnej žalovanej postavenie svedka, pričom podľa procesného predpisu svedok na súde má vypovedať o tom, čo on sám vnímal svojimi zmyslami a nie poskytovať súdu sprostredkované informácie. Má za to, že odôvodnenie súdu, že žalovaná v napadnutom liste uvádzala len svoje subjektívne názory tak, ako ich ona vnímala z rozprávania N., jednak nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, jednak je pre konanie na ochranu osobnosti irelevantné. Má za to, že tomuto prisvedčuje aj v napadnutom rozsudku citovaný rozsudok NS SR z 20.03.2007, sp. zn. 5Cdo/180/2007, z ktorého citoval: „V súdnej praxi je už ustálený taký výklad ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, že neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé, alebo pravdu skresľujúce tvrdenie, a to bez ohľadu na to, či bolo vykonané ústne, písomne alebo inak, pokiaľ sa z neho dá vyvodiť jeho zmysel a význam. Skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, nemá pritom žiaden význam.“ Druhým dôvodom excesu je to, že obsah výrokov napadnutého listu, ktoré boli napadnuté jeho žalobou nemal žiadnu súvislosť s prejednávanou vecou vysporiadania BSM. Súd žalovanú na jeho návrh predvolal na súd dvakrát, avšak ona sa neustanovila ani raz. Má za to, že ak by sa žalovaná ustanovila na predvolanie na súd vypovedať ako svedok, procesne by sa postupovalo podľa ustanovenia § 126 v tej dobe platného Občianskeho súdneho poriadku a v súlade s týmto ustanovením by po poučení bola žalovaná vyzvaná opísať všetko, čo vie o predmete výsluchu, v danom prípade ohľadom súvislosti s kúpou garsónky na meno jej manžela v konaní o vysporiadanie BSM jej syna a jeho sestry, ktorá bola zakúpená krátko potom, ako syn žalovanej podal žiadosť o rozvod manželstva práve v tom čase, keď syn žalovanej vybral z účtov patriacich do BSM rozvádzajúcich sa manželov cca 450 000 Sk, ako aj objasnenie, prečo všetky platby účtov súvisiacich s touto garsónkou boli hradené z účtov patriacich do BSM rozvádzajúcich sa manželov, keď garsónku údajne kúpil manžel žalovanej. K tomuto by jej boli kladené otázky na doplnenie a vyjasnenie výpovede. Na predvolaniach bolo jednoznačne uvedené, že bola predvolaná ako svedok v právnej veci o vysporiadanie BSM, nie v trestnej veci údajného týrania jej vnúchat, alebo užívania bytu na Húskovej XX v Košiciach a ani vo veci hodnotenia správania sa jeho ako splnomocneného zástupcu protistrany, prípadne správania sa jeho rodiny. Okrem toho - je toho názoru, že ak by žalovaná v konaní o vysporiadanie BSM vypovedala to, čo uviedla v svojom liste, bolo by jej konanie považované za exces, aj keby bola v tej chvíli v postavení svedka, nakoľko žalobou napadnuté výroky nijako nesúviseli s predmetom konania, išlo pritom o výroky nepravdivé, lživé, urážlivé, znevažujúce a hanlivé, ktoré vybočovali zo zákonom stanovených medzí, a z tohto dôvodu boli objektívne spôsobilé privodiť neprípustný zásah do mojich osobnostných práv. Má za to, že takto by ich vnímal každý, kto by bol na jeho mieste, obzvlášť vymyslené obvinenie jeho osoby z týrania maloletého dieťaťa bolo ďaleko za hranicou zákonnosti. Má za to, že tomuto môjmu názoru prisvedčuje aj rozsudok Krajského súdu Trenčín z 28.03.2013 sp. zn. 4Co/50/2012, na ktorý sa napadnutý rozsudok odvoláva. „Za zreteľné vybočenie z práv a povinností /exces/ v súdnom konaní je považované, pokiaľ sa osoba, ktorá zasiahla do osobnostnej sféry fyzickej osoby dopustila krivého obvinenia podľa § 345 ods.1 Trestného zákona, krivej výpovede podľa § 346 ods.1 Trestného zákona, alebo priestupku podľa §49 ods.1 písm. a) zákona č. 372/1990 Z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. ... Odporca si ako svedok plnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona podľa §126 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku. Vybočením z plnenia tejto zákonnej povinnosti vypovedať ako svedok pred súdom by bola taká jeho výpoveď, ktorá napriek riadnemu poučeniu súdu v zmysle §126 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku a bez podnetu súdu vôbec nesúvisela s predmetom výsluchu a predmetom konania. Bolo by ním aj uvedenie údajov a úsudkov, za vyslovenie ktorých by bol svedok uznaný príslušným orgánom vinným zo spáchania trestného činu alebo priestupku podľa §49 ods.1 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.“ Tiež má za to, že tomuto jeho názoru prisvedčuje aj uznesenia NS ČR z 05.03.2008, sp. zn. 30Cdo/137/2007, na ktorý sa odvolával napadnutý rozsudok. „Všeobecne platí zásada, že výpoveď účastníka (svedka a pod.) či

už občianskoprávnom alebo trestnom), je posudzovaná ako výkon stanovenej povinnosti, resp. práva, a je tak krytá touto zákonnou licenciou. Ak pri nej dôjde k zásahu do osobnostných práv druhej fyzickej osoby, nehodnotí sa to ako zásah neoprávnený, s výnimkou prípadov, keď sa ten, kto výpoveď pred súdom vykonáva, dopustí prípadného excesu." To, že žalobou napadnuté tvrdenia nemali nič spoločné s prejednávanou vecou v konaní o vysporiadanie BSM ale, že ide o ohováračské tvrdenia smerujúce voči nemu, jeho matke a sestre a ich účelom bolo podľa jeho názoru ovplyvniť súd a verejnosť, ako aj opakovane sa vyhnúť povinnosti podľa §126 vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku vypovedať na súde ako svedok, a to škandalizovaním a ohovorením mojej osoby, za účelom zníženia vážnosti jeho osoby, jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti uviedol už v žalobe z 20.01.2015. Tiež aj to, že napadnutý list bol jednoznačne napísaný so zlým úmyslom poškodiť ho. Aj táto jeho argumentácia ostala súdom opomenutá. Dôkaz: Listy 1 až 4 tohto spisu 13C/25/2015. Tretím dôvodom excesu je skutočnosť, že žalovaná v rozpore so zásadou prezumpcie neviny, ktorá chráni každého pred vyslovením výroku o vine bez toho, aby bola jeho vina preukázaná v súlade so zákonom (Nolkenbockhoff v. Nemecko, rozsudok z roku 1987) ho žalovaná v napadnutom liste prezentovala priamo ako páchatela trestnej činnosti - údajného trojmesačného psychického a fyzického týrania maloletého dieťaťa. Preto je toho názoru, že už z tohto dôvodu treba list žalovanej v zmysle judikátu NS SR 3Cdo 84/2011 považovať nielen za neprípustný zásah do mojich osobnostných práv, ale aj za exces. Dodal, že ak by ho žalovaná krivo obvinila z trestného činu týrania maloletej v rámci svojej svedeckej výpovede, on by mohol začať konať a podať na žalovanú trestné oznámenie na základe podozrenia z krivej výpovede žalovanej podľa § 346 ods.1 Trestného zákona. Je toho názoru, že žalovaná konala v zlom úmysle proti jeho osobe a jeho blízkym, za každú cenu ho chcela vykresliť ako zlého človeka, konajúceho trestnú činnosť, pričom vytvára teóriu zdania o jeho vine, ktorú sa snažila vnútiť aj ostatným, v prípade predmetného listu zákonnej sudkyňi v konaní 41C/173/2007 vedenom na OS KE II vo veci vysporiadania BSM po zániku manželstva, v ktorom boli účastníkmi konania jej syn a jeho sestra. To pokladá za neprípustný nátlak za účelom vsugerácie myšlienok žalovanej na myslenie a rozhodovanie súdu. Jej konanie vníma tak, žalovaná sa správala ako trestný sudca, čo pokladá jednak za nezákonné a neprípustné, jednak za konanie v rozpore s oprávnenými záujmami jeho ako fyzickej osoby, na ktoré je potrebné s ohľadom na zaistenie základnej úcty k dôstojnosti za všetkých okolností bezpodmienečne trvať aj v súdnom konaní. Tento názor a judikát NS SR 3Cdo 84/2011 súdu prezentoval aj v svojom písomnom podaní z 28.02.2018, avšak aj toto podanie bolo súdom opomenuté. Dôkaz: podanie z 28.02.2018 založené v tomto spise 13C/25/2015. Nakoľko v konaní o vysporiadanie BSM vystupoval ako splnomocnený zástupca účastníčky konania, v konaní 13C/25/2015 poukázal aj na rozsudok Nejvyššího správného soudu (ze dne 4. března 2011, č.j. 5 As 37/2010 - 71). „Nepodložené obvinenia zo spáchania trestnej činnosti sú spôsobilé spôsobiť závažnú ujmu na dobrej povesti postihnutého tým, že môže vyvolať v očiach tretích osôb neznalých pomerov dojem, že sa táto osoba trestnej činnosti skutočne dopúšťa, čím sa zároveň spochybňuje objektivita správneho konania, na ktorej sa táto osoba podieľa." Aj tento môj argument a citovaný judikát ostal súdom v napadnutom rozsudku opomenutý. Dôkaz: podanie zo 28.02.2018 založené v tomto spise 13C/25/2015. Má za to, že excesu žalovanej prisvieďča aj rozsudok NS SR zo 20.03.2007, sp. zn. 5Cdo/180/2007 na ktorý sa napadnutý rozsudok odvoláva je uvedený, „Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odvolacím súdom v tom, že objektívne spôsobilý vykonať následky týkajúce sa osobnosti fyzickej osoby môže byť aj zásah urobený v rámci súdneho konania, napr. aj podaním uplatneným v konaní, avšak len za podmienky, že ide o závažnejší zásah." Má za to, že krivé obvinenie z trestného činu trojmesačného psychického a fyzického týrania maloletého dieťaťa je veľmi závažný zásah a za takýto ho pokladá aj ustálená judikatúra a rozhodovacia prax súdov. Je toho názoru, že excesu žalovanej prisvieďča aj uznesenie NS ČR z 05.03.2008, sp. zn. 30Cdo/137/2007, na ktorý sa napadnutý rozsudok odvoláva. „Je nepochybné, že o exces v takýchto prípadoch môže ísť vtedy, ak jedna zo strán sporu bez vzťahu k predmetu konania nedôvodne osočí iného účastníka z nečestného jednania, označí ho hanlivo alebo sa iným spôsobom dotkne jeho práva na ochranu cti a vážnosti. Kritériom je preto vždy posúdenie, či tvrdený zásah je treba v konkrétnom prípade ešte podriaďiť pod kategóriu plnenia zákonom stanovených povinností, resp. výkonu zákonom predpokladaných oprávnení, alebo či sa už jedná o exces z týchto možností. V prípade úkonov osôb zúčastnených na súdnom konaní je prvým kritériom pre posúdenie tejto otázky to, či predmetný zásah bezprostredne spočíval v realizácii ich procesných práv a povinností. Z tohto zorného uhla je treba vážiť i prípadné použitie expresívnych výrazov. Určujúcim tak v tomto prípade je zváženie obsahu príslušného tvrdenia a jeho vzťahu k prejednávanej veci predmetu konania a súčasne aj miery jeho akceptovateľnosti v rámci v ňom volených výrazov." V konaní poukazoval aj na to, že žalovaná v prekračovaní a dokonca gradácii zákonom stanovených medzí, teda v excesoch, pokračovala aj v priebehu konania 13C/25/2005, kedy v svojom písomnom podaní z 01.12.2016: jednak rozšírila svoj útok aj na môjho nebohého starého

otca pravdepodobne preto, lebo tento počas druhej svetovej vojny ukrýval mladého židovského chlapca, ktorý vďaka tomu vojnu prežil, citujem z písomného podania žalovanej z 01.12.2016: „...tak by bolo možno vhodné pospomínať i na žalobcovho dedka z Veľkých Ripnian a na jeho „činnosť“ počas druhej svetovej vojny...“, jednak prostredníctvom svojej právnej zástupkyne velebila príbuzného jej manžela, vraha z vápenky Nemecká, V. L., príslušníka Pohotovostných oddielov Hlinkovej gardy, ktorý sa sám priznal k viacerým vraždám bezbranných civilistov, za čo bol právoplatne odsúdený a v roku 1958 popravený obesením. Citoval z písomného podania žalovanej z 25.11.2016: „Na jednej strane hovorí žalobca o neurčitosti tvrdení žalovanej a neurčitosti dôkazov voči jeho osobe, no vzápätí napíše len tak vo všeobecnosti: „opakovane spochybňovala spravodlivosť popravy jej príbuzného Jozefa Rojka...“. Vyššie uvedené tvrdenie žalobcu považuje žalovaná za hrubé, urážajúce a ničím nepodložené obvinenie mŕtveho človeka, ktorý sa už nemá ako brániť a podľa jej názoru nie je morálne ani vhodné „kopať“ do mŕtveho...“ Dôkaz: Podanie žalovanej doručené súdu 01.12.2016 v tomto spise 13C/25/2015. Súdu poukázal aj na tieto skutočnosti, avšak aj tieto ostali opomenuté. Nakoľko mal za to, že vzhľadom na obsah podania žalovanej doručeného súdu by toto mohlo byť definované ako extrémistický materiál podľa § 130 ods.7 písm. d) Trestného zákona, upozornil na to predsedu KS v KE 30.12.2017 v svojej žiadosti o prešetrenie vybavenia jeho prvej sťažnosti, zároveň namietal to, že za výrobu tohto podľa jeho názoru extrémistického materiálu požaduje právna zástupkyňa žalovanej finančnú náhradu vo forme trov konania. Pokladá za neprijateľné to, aby ho niekto nútil podieľať sa na výrobe možného extrémistického materiálu takouto formou. Dôkaz: žiadosť z 30.12.2017 o prešetrenie sťažnosti na prieťahy v konaní.

3.18. Súdu v podaní z 10.06.2019 predložil podľa môjho názoru pre tento prípad aplikovateľný judikát, Uznesenie NS SR 3Cdo 293/2015 z 06.06.2016, v ktorom sa najvyšší súd zaoberal takmer identickou vecou. V citovanej veci staršia žena taktiež zaslala nevyžiadaný ohováračský list z difamujúcim obsahom štátnemu orgánu, čím zasiahla do práva na ochranu osobnosti žalobcov. V citovanej veci žalovaná označila žalobcov písomne v liste za zlodejov, podvodníkov a kmínov, v teraz prejednávanej veci žalovaná tak isto písomne v liste označila jeho ako žalobcu okrem iného za osobu, ktorá sa v roku 2004 podieľala na trojmesačnom psychickom a fyzickom týraní maloletého dieťaťa. Citujem: „Napríklad v rozsudku z 27. marca 2001 sp. zn. MCdo 46/2000 najvyšší súd uviedol, že „pre samotný vznik práva na poskytnutie morálneho zadosťučinenia je postačujúce čo i len ohrozenie chránených osobnostných práv (t.j. reálna možnosť, že určité konanie objektívne má alebo môže mať za následok napríklad zníženie vážnosti fyzickej osoby alebo ujmu na jej cti)“. Ako príklad možno ďalej uviesť tiež rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30. mája 2013 sp. zn. 9 Co 197/2012, v ktorom tento súd vyslovil, že obsahom práva na ochranu osobnosti „je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv, ktoré sú príkladmo uvedené v § 11 Občianskeho zákonníka, nevyžaduje sa vyvolanie následkov, stačí zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv“. Aj právna teória zastáva názor, podľa ktorého „zásahom do osobnostného práva nemusí nastať skutočné zníženie vážnosti. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka“ (viď publikáciu „Občiansky zákonník I, Števec a kol., C. H. Beck, 2015, str. 83.). Obdobné sú právne úvahy aj autorov ďalších odborných publikácií (viď napríklad „Občiansky zákonník“, Jaromír Svoboda a spol., Eurounion, 2005, str. 42). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu bolo z týchto dôvodov potrebné mať za to, že v preskúmvanej veci došlo k nemajetkovej žalobcov. V dôsledku konania žalovanej došlo k ohrozeniu cti, dôstojnosti a dobrého mena žalobcov 1/ a 2/, pričom nebolo nevyhnutné, aby k zníženiu ich vážnosti v spoločnosti zároveň skutočne došlo.“ Poukázal na to, že tak isto ako v citovanej veci, aj v tejto veci, konanie žalovanej, ktorým neoprávnene zasiahla do jeho občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, mena a priezviska, bolo cieľené a premyslené, s úmyslom poškodiť jeho občiansku česť, ľudskú dôstojnosť a poškpiť jeho meno a priezvisko, a preto tak ako žalobcovia v citovanej veci aj on v tomto konaní právom požadujem nápravu. Ďalej citoval: „Vyjadrením žalovanej, že žalobcovia páchajú trestnú činnosť, bola v istom zmysle „narušená rovnováha“ ich vzájomného osobnostného vzťahu. Žalovaná sa dopustila konania spôsobilého „ponížiť“ ich v očiach iných osôb. Pokiaľ sa niekto dopustí konania znižujúceho česť a dôstojnosť fyzickej osoby, je v občianskom súdnom konaní cieľom takto zasiahnutej osoby, aby dosiahla nútené uloženie sankcie tomu, kto do jej osobnostných práv zasiahol. Účelom takejto sankcie, uloženej súdom v primeranej forme a v adekvátnom rozsahu, je nastoliť opätovnú „rovnováhu“ osobnostného vzťahu aktérov skutkového deja, v rámci ktorého došlo k zásahu do osobnosti. Pokiaľ sú primeranými občianskoprávnymi prostriedkami „potrestať“ toho, kto zasiahol do osobnostných práv iného, zasiahnutý subjekt dosiahne satisfakciu „ponížením“ zasahujúceho subjektu. K tomu dochádza tým, že súd zasahujúceho podľa okolností prípadu donúti buď sa ospravedlniť zasiahnutej fyzickej osobe alebo jej zaplatiť náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy v peniazoch (prípadne mu uloží obe

sankcie zároveň)." Judikát Uznesenie NS SR 3Cdo 293/2015 zo 06.06.2016 na ktorý poukazoval ostal opomenutý, v napadnutom rozsudku o ňom nie je žiadna zmienka. Dôkaz: podanie zo 29.06.2019 založené v tomto spise 13C/25/2015

3.19.V zmysle § 365 ods.2 CSP právoplatné uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré predchádzali rozhodnutiu vo veci samej majú vadu uvedenú v § 365 ods.1 CSP a táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3.20.Súd svojvoľne dodatočne pozmeňoval písomné zápisnice o pojednávaniach tak, že z neho dodatočne odstraňoval niektoré časti, ktoré na pojednávaní nadiktoval do písomnej zápisnice. Výsledkom bolo, že písomné zápisnice o pojednávaniach nadiktované do diktafónu zákonnou sudkyňou na pojednávaniach a písomné zápisnice o pojednávaniach prepísané do textu nie sú totožné. Jeho návrhy na opravu písomných zápisníc o pojednávaniach súd uzneseniami zamietol. Je toho názoru, že súd chcel týmto dodatočným pozmeňovaním písomných zápisníc o pojednávaniach zakryť excesy žalovanej v priebehu konania, ako aj svoj vlastný nezákonný postup. Má za to, že súd v tomto konaní dodatočným pozmeňovaním písomných zápisníc vybočil z medzí ústavy a zákona, čím porušil svoju povinnosť konať v súlade s článkom 2 ods.2 Ústavy SR, teda konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobilom, ktorý ustanoví zákon podľa čl. 2 ods.2 Ústavy SR. Dodatočné pozmeňovanie písomných zápisníc súdom:

3.20.1.Prvý prípad - 26.11.2017 namietal znenie zápisnice o pojednávaní z 22.11.2017, pričom v bode 5. uviedol, citujem: „5. Vynechanie podstatnej vety v zápisnici, hoci bola nadiktovaná sudkyňou do diktafónu. Citujem celý odsek, vynechaná veta je zvýraznená: „Žalobca prednáša súdu, že žalovaná obhajuje masového vraha. Tvrdí, že je nemorálne o ňom rozprávať ako o vrahovi. Tvrdí, že bol odsúdený na základe nepodložených dôkazov, čiže žalobca má za to, že sa hlási k fašistickej ideológii. Z toho žalobca vyvodzuje to, že útočí na jeho starého otca, nakoľko ukrýval cez 2. svetovú vojnu židovského chlapca. Žiada preto právnu zástupkyňu, aby sa vyjadrila čo jej vadí na tom, čo robil jeho starý otec počas 2. svetovej vojny." Dôkaz: Námietka voči zneniu zápisnice o pojednávaní z 22.11.2017, priložená ako Príloha 2 tohto odvolania. Dodal, že na pojednávaní konanom 22.11.2017 na jeho ústnu žiadosť, že okrem písomnej zápisnice žiada doručiť aj kópiu zvukového záznamu z pojednávania mu zákonná sudkyňa odpovedala, že načo mu je, keďže si robil zvukový záznam z pojednávania prostredníctvom môjho notebooku. Nakoniec zákonná sudkyňa s jeho požiadavkou súhlasila. Má za to, že zákonná sudkyňa týmto spochybňovala jeho zákonné právo účastníka konania na informácie, keďže zvuková nahrávka je súčasť spisu, preto sa na postup súdu sťažoval. Dôkaz: Moja sťažnosť zo 26.11.2017 - časť porušenie dôstojnosti súdneho konania. Pravdepodobný dôvod uvedeného konania zistil pri kontrole zvukovej nahrávky so zápisnicou. Z diktovaného prednesu bola vynechaná predmetná veta, a to práve v tej časti jeho prednesu, ktorú ako jedinú žiadala právna zástupkyňa žalovanej zaprotokolovať: „Žalobca prednáša súdu, že žalovaná obhajuje masového vraha. Tvrdí, že je nemorálne o ňom rozprávať ako o vrahovi. Tvrdí, že bol odsúdený na základe nepodložených dôkazov, čiže žalobca má za to, že sa hlási k fašistickej ideológii." Jednalo sa príslušníka Pohotovostných oddielov Hlinkovej gardy V. L., ktorý sa sám priznal k viacerým vraždám na bezbranných civilistoch, bol právoplatne odsúdený a v roku 1958 popravený. Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom dňa 22.11.2017 zhotovený súdom, od 23:57 do 24:13. Má za to, že právna zástupkyňa žalovanej požadovala zaprotokolovanie účelovo, aby to využila proti nemu, a tá jedna veta sa tam im nehodila, nakoľko ozrejmuje podklad k jeho hodnotiacemu úsudku žalovanej, preto bola z písomnej zápisnice dodatočne vynechaná. Zákonná sudkyňa na pojednávaní konanom 28.02.2018 vyhlásila uznesenie, že súd zamietá návrh žalobcu na opravu zápisnice z pojednávania z 22.11.2017. On trval na tom, aby zápisnica bola opravená tak, že bude doplnená veta, ktorá bola dodatočne vynechaná. Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom 28.02.2019 zhotovený súdom, od 2:38 do 6:02.

3.20.2.Druhý prípad - 25.09.2018 namietal znenie zápisnice o pojednávaní z 13.07.2018, nakoľko tentoraz súd dodatočne pozmenil písomnú zápisnicu tak, že vynechal celý jeden „odstavec“ výpovede svedka. Citoval: „I. Pri prepise bol úplne vynechaný jeden súvislý celok výpovede svedka, ktorý pani sudkyňa nadiktovala do diktafónu, avšak v písomnej zápisnici sa nenachádza. Konkrétne chýba časť diktovaná pani sudkyňou do diktafónu, na zvukovom zázname zaznamenaná od 17:34 do 19:11. Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom dňa 13.07.2018 zhotovený súdom, sp. zn. 13C/25/2015. Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávaní konanom 13.07.2018 zhotovená súdom, sp. zn. 13C/25/2015. Citoval znenie chýbajúcej časti: „Svedok ďalej uvádza, že od septembra 2004 do 30.12.2004 bolo zvláštne obdobie, kedy jeho exmanželka Ing. W. L. za prítomnosti žalobcu strážili jeho dcéru N. L., aby nikde nemohla chodiť. Stalo sa, že prišiel svedok navštíviť svoju dcéru do bytu na Húskovej 25 v Košiciach, ktorý bol aj jeho bytom. Chcel navštíviť svoju dcéru, kde zistil, že v byte sa nachádza aj žalobca, ktorý čítal noviny, a preto vyzval žalobcu, aby opustil byt. Žalobca mu oznámil, že on z

bytu neodíde. Z uvedeného vyplýva, že strážil jeho dcéru. Je to dôkaz, že sa to zakladá na pravde, o čom svedčí aj výpoveď dcéry N. L., ktorá to potvrdila vo svojej výpovedi pred kolíznym opatrovníkom ÚPSVaR v Košiciach. Svedok ďalej uvádza, že dcéra N. využila 30.12.2004, keď nebol doma žalobca, ani jej matka a odišla z bytu na K. XX v Košiciach ku starým rodičom, teda rodičom svedka a o tomto svedčí aj konanie na ÚPSVaR v Košiciach, kde jeho dcéra N. L. vypovedala." Dodal, že na tom istom pojednávaní súd odmietol zaznamenať podstatnú časť výpovede svedka Ing. J.N. L. o tom, že neter N. so svedkom odmietla z bytu odísť v čase, keď jej on údajne mal brániť opustiť byt. Citujem z námietok: „ II.b Súd nezaznamenal podstatnú časť výpovede svedka o tom, že neter N. so svedkom odmietla z bytu odísť v čase, keď som jej ja údajne mal brániť opustiť byt. Som toho názoru, že išlo o podstatnú časť výpovede svedka, ktorá priamo preukazuje na nepravdivosť svedkovej výpovede o mojom údajnom násilnom držaní netere N. v byte, citujem: „Žalobca: Trvám na tej otázke, že či odišla dcéra N. so svedkom vtedy, keď tam prišiel, keď som údajne jej bránil odísť z domu. Súd: Odišla pán svedok? S Vami vtedy dcéra, keď ste ju boli navštíviť? Či odišla s Vami z bytu. Svedok: Neodišla so mnou dcéra. Súd: Vtedy neodišla? Hej? Svedok: S dcérou som sa bavil a povedala, že ako že neodíde so mnou." Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom 13.07.2018 zhotovený súdom, sp. zn. 13C/25/2015 od 1:12:40 do 1:13:13. Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávaní konanom 13.07.2018 zhotovená súdom, sp. zn. 13C/25/2015" Má za to, že vynechaním podstatnej časti výpovede svedka R.. J. L. súd chcel zakryť nevierohodnosť tohto svedka, syna žalovanej. Zákonná sudkyňa na pojednávaní konanom 12.10.2018 vyhlásila uznesenie, že súd zamietla návrh žalobcu na opravu zápisnice z pojednávania z 13.07.2018. On uviedol, že má za to, že ak zákoná sudkyňa aj po upozornení a žiadosti odmietne doplniť do písomnej zápisnice o pojednávaní konanom 13.7.2018 vynechanú časť zápisnice, ktorá bola zákonnou sudkyňou na pojednávaní preukázateľne diktovaná do diktafónu, tak na základe takéhoto postupu zákonnou sudkyňou má podozrenie z trestného činu pozmeňovania verejnej listiny. Zákoná sudkyňa ako dôvod jeho podozrenia uviedla do písomnej zápisnice to, že zákoná sudkyňa neurobila opravu písomnej zápisnice tak, ako navrhoval. Pritom ako dôvod jednoznačne uviedol vypustenie časti zápisnice, ktorá bola do zápisnice preukázateľne diktovaná. Toto pokladá za podstatný rozdiel, nakoľko v písomnej zápisnici o pojednávaní konanom 13.7.2018 navrhoval opraviť a doplniť aj iné veci, avšak jedine tento dôvod uviedol v súvislosti s jeho podozrením z trestného činu pozmeňovania verejnej listiny. Nesprávne zaznamenanie jeho prednesu do diktafónu namietal priamo na pojednávaní 12.10.2018, avšak súd jeho námietku ignoroval a fakt, že namieta znenie zápisnice nikde nezaznamenal. Dôkaz: Zvukový záznam o pojednávaní konanom 12.10.2018 zhotovený súdom, od 3:34 do 6:08. Dôkaz: Námietka voči zneniu zápisnice o pojednávaní zo 13.07.2017, priložená ako Príloha 3 tohto odvolania.

3.20.3. Tretí prípad - 16.10.2018 namietal znenie zápisnice o pojednávaní z 12.10.2018, nakoľko súd dodatočne pozmenil písomnú zápisnicu tak, že vynechal celý jeden nadiktovaný „odstavce“ právnej zástupkyne žalovanej. Citujem: „Pri prepise bol úplne vynechaný jeden súvislý celok prednesu právnej zástupkyne žalovanej, ktorý zákoná sudkyňa nadiktovala do diktafónu, avšak v písomnej zápisnici sa nenachádza. Citoval znenie chýbajúcej časti: „Na otázku súdu právnej zástupkyne žalovanej, či pozná obsah podania, ktoré doručil po poslednom pojednávaní žalobca 1.10.2018, právna zástupkyňa žalovanej uvádza, že toto jej nebolo doručené, poukazuje na to, že v zmysle Civilného sporového poriadku je potrebné toto podanie doplniť zo strany žalobcu. Obsah tohto podania pozná." Dôkaz: Námietka voči zneniu zápisnice o pojednávaní z 12.10.2018, priložená ako Príloha 4 tohto odvolania. Má za to, že vynechaná časť písomnej zápisnice mala za cieľ zakryť pozmenenie môjho podstatného písomného podania z 30.09.2018 podaného elektronicky, z ktorého bol odstránený elektronický podpis, ktorého pravosť mi predtým OS Košice I potvrdil svojim elektronickým podpisom. Domnieva sa, že zo strany zákonnej sudkyne išlo o snahu k tomuto jeho dôležitému podaniu neprihliadať a následne rozhodnúť v jeho neprospech. Na toto poukázal v svojej sťažnosti zo 14.10.2018. Uznesením č. I. 470, ktoré bolo do jeho elektronickej schránky doručené 17.07.2019, teda 6 dní po vyhlásení napadnutého rozhodnutia vo veci bol jeho návrh na opravu a doplnenie zápisnice o pojednávaní konanom 12.10.2018 zamietnutý. Uznesenie bolo datované z 10.07.2018, má však za to, že bolo dodatočne antidatované, aby súd zakryl to, že bolo vynesené až po ukončení konania vo veci samej. Súd v tomto uznesení vyjadril názor, že: „Súd môže a nemusí námietkam strán sporu k správnosti znenia zápisnice vyhovieť. V zásade možno dospieť k záveru, že v prípade, ak bude vyhotovený zvukový záznam a zápisnica, bude pre ďalšie konanie, či už na súde prvej inštancie, alebo odvolacom súde pre zistenie skutočného obsahu prednesu strany alebo výsluchu svedka rozhodné to zachytenie, ktoré bude obsiahnuté vo zvukovom zázname, a nie v zápisnici." V súvislosti s tým poukázal na porušenie zásady hospodárnosti konania.

3.20.4. Štvrtý prípad - 08.04.2019 namietal znenie zápisnice o pojednávaní z 20.03.2019, nakoľko súd dodatočne pozmenil písomnú zápisnicu. Začiatok citácie „I. Pri prepise bola v rozpore s nadiktovaným znením zmenená veta, čím sa zmenil jej význam. Jednalo sa o jeho vyjadrenie k oboznamovanému I. č.

214 z opatrovníckeho spisu N., ktorý súd oboznamoval z vlastnej iniciatívy, žalovaná tento list nenavrhlala oboznamovať, neuviedla ho ani v svojom podaní doručenom súdu 25.04.2018, kde uviedla konkrétne čísla listov, ktoré navrhla oboznamovať, a neuviedla ho ani na pojednávaní konanom 18.01.2019, kedy taktiež uviedla konkrétne čísla listov. Diktované bolo: „Žalobca prednáša súdu o čom žalobca nebol dopredu informovaný.“ V písomnej zápisnici je zaznamenané: „Žalobca prednáša súdu o čom nebol žalobca informovaný.“ Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 20.03.2019 zhotovený súdom 24:00 až 24:56 Dôkaz: písomná zápisnica o pojednávaní konanom 20.03.2019, tretia strana, prvý „odstavec“ zhora. Pri prepise bola doplnená veta, ktorú súd na pojednávaní nediktoval. Jednalo sa o jeho prednes k oboznamovanému I. č. 162 z opatrovníckeho spisu N., kde súd jeho prednes, že v oboznamovanom dôkaze nie je uvedené jeho meno a že tento dôkaz nemá s prejednávanou vecou nič spoločného, do písomnej zápisnice na pojednávaní vôbec neuviedol. Dodatočne - po pojednávaní - súd do písomnej zápisnice doplnil vetu: „Žalobca namieta tento dôkaz.“ Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 20.03.2019 zhotovený súdom 12:00 až 13:12, Dôkaz: písomná zápisnica o pojednávaní konanom 20.03.2019, druhá strana, siedmy „odstavec“ zdola. Súd na tomto pojednávaní odmietol zaznamenať do písomnej zápisnice jeho vyjadrenia k vykonanému dokazovaniu a tiež odmietol zaznamenať aj jeho námietku voči tomu, že jeho vyjadrenie do písomnej zápisnice nezaznamenáva. Jednalo sa o jeho vyjadrenie k oboznamovanému I. č. 173 z opatrovníckeho spisu N. z roku 2005, že oboznámený dôkaz nijako nesúvisí s prejednávanou vecou, a že v ňom nie ani len spomenutý. Súd nič z jeho vyjadrenia k tomuto oboznámenému dôkazu do písomnej zápisnice nezaznamenal. Keď chcel namietať, jednoducho ho prerušil, neumožnil mu ďalej pokračovať. Má za to, že ak sa bude niekto o priebehu pojednávania oboznamovať iba z písomnej zápisnice, vytvorí si nepravdivý názor, že sa k tomuto dôkazu na pojednávaní vôbec nevyjadril. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 20.03.2019 zhotovený súdom 14:36 až 15:04. Jedná o moje vyjadrenie k oboznamovanému I. č. 212 z opatrovníckeho spisu N. z roku 2005, kde súd zaznamenal iba prvú časť jeho vyjadrenia k tomuto dôkazu, a to že oboznamovaný dôkaz nesúvisí s prejednávanou vecou a že jeho meno tam nie je spomenuté. Avšak druhú časť jeho vyjadrenia, kde sa vyjadruje, že tento dôkaz priamo vyvracia pravdivosť druhého napadnutého výroku žalovanej o jeho údajnom rozťahovaní sa v byte na Húskovej XX v Košiciach súd odmietol uviesť do písomnej zápisnice, a neuviedol do nej ani to, že to namietať a on jeho námietke nevyhovel. Súd mu nedovolil pokračovať, jeho námietky jednoducho odignoroval. Má za to, že ak sa niekto o priebehu pojednávania bude oboznamovať iba z písomnej zápisnice, vytvorí si nepravdivý obraz o tomto pojednávaní. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 20.03.2019 zhotovený súdom 17:19 až 19:07, Dôkaz: písomná zápisnica o pojedn. zo 20.03.2019, druhá strana, tretí „odstavec“ zdola. Súd skreslil jeho vyjadrenie k vykonanému dokazovaniu a odmietol opraviť ním skreslené znenie. Na pojednávaní konanom 20.3.2019 súd nesprávne zaznamenal jeho vyjadrenie k vykonanému dokazovaniu. Nesprávne zaznamenanie jeho vyjadrenia zákonnou sudkyňou do diktafónu namietať, avšak ani táto moja námietka nebola zaznamenaná. Jednalo sa o moje vyjadrenie k oboznamovanému I. č. 228 z opatrovníckeho spisu N. z roku 2005, ktorý súd oboznamoval z vlastnej iniciatívy, žalovaná tento list nenavrhlala oboznamovať, neuviedla ho ani v svojom podaní doručenom súdu 25.04.2018, kde uviedla konkrétne čísla listov, ktoré navrhla oboznamovať, a neuviedla ho ani na pojednávaní konanom 18.01.2019, kedy taktiež uviedla konkrétne čísla listov. Súd jeho vyjadrenie skreslil a do diktafónu nadiktoval inak, než ako ho on povedal, pričom úplne zmenil zmysel jeho vyjadrenia, keď použil nim nepovedané slovo samovoľne namiesto nim povedaného slova svojvoľne. Súd odmietol túto nepresnosť opraviť. On to vníma tak, že ho chcel znevážiť a zosmiešniť. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 20.03.2019 zhotovený súdom 35:02 až 38:34, Dôkaz: pís. zápisnica o pojedn. z 20.03.2019, tretia strana, siedmy „odstavec“ zhora. Nezaznamenávanie jeho námietok a ani toho, že súd námietkam nevyhovel. Na pojednávaní konanom 20.3.2019 súd niektoré jeho námietky vôbec nezaznamenal do písomnej zápisnice, jednoducho ich odignoroval. Tak isto odmietol zaznamenať aj fakt, že namietať a súd jeho námietke nevyhovel. Písomná zápisnica o pojednávaní sa tým značne skreslila, podľa jeho názoru má takto skreslená a neúplná písomná zápisnica o pojednávaní konanom 20.03.2019 veľmi nízku vypovedaciu hodnotu o skutočnom priebehu pojednávania. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 20.03.2019 zhotovený súdom 3:13 až 8:00. Zhrnutie Konanie súdu, ktorý jeho vyjadrenie k vykonanému dôkazu nezaznamená do písomnej zápisnice o pojednávaní, kde má zaznamenávať podstatné časti pojednávania, majú podľa jeho názoru za následok jednak skreslenie záznamu priebehu pojednávania, jednak porušenie rovnosti účastníkov konaní a v neposlednom rade vyvoláva pochybnosti o spravodlivosti tohto konania, ako aj o tom, či bude súd pri svojom rozhodovaní skutočne starostlivo prihliadať na to, čo som uviedol v rámci svojho vyjadrenia k oboznamovaným dôkazom. Súd tiež v rozpore s § 204 C.s.p. do písomnej zápisnice nezaznamenal, aké informácie, z tej ktorej oboznámenej listiny čerpal. Citoval z § 98 a § 99 CSP. Má

za to, že písomné zápisnice o pojednávaniach sú v tomto konaní skresľované vždy v jeho neprospech, preto navrhol pri oboznamovaní sa so spisom neprihliadať na písomné zápisnice, ale vypočuť si zvukové záznamy o pojednávaniach. Domnieva sa, že súd v tomto konaní zámerne a účelovo vyhotovuje skreslené písomné zápisnice o pojednávaniach v jeho neprospech. Má za to, že to súvisí s požiadavkou právnej zástupkyne protistrany, ktorú predniesla zákonnej sudkyňi na pojednávaniach konanom 28.2.2018 a ktorú odôvodnila tým, že ak sa niekto oboznamuje so spisom, tak sa oboznamuje s písomnou zápisnicou. Dôkaz: Citoval zo zvukového záznamu o pojednávaniach konanom 28.02.2018 od 49:26 do 49:41. Právna zástupkyňa žalovanej strany: „Ale podstatné je to, že keď sa tento spis niekto bude s ním oboznamovať, bude sa oboznamovať s písomným znením zápisnice.“ Tomu, že skresľovanie písomných zápisníc o pojednávaniach v tomto konaní nie je náhodné, prisvedčuje podľa jeho názoru fakt, že súd prevzal dôkaznú iniciatívu a na pojednávaniach 20.3.2019 začal vykonávať aj tie dôkazy - oboznamovanie listov z opatrovníckeho spisu N. z roku 2005 - ktoré žalovaná nenavrholo oboznamovať (list č. 214 a 228). Tento postup súdu pokladám za postup v rozpore so základnými princípmi CSP. Dôkaz: Námietka voči zneniu zápisnice o pojednávaniach z 20.03.2019, priložená ako Príloha 5 tohto odvolania“.

3.21. Uznesením č. I. 470, ktoré bolo do jeho elektronickej schránky doručené 17.07.2019, teda 6 dní po vyhlásení napadnutého rozhodnutia vo veci bol jeho návrh na opravu a doplnenie zápisnice o pojednávaniach konanom 12.10.2018 zamietnutý. Uznesenie bolo datované z 10.07.2018, má však za to, že bolo dodatočne antidatované, aby súd zakryl to, že bolo vynesené až po ukončení konania vo veci samej. Súd v tomto uznesení vyjadril názor, že „Súd môže a nemusí námietkam strán sporu k správnosti znenia zápisnice vyhovieť. V zásade možno dospieť k záveru, že v prípade, ak bude vyhotovený zvukový záznam a zápisnica, bude pre ďalšie konanie, či už na súde prvej inštancie, alebo odvolacom súde pre zistenie skutočného obsahu prednesu strany alebo výsluchu svedka rozhodné to zachytenie, ktoré bude obsiahnuté vo zvukovom zázname, a nie v zápisnici.“ V súvislosti s tým poukázal na porušenie zásady hospodárnosti konania. Dodal, že žalovaná v „prvostupňovom“ konaní dostala prostredníctvom svojej právnej zástupkyne priestor aj na oslavu príbuzného jej manžela, vraha z väpenky Nemecká, V. L., príslušníka Pohotovostných oddielov Hlinkovej gardy, ktorý sa sám priznal k viacerým vraždám bezbranných civilistov, za čo bol právoplatne odsúdený a v roku 1958 popravený. Dôkaz: spis OS KE I sp. zn. 13C/25/2015, podanie žalovanej doručené súdu 01.12.2016. Nakoľko mal za to, že vzhľadom na obsah podania žalovanej doručeného súdu by toto mohlo byť definované ako extrémistický materiál podľa §130 ods.7 písm. d) Trestného zákona, upozornil na to predsedu KS v KE 30.12.2017 v svojej žiadosti o prešetrenie vybavenia jeho prvej sťažnosti, zároveň namietal to, že za výrobu tohto podľa jeho názoru sťažovateľa materiálu požaduje právna zástupkyňa žalovanej finančnú náhradu vo forme trov konania. Toto pokladá za neprijateľné to, aby ho niekto nútil podieľať sa na výrobe možného extrémistického materiálu takouto formou. Dôkaz: žiadosť z 30.12.2017 o prešetrenie sťažnosti na prieťahy v konaní.

3.22. Na základe vyššie uvedeného, odvolávajúc sa na fakt, že pravdivosť napadnutých tvrdení žalovanej sa nepreukázala ani po niekoľkoročnom dokazovaní, čo podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít znamená, že platí opak, teda že ide o nepravdivé tvrdenia, a v zmysle ustálenej judikatúry a výkladovej praxe, ktorá hovorí, že pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť a ohroziť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 293/2015 zo 06.06.2016, ako aj Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 293/2015 zo 06.06.2016 „Vyjadrením žalovanej, že žalobcovia páchajú trestnú činnosť, bola v istom zmysle „narušená rovnováha“ ich vzájomného osobnostného vzťahu. Žalovaná sa dopustila konania spôsobilého „ponížiť“ ich v očiach iných osôb. Pokiaľ sa niekto dopustí konania znižujúceho česť a dôstojnosť fyzickej osoby, je v občianskom súdnom konaní cieľom takto zasiahnutej osoby, aby dosiahla nútené uloženie sankcie tomu, kto do jej osobnostných práv zasiahol. Účelom takejto sankcie, uloženej súdom v primeranej forme a v adekvátnom rozsahu, je nastoliť opätovnú „rovnováhu“ osobnostného vzťahu aktérov skutkového deja, v rámci ktorého došlo k zásahu do osobnosti. Pokiaľ súd primeranými občianskoprávnymi prostriedkami „potrestá“ toho, kto zasiahol do osobnostných práv iného, zasiahnutý subjekt dosiahne satisfakciu „ponížením“ zasahujúceho subjektu. K tomu dochádza tým, že súd zasahujúceho - podľa okolností prípadu - donúti buď sa ospravedlniť zasiahnutej fyzickej osobe alebo jej zaplatiť náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy v peniazoch (prípadne mu uloží obe sankcie zároveň).“, navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je uvedené v odvolacom petite nižšie. Rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 11.07.2019, sp. zn. 13C/25/2015 - 474 sa mení nasledovne: „Žalovaná je povinná ospravedlniť sa žalobcovi za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, a to doručením listu s nasledovným obsahom: „Ospravedlňujem sa Ing. B. Y. a celej jeho rodine za klamstvá a osočovanie, ktoré som uviedla v svojom ohováračskom liste doručenom Okresnému súdu Košice II dňa 25.9.2012, založenom do spisu 41C/173/2007. Zároveň žiadam pani

sudkyňu JUDr. Agátu Burkušovú a ostatných pracovníkov súdu, aby môj ohováračský list nebrali pri svojom rozhodovaní do úvahy a list odstránili zo spisu." List bude adresovaný pani sudkyňi JUDr. Agáte Burkušovej na Okresný súd Košice II, a založí sa do spisu 41C/173/2007, vedenom na OS KE II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.800,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prípade, ak odvolací súd dospeje k záveru, že nie sú splnené podmienky pre zmenu napadnutého rozsudku, navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie, ktorými prvostupňový súd zamietol opravu písomných zápisníc o pojednávaní zo dňa 28.02.2018, 12.10.2018, 10.01.2019 a vec vrátil na ďalšie konanie. Navrhol, aby odvolací súd uviedol v odôvodnení zrušujúceho rozsudku svoj právny názor tak, aby ním bol súd „prvého stupňa“ viazaný. Tiež navrhol, aby v ňom uviedol aj pokyn pre súd „prvého stupňa“ ako má tento v konaní postupovať po procesnej stránke.

4. Žalobca svoje odvolanie doplnil podaním z 13.8.2019 (č. I. 521 - 528) označeným ako PRÍLOHA 1 K ODVOLANIU PROTI ROZSUDKU OKRESNÉHO SÚDU KOŠICE I, Č. K. 13C/25/2015 - 474 ZO DŇA 11.07.2019, ktorým spresnil bod I odvolania.

4.1. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil mu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods.1 písmeno b) CSP.

4.2. Namietal opomenutie podstatnej časti jeho procesného útoku v napadnutom rozsudku - V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sú v odsekoch 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 vynechané tie podstatné časti jeho procesného útoku, ktoré poukazujú na to, že žalovaná bola v konaní o vysporiadanie BSM predvolaná jedine ohľadom garsónky, to, že žalovaná, sa na súd neustanovila svojvoľne, nakoľko nedoložila súdu žiadne lekárske potvrdenie, ktoré by ju od jej povinnosti ospravedlnilo, zlý úmysel žalovanej, ktorý podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdnych autorít je priťažujúcou okolnosťou, ustálenú rozhodovaciu prax právnych autorít, od ktorej sa následne prvostupňový súd napadnutom rozsudku odklonil, že už v žalobe poukázal na ujmu spôsobenú napadnutým listom žalovanej a to, že sa musí ohováračským listom žalovanej zaoberať, keď by sa mohol nerušene a plne venovať svojej vlastnej činnosti, od ktorej v dôsledku neoprávneného zásahu žalovanou odvádzaný. Zlý úmysel žalovanej pokladá za priťažujúcu skutočnosť. Ods. 3: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. V žalobe z 20.01.2015 uviedol: „Žalovanú som ako splnomocnený zástupca v konaní 41C/173/2007 navrhol predvolať ako svedka vo veci vysporiadania BSM, konkrétne nadobudnutia garsónky." Dôkaz: žaloba z 20.01.2015 založená v spise 13C/25/2015 (ďalej „Žaloba") Ods. 4: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. V žalobe uviedol: „Tieto tvrdenia sú nepravdivé, ide jednoznačne o ničím nepodložené ohováranie a osočovanie mojej osoby žalovanou a vnímam ich ako difamujúce tvrdenia. Žalovaná mi prisudzuje prakticky trestnú činnosť a jej tvrdenia značne znižujú moju vážnosť, občiansku česť, dôstojnosť, moje meno a priezvisko a postavenie mojej osoby nielen ako občana v spoločnosti, ale aj ako splnomocneného zástupcu v konaniach vedených na OS KE II. Preto mám zato, že tento list bol napísaný so zlým úmyslom ma poškodiť." Dôkaz: Žaloba Ods. 5: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie: V žalobe uviedol: „Predmetným neoprávneným zásahom došlo k zníženiu vážnosti mojej osoby v spoločnosti v značnej miere. Mám zato, že konaním žalovanej mi vznikla aj nemajetková ujma. Závažnosť ujmy spočíva hlavne v znížení vážnosti mojej osoby ako splnomocneného zástupcu v konaní 41C/173/2007 vedenom na OS KE II. Za ujmu pokladám aj skutočnosť, že sa musím ohováračským listom žalovanej zaoberať, keď by som sa mohol nerušene a plne venovať svojej vlastnej činnosti, od ktorej som v dôsledku neoprávneného zásahu žalovanou odvádzaný. Zlý úmysel žalovanej pokladám za priťažujúcu skutočnosť." Dôkaz: Žaloba Ods. 6: prekrútený tak, že sa stratil pravý význam hrubo vyznačenej časti nižšie: V žalobe uviedol: „Žalovaná bola prvýkrát predvolaná ako svedok na pojednávanie konané 16.6.2014. Na pojednávanie sa nedostavila, a ani sa vopred neospravedlnila. Súd v zápisnici z pojednávania konštatoval, že po začatí pojednávania odporca súdu krátkou cestou doručil ospravedlnenie žalovanej bez dátumu, v ktorom svedkyňa oznamuje súdu, že prosí, aby súd zobral do úvahy jej vek a narušené zdravie, je chronicky chorá a výsluch by nepriaznivo pôsobil na jej vysoký krvný tlak a choré srdce a narušenú nervovú sústavu, ďakuje za porozumenie. Dôkaz: Žaloba Ods. 7: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. V žalobe uviedol: „Žalovaná sa opäť ospravedlnila, tentoraz vyššie spomenutým listom z 22.9.2014, doručenom súdu 24.9.2014. Ospravedlnenie v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom ani teraz nepodložila lekárske potvrdením o neschopnosti sa zúčastniť pojednávania ako svedok. Dôvody svojej neúčasti zopakovala a rozšírila o dôvod smerujúci k mojej osobe." Dôkaz: Žaloba Ods. 8: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. V žalobe uviedol: „Po tom, čo bol 24.9.2014 do spisu založený predmetný ohováračský list od žalovanej, v ktorom bola osočená a pošpinená moja

osoba, ako aj moja matka a sestra, zákonná sudkyňa pravdepodobne zmenila svoj názor a žalovanú už na ďalšie pojednávania vytyčené na 19.1.2015 a 16.2.2015 nepredvolala. A to napriek tomu, že od 16.6.2014 súd ani nepojednával (pojednanie vytyčené na 6.10.2014 a 19.1.2015 boli zrušené), ani nevykonával žiadne dôkazy. Pritom v predmetnom liste uvedené tvrdenia žalovanej ohľadom nadobudnutia garsónky sú zjavne nepravdivé a ničím nepodložené a som presvedčený, že výsluchom žalovanej by som ich nepravdivosť preukázal.“ Dôkaz: Žaloba Ods. 9: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. V žalobe uviedol: „Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie zasahujúce práva občana chránené v zmysle ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka. Subjektívna stránka pôvodcu zásahu nie je rozhodujúca, preto nie je relevantné zaoberať sa vedomosťou žalovaného o nepravdivosti tvrdenia alebo tým, či konal v úmysle ohroziť zákonom chránenú osobnosť žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že zásadne sa nemožno úspešne brániť proti žalobe na ochranu osobnosti ani tým, že žalovaný šíril iba tie údaje, ktoré sám počul. Občianskoprávne sankcie za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti sú teda založené na objektívnom princípe, t.j. nie je vyžadované zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu, pričom súčasne sa vyžaduje, aby zásah o ktorý ide, mal charakter neoprávneného zásahu. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov. Prihliada sa na závažnosť vznikutej ujmy, na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, či žalovaný zasiahol do osobnosti žalobcu z nedbanlivosti (fahostajnosti), alebo či mu je možné k neoprávnenému zásahu a vzniknutom nepriaznivom následku pripočítať úmysel, poprípade zlý úmysel a pohnútku (napríklad škandalizovať a ohovoriť žalobcu, pričom pre posúdenie „zlého úmyslu a pohnútky“ nieje spravidla rozhodujúce preukázanie vedomého konania žalovaného, ale rozhodujúce je „čitateľnosť“ z obsahu príspevku). Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určenie vzťahu medzi mierou ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti a konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takejto ujmy. I tak však ide vždy o právny nástroj, ktorého úlohou je zabezpečiť rešpektovanie a ochranu osobnosti fyzickej osoby.“ Dôkaz: žaloba z 20.01.2015 založená v spise 13C/25/2015. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sú v odsekoch 21 a 22 vynechané tie podstatné časti môjho procesného útoku, ktoré poukazujú na: to, že žalovaná nebola v konaní o vysporiadanie BSM ani účastníkom konania, ani vedľajším účastníkom konania, ani sa nedostavila na predvolanie vypovedať ako svedok, ani v ňom nevystupovala ako splnomocnený zástupca niektorého z účastníkov konania, preto žalovanou citované judikáty, ktorými následne prvostupňový súd odôvodnil napadnutý rozsudok sú pre tento prípad neaplikovateľné, to, že citoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Sžf/130/2013, kde sa uvádza, že Občiansky súdny poriadok v súdnom konaní dôkaz ako písomnú svedeckú výpoveď nepozná. Teda že právny názor prezentovaný v napadnutom rozhodnutí je v priamom rozpore správnym názorom Najvyššieho súdu, to, že preukazoval úmysel žalovanej ovplyvniť súd útokom na neho ako splnomocneného zástupcu v konaní o vysporiadanie BSM, a že na preukázanie svojho tvrdenia som citoval z rozsudku Nejvyššího správného soudu (ze dne 4. března 2011, č.j. 5 As 37/2010 - 71): „Nepodložené obvinenia zo spáchania trestnej činnosti sú spôsobilé spôsobiť závažnú ujmu na dobrej povesti postihnutého tým, že môže vyvolať v očiach tretích osôb neznalých pomerov dojem, že sa táto osoba trestnej činnosti skutočne dopúšťa, čím sa zároveň spochybňuje objektivita správneho konania, na ktorej sa táto osoba podieľa.“, že žalovaná počas konania nepreukázala pravdivosť žalobou napadnutých tvrdení, naopak, že ja v konaní preukazoval ich nepravdivosť, to, že žalovaná v návrhoch na vykonanie dokazovania pripojíť päť spisov z konaní vedených na OS KE II, neoznačila konkrétne čísla listov, ktoré požaduje oboznámiť, že sa nejedná o svedeckú výpoveď, lebo svedecká výpoveď je ústna. Ods. 21: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. V písomnom podaní z 24.05.2015 uviedol: „Žalovaná sa vyjadruje k svojmu listu z 25.9.2014, pričom moja žaloba smerovala iba k jednému z jej dvoch listov, ktoré boli doručené v jednej obálke, na ktorej je pečiatka pošty zo 23.9.2014. Oba listy sú žalovanou podpísané a datované 22.9.2014.“

4.3.Súdna prax - Žalovaná v konaní 41C/173/2007 o vysporiadaní BSM nebola ani účastníkom konania, ani vedľajším účastníkom konania, ani sa nedostavila na predvolanie vypovedať ako svedok, ani v ňom nevystupovala ako splnomocnený zástupca niektorého z účastníkov konania. Preto je toho názoru, že ňou citované judikáty v jej vyjadrení sú pre tento prípad neaplikovateľné. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn NS SR 3Sžf/130/2013 sa uvádza: „Občiansky súdny poriadok v súdnom konaní dôkaz ako písomnú svedeckú výpoveď nepozná. Vzhľadom na dodržanie princípov spravodlivého súdneho konania je nevyhnutné dôkaz vykonať.“ Nejedná sa ani o svedeckú výpoveď ako to žalovaná tvrdí vo svojom vyjadrení, nakoľko svedecká výpoveď je ústna, pričom písomné vyhlásenie svedka nie je svedeckou výpoveďou, ide o dôkaz listinou. Podľa § 129 ods.1 OSP: "Dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah". V predmetnom prípade na verejnom pojednávaní. Dôkaz: písomné podanie

z 24.05.2015 založené v spise 13C/25/2015. Ods. 22: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. Žalovaná neuviedla žiadne konkrétne dôvody či skutočnosti, o ktoré tieto tvrdenia opiera, z predmetného listu nie je jasné ani to, ako tieto tvrdenia súvisia s prejednanou vecou. Je toho názoru, že tvrdenia žalovanej nemali žiaden vzťah k jeho činnosti splnomocneného zástupcu a ich cieľom bolo poškodiť česť a dobrú povesť jeho a mojej rodiny. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu (ze dne 4. března 2011, č.j. 5 As 37/2010 - 71): „Nepodložené obvinenia zo spáchania trestnej činnosti sú spôsobilé spôsobiť závažnú újmu na dobrej povesti postihnutého tým, že môže vyvolať v očiach tretích osôb neznalých pomerov dojem, že sa táto osoba trestnej činnosti skutočne dopúšťa, čím sa zároveň spochybňuje objektivita správneho konania, na ktorej sa táto osoba podieľa.“ Kým prvý list žalovanej predstavuje lekárske nepodložené ospravedlnenie jej neúčasti svedčiť na pojednávaní, účel druhého listu smeruje k ovplyvneniu sudkyne v rozhodovaní „verím v spravodlivosť Vášho rozhodovania“. Z jeho písomného podania z 24.05.2015 súd opomenul časť označenú ako AD I): Skutkový stav, v ktorej poukazuje na neurčitost' a nekonkrétnost' procesnej obrany žalovanej, ako aj na to, že žalovaná doteraz nepredložila súdu žiaden dôkaz, ktorým by preukázala pravdivost' žalobou napadnutých tvrdení. Tiež preukazoval nepravdivost' napadnutých tvrdení žalovanej, ako aj nepravdivost' ďalších časťou napadnutého listu. Tiež opomenul uviesť časť označenú AD III): Vyjadrenie k návrhom na vykonanie dokazovania: „K návrhu žalovanej pripojiť spisy v právnej veci 10C/393/2004, 10C/481/2004, 25P/12/2005, 43C/390/2005, 41C/173/2007 vedených na OS KEII podotkol, že ani v jednom konaní nevystupujú ani žalovaná ani on ako účastníci konania. Vo všetkých uvedených konaniach však vystupovala ako právna zástupkyňa syna žalovanej terajšia právna zástupkyňa žalovanej, JUDr. W. Š., čiže táto k spisom prístup má. Napriek tomu neoznačila časti, na ktoré sa chce odvolať. Žalovaná si dokonca sama v svojom vlastnom podaní protirečí, keď na strane 2 uvádza, že konania boli zadané jeho sestrou a na strane 5 uvádza fakty, z ktorých vyplýva, že vo väčšine konaní vystupuje jeho sestra ako odporkyňa a nie ako navrhovateľka.“ Dôkaz: podanie zo 24.05.2015 založená v spise 13C/25/2015. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sú v odsekoch 24 a 25 vynechané tie časti písomného vyjadrenia žalovanej z 25.11.2016, ktoré poukazujú na to, že: žalovaná ako svedka údajného telefonického rozhovoru, v ktorom mal žalovaný hrubo napadnúť uviedla svojho syna Ing. V. L., ktorý mal údajne od nej telefón prebrať a rozhovor dokončiť, avšak v konaní k tomuto prišiel svedčiť iný syn, Ing. J. L., čo prisvedča môjmu tvrdeniu o nevierohodnosti tohto svedka a spochybňuje celú jeho svedeckú výpoveď. Žalovaná v konaní dostala beztrestne priestor na oslavu vojnového zločinca, vraha z vápenky Nemecká, právoplatne odsúdeného a popraveného V. L., príbuzného manžela žalovanej. Útok žalovanej v priebehu konania gradoval, kedy žalovaná zaútočila aj na jeho nebohého starého otca pravdepodobne preto, lebo počas druhej svetovej vojny ukrýval mladého židovského chlapca, ktorý vďaka tomu vojnu prežil. Ods. 24: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. Žalovaná v písomnom podaní z 25.11.2016 uviedla časť, ktorú súd opomenul: „...kedy prostredníctvom telefonického rozhovoru žalovaný nazval „starou cigánkou, luhárkou a klamárou“ kedy svedkom tohto telefonátu bol aj Ing. V. L. a aj jej nebohý manžel, pričom jej syn počúc vyjadrenia žalobcu telefonický hovor od žalovanej prevzal a ukončil ho so žalobcom on sám a osobne. Samotný fakt, že žalovaná nevie uviesť presný dátum, nespochybňuje pravdivost' jej tvrdenia, navyše k uvedenému sa môže vyjadriť aj priamy svedok, ktorého navrhovala a navrhuje žalovaná vypočuť- Ing. V. L.“ Dôkaz: Podanie žalovanej z 25.11.2016 doručené súdu 01.12.2016, založené v spise 13C/25/2015. Ods.25: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. Žalovaná v písomnom podaní z 25.11.2016 uviedla časť, ktorú súd opomenul: „ Na jednej strane hovorí žalobca o neurčitosti tvrdení žalovanej a neurčitosti dôkazov voči jeho osobe, no vzápätí napíše len tak vo všeobecnosti: „opakovane spochybňovala spravodlivosť popravu jej príbuzného V. L....“. Vyššie uvedené tvrdenie žalobcu považuje žalovaná za hrubé, urážajúce a ničím nepodložené obvinenie mŕtveho človeka, ktorý sa už nemá ako brániť a podľa jej názoru nie je morálne ani vhodné „kopat“ do mŕtveho...“ Tiež: „...tak by bolo možno vhodné pospomínať i na žalobcovho dedka N. z Veľkých Ripnian na jeho „činnosť“ počas druhej svetovej vojny...! Dôkaz: Podanie žalovanej z 25.11.2016 doručené súdu 01.12.2016, založené v spise 13C/25/2015. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sú v odseku 27 sú vynechané tie podstatné časti môjho procesného útoku uvedené v časti I, II, III a IV, ktoré poukazujú na: to, že napadnutý list žalovanej nemohol byť písomnou svedeckou výpoveďou, nakoľko svedok môže so súdom komunikovať iba procesne a že ani podľa vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, a ani podľa teraz platného Civilného sporového poriadku nevyžiadaný list žalovanej doručený zákonnému sudcovi nie je písomnou svedeckou výpoveďou žalovanej, svoj názor opäť podložil rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Sžf/130/2013. Teda vyjadril presný opak toho, čo súd uviedol v napadnutom rozsudku, to, že žalovanou citované judikáty, ktorými následne súd odôvodnil napadnutý rozsudok sú pre tento prípad neaplikovateľné, to, že napadnutý list vybočil z rámca daného platnými predpismi, teda došlo k prekročeniu zákonom stanovených medzí, pričom poukázal na § 126 v tej dobe platného Občianske-

ho súdneho poriadku, podľa ktorého by sa procesne postupovalo ak by sa žalovaná ustanovila ako svedok, teda vyjadroval som pravý opak toho, čo napadnutý rozsudok, že žalovaná bola predvolaná ohľadom súvislostí s kúpou garsónky na meno jej manžela v konaní o vysporiadanie BSM po rozvoze manželstva jej syna a jeho sestry, teda predmetom jej výpovede nemalo byť vyjasňovanie vzťahov v rodine, ako uvádza napadnutý rozsudok, na predvolaniach bolo jednoznačne uvedené, že je predvolaná ako svedok v právnej veci o vysporiadanie BSM, nie v trestnej veci údajného týrania jej vnúchat, alebo užívania bytu na Húskovej XX v Košiciach a ani vo veci jej hodnotenia správania sa splnomocneného zástupcu druhého účastníka konania a jeho rodiny, teda napadnutým listom vybočila z premetu konania o vysporiadanie BSM, to, že predmetný list žalovanej vníma tak, že žalovaná ma v rozpore so zásadou prezumpcie neviny prezentovala priamo ako páchatela trestnej činnosti - údajné trojmesačné psychické a fyzické týranie netere N. L., teraz vydatej N.. Preto v zmysle judikátu NS SR 3Cdo 84/2011: Zásada prezumpcie neviny chráni každého pred vyslovením výroku o vine bez toho, aby bola jeho vina preukázaná v súlade so zákonom (Nólkenbockhoff v. Nemecko, rozsudok z roku 1987) je toho názoru, že už z tohto dôvodu treba list žalovanej považovať za neprípustný zásah do mojich osobnostných práv, že poukázal na premyslenosť a účelovosť napadnutého listu, čomu prisvieďča aj podanie žalovanej z 25.11.2016, v ktorom útoky gradujú, rozšírila útok dokonca aj na môjho starého otca, ktorý sa sám brániť nemôže, nakoľko zomrel v roku 1985. Žalovaná sa v tejto časti vyjadruje neurčito, jej výrok vníma ako zákerný útok aj voči jeho osobe, ktorý má vyvolať zdanie, že jeho starý otec snád vykonal počas druhej svetovej vojny niečo zlé, že sa nestotožňuje sa s tým, ako sa žalovaná vyvíja tvrdením, že v predmetnom liste zákonnej sudkyňi napísala iba to, čo počula od iných. Poukázal na ustálenú judikatúru a výkladovú prax, podľa ktorej sa žalovaná nemôže s úspechom ubrániť a zbaviť zodpovednosti tým, že iba šírila difamujúce údaje, ktoré ona údajne počula od iných. Dôkaz: Judikát 2Cdo/306/2012, že preukazuje nepravdivosť tvrdení žalovanej verejnými listinami, nakoľko v konaní na základe predbežného právneho názoru zákonnej sudkyne, od ktorého sa napadnutým rozsudkom odklonila, sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie za účelom preukázania pravdivosti žalobou napadnutých tvrdení, že pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť a ohroziť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka. Dôkaz: Peter Vojčík a kolektív, Občiansky Zákonník, Stručný komentár, tretie doplnené a prepracované vydanie, IURA EDITION 2010, strana 71, že dôkazné bremeno pri uplatňovaní práva na ochranu osobnosti je na strane žalovanej, teda ona musí dokázať, že jej tvrdenia sú pravdivé. Ak v priebehu súdneho konania nedokáže pravdivosť tvrdení, znamená to, že platí opak, teda že ide o nepravdivé tvrdenie, a tým o neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcu. Dôkaz: Imrich Fekete, Občiansky Zákonník, Veľký komentár, I. Zväzok, 2 aktualizované a rozšírené vydanie, Eurokódex 2014, strana 157 a že je toho názoru, že žalovaná pravdivosť svojich tvrdení doposiaľ nepreukázala. Ods. 27: úplne vynechaná hrubo vyznačená časť nižšie. V podaní z 28.02.2015 uviedol: „Nevyžiadany list žalovanej zákonnej sudkyňi nepokladám za písomnú svedeckú výpoveď žalovanej. Mám zato, že žalovaná sa mylí, keď trvá na tom, že vo svojom nevyžiadanom liste z 25.04.2014 adresovanom zákonnej sudkyňi v konaní 41C/173/2007 vedenom na OS KE II vo veci vysporiadania BSM po zániku manželstva sa vyjadrila v rámci svojej písomnej svedeckej výpovede. Zotrávam v názore, že svedok môže so súdom komunikovať iba procesne a že ani podľa vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, a ani podľa teraz platného Civilného sporového poriadku nevyžiadany list žalovanej doručený zákonnému sudcovi nie je písomnou svedeckou výpoveďou žalovanej. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn NS SR 3Sžf/130/2013 sa uvádza: „Občiansky súdny poriadok v súdnom konaní dôkaz ako písomnú svedeckú výpoveď nepozná. Vzhľadom na dodržanie princípov spravodlivého súdneho konania je nevyhnutné dôkaz vykonať.“ Dôkaz: rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn NS SR 3Sžf/130/2013. Preto je toho názoru, že ňou citovaná judikatúra: Rozsudok Krajského súdu Trenčín z 28.03.2013, sp. zn.4Co/50/2012, tiež judikát uverejnený v Sborník III. Nejvyššího soudu, ŠEVT, Praha 1980, strana 196, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.03.2007, sp. zn. 5Cdo/180/2007 sú pre tento prípad neaplikovateľné.

4.4.Konanie žalovanej pokladá za exces a je toho názoru, že by bolo považované za exces aj vtedy, keby žalovaná bola v postavení svedka. Konanie žalovanej pokladá za exces, nakoľko jej list vybočil z rámca daného platnými predpismi, teda došlo k prekročeniu zákonom stanovených medzí. Dôkaz: § 126 v tej dobe platného Občianskeho súdneho poriadku. Má zato, že ak by sa žalovaná ustanovila na predvolanie na súd vypovedať ako svedok, procesne by sa postupovalo podľa § 126 v tej dobe platného Občianskeho súdneho poriadku: § 126 a citoval znenie ods.1,2,3. Teda v súlade s týmto ustanovením by po poučení bola vyzvaná opísať všetko, čo vie o predmete výsluchu, v danom prípade ohľadom súvislostí s kúpou garsónky na meno jej manžela v konaní o vysporiadanie BSM po rozvoze manželstva jej syna a jeho sestry. K tomuto by jej boli kladené otázky na doplnenie a vyjasnenie výpovede. Na

predvolaniach bolo jednoznačne uvedené, že je predvolaná ako svedok v právnej veci o vysporiadanie BSM, nie v trestnej veci údajného týrania jej vnúčať, alebo užívania bytu na Húskovej XX v Košiciach a ani vo veci jej hodnotenia správania sa splnomocneného zástupcu druhého účastníka konania a jeho rodiny. Je toho názoru, že ak by žalovaná v konaní o vysporiadanie BSM vypovedala to, čo uviedla v svojom liste, bolo by jej konanie považované za exces, aj keby bola v tej chvíli v postavení svedka. Preto je toho názoru, že judikatúra na ktorú sa žalovaná odvoláva by nebola aplikovateľná ani vtedy, keby bola v postavení svedka."

4.5. Skutkové tvrdenia v predmetnom liste žalovanej. Citoval z judikátu NS SR 3Cdo 84/2011: Treba starostlivo rozlišovať medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami. Ide o to, že existenciu faktov možno preukázať, otázka pravdivosti hodnotiacich úsudkov ale neprípúšťa dôkazy (Lingensc. Rakúsko, rozsudok z roku 1986; obdobne Feldek c. Slovenská republika, rozsudok z roku 2001). Aj keď hodnotiaci úsudok vzhľadom na svoj subjektívny charakter vylučuje dôkaz pravdy, musí vychádzať z dostatočného faktického základu (Jerusalem, 3 Cdo 84/2011 c. Rakúsko, rozsudok z roku 2001). Je toho názoru, že prvé tri výroky sú jednoznačne skutkové tvrdenia. Zásada prezumpcie neviny chráni každého pred vyslovením výroku o vine bez toho, aby bola jeho vina preukázaná v súlade so zákonom (Nölkenbockhoff v. Nemecko, rozsudok z roku 1987). Predmetný list žalovanej vníma tak, že ho v rozpore s touto zásadou prezentuje priamo ako páchatela trestnej činnosti - údajné trojmesačné psychické a fyzické týranie netere N. L., teraz vydatej N.. Preto je toho názoru, že už z tohto dôvodu treba list žalovanej v zmysle judikátu NS SR 3Cdo 84/2011 považovať za neprípustný zásah do jej osobnostných práv. Navyše - použité výrazové prostriedky žalovanej považuje za neprimerané a pociťuje ich tak, že sa negatívne dotýkajú jeho osobnosti. Ak je za zásah do osobnostných práv považovaný písomný prejav, je pre posúdenie, či sa negatívne dotkol osobnosti, potrebné analyzovať nielen obsah tohto prejavu, ale tiež formu v ňom použitých výrazových (slovných i grafických) prostriedkov, pretože tá je vonkajším prejavom obsahu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 10/2005). Cieľ útoku žalovanej podľa názoru žalobcu, preukázanie nepravdivosti tvrdení v predmetnom liste žalovanej, poukázanie na pokračovanie útoku, gradáciu útoku, rozšírenie útoku na ďalšieho blízkeho žalobcu, názor na vyvíňovanie sa „žalobkyne“ a názor žalobcu, že žalovanú zastaví jedine primeraný trest. Zotrváva v názore, že cieľom tvrdení žalovanej z predmetného listu bolo poškodiť česť a dobrú povesť jeho a jeho rodiny. Konanie žalovanej pokladá za premyslené a účelové. Tomuto jeho názoru prisvieďča aj podanie žalovanej zo dňa 25.11.2016 v ktorom žalovaná v svojej činnosti pokračuje, pričom jej útoky pociťujem ako gradujúce a teraz rozšírila útok dokonca aj na môjho starého otca, ktorý sa sám brániť nemôže, nakoľko zomrel v roku 1985. Žalovaná sa v tejto časti vyjadruje neurčito, jej výrok vnímam ako zákerný útok aj voči mojej osobe, ktorý má vyvolať zdanie, že môj starý otec snáď vykonal počas druhej svetovej vojny niečo zlé. Citoval: „...tak by bolo možné vhodné pospomínať i na žalobcovho dedka Krogmana z Veľkých Ripnian a na jeho „činnosť“ počas druhej svetovej vojny...“ Pravdou je, že jeho starý otec, dobrý, pracovitý, múdry a čestný človek, roľník a hlboko veriaci kresťan, počas druhej svetovej vojny nevojak, ktorý sa dožil požehnaného veku a pokojne zomrel doma v svojej posteli, sa aj počas druhej svetovej vojny zachoval čestne a spravodlivo a dokonca ukrýval v svojom dome židovského chlapca. V rodine naň spomínajú iba s láskou, je mu cťou, že bol jeho vnukom. Česť jeho pamiatke. Konanie žalovanej pociťuje ako neoprávnený a bezdôvodný zásah do jeho osobnostných práv, ktorý je v rozpore s § 11 OZ, s čl. 10 Listiny základných práv a slobôd, ako aj s čl. 19 Ústavy SR. Nestotožňuje sa s tým ako sa žalovaná vyvíňuje tvrdením, že v predmetnom liste zákonnej sudkyňi napísala iba to, čo počula od iných. Poukázal na ustálenú judikatúru a výkladovú prax, podľa ktorej sa žalovaná nemôže s úspechom ubrániť a zbaviť zodpovednosti tým, že iba šírila difamujúce údaje, ktoré ona údajne počula od iných. Dôkaz: Judikát 2Cdo/306/2012. Je toho názoru, že žalovaná konala a naďalej koná v zlom úmysle proti jeho osobe a jeho blízkym, za každú cenu ho chcela a chce vykresliť ako zlého človeka, konajúceho trestnú činnosť, pričom vytvára teóriu zdanie o jeho vine, ktorú sa snaží vnútiť aj ostatným, v prípade predmetného listu zákonnej sudkyňi v konaní 41C/173/2007 vedenom na OS KE II vo veci vysporiadania BSM po zániku manželstva, v ktorom boli účastníkmi konania syn žalovanej a jeho sestra. To pokladá za neprípustný nátlak za účelom vsugerácie myšlienok žalovanej na myslenie a rozhodovanie súdu. Jej konanie vníma tak, žalovaná sa správa ako trestný sudca, čo pokladá za nezákonné a neprípustné. Tvrdenia žalovanej sú nepravdivé, lživé, urážlivé, znevažujúce a hanlivé a z tohoto dôvodu sú objektívne spôsobilé privodiť neprípustný zásah do jeho osobnostných práv. Dôkaz: Príloha 1 Odkazy na pripojené spisy a verejné listiny preukazujúce nepravdivosť jednotlivých častí listu žalovanej. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť a ohroziť práva chránené § 11 OZ. Dôkaz: Peter Vojčík a kolektív, Občiansky Zákonník, Stručný komentár, tretie doplnené a prepracované vydanie, IURA EDITION 2010, strana 71. Dôkazné bremeno pri uplatňovaní práva na ochranu osobnosti je

na strane žalovanej, teda ona musí dokázať, že jej tvrdenia sú pravdivé. Ak v priebehu súdneho konania nedokáže pravdivosť tvrdení, znamená to, že platí opak, teda že ide o nepravdivé tvrdenie, a tým o neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcu. Dôkaz: Imrich Fekete, Občiansky Zákonník, Veľký komentár, I. Zväzok, 2 aktualizované a rozšírené vydanie, Eurokódex 2014, strana 157. Žalobca je toho názoru, že žalovaná pravdivosť svojich tvrdení doposiaľ nepreukázala. Dôkaz: podanie z 28.02.2018 založená v spise 13C/25/2015. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia je v odsekoch 28, 29, 30 zaznamenaná iba procesná obrana žalovanej. Jeho procesný útok je kompletne celý opomenutý. Na tomto pojednávaní uviedol: - to, že napadnutý list žalovanej nemohol byť písomnou svedeckou výpoveďou, nakoľko svedok môže so súdom komunikovať iba procesne a že ani podľa vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, a ani podľa teraz platného Civilného sporového poriadku nevyžiadaný list žalovanej doručený zákonnému sudcovi nie je písomnou svedeckou výpoveďou žalovanej, svoj názor opäť podložil rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Sžf/130/2013. Teda vyjadril presný opak toho, čo súd uviedol v napadnutom rozsudku to, že žalovanou citované judikáty, ktorými následne súd odôvodnil napadnutý rozsudok sú pre tento prípad neaplikovateľné. - to, že napadnutý list pokladá za exces, lebo vybočil z rámca daného platnými predpismi, teda došlo k prekročeniu zákonom stanovených medzí, pričom poukázal na § 126 v tej dobe platného OSP, podľa ktorého by sa procesne postupovalo, teda vyjadroval pravý opak toho, čo napadnutý rozsudok - že žalovaná bola predvolaná ohľadom súvislostí s kúpou garsónky na meno jej manžela v konaní o vysporiadanie BSM po rozvoze manželstva jej syna a mojej sestry, teda predmetom jej výpovede nemalo byť vyjasňovanie vzťahov v rodine, ako uvádza napadnutý rozsudok - na predvolaniach bolo jednoznačne uvedené, že je predvolaná ako svedok v právnej veci o vysporiadanie BSM, nie v trestnej veci údajného týrania jej vnúčat, alebo užívania bytu na Húskovej XX v Košiciach a ani vo veci jej hodnotenia správania sa splnomocneného zástupcu druhého účastníka konania a jeho rodiny, teda napadnutým listom vybočila z premetu konania o vysporiadanie BSM - že 3 z napadnutých výrokov sú skutkové tvrdenia a nie hodnotiace úsudky, pričom som citoval judikát NS SR 3Cdo/84/2011 a 3MCdo/10/2005. - to, že predmetný list žalovanej vníma tak, že žalovaná ma v rozpore so zásadou prezumpcie neviny prezentovala priamo ako páchatela trestnej činnosti - údajné trojmesačné psychické a fyzické týranie netere N. L., teraz vydatej N.. Preto v zmysle judikátu NS SR 3Cdo 84/2011: Zásada prezumpcie neviny chráni každého pred vyslovením výroku o vine bez toho, aby bola jeho vina preukázaná v súlade so zákonom (Nólkenbockhoff v. Nemecko, rozsudok z roku 1987) je toho názoru, že už z tohto dôvodu treba list žalovanej považovať za neprípustný zásah do jeho osobnostných práv; - že poukázal na premyslenosť a účelovosť napadnutého listu, čomu príviedča aj podanie žalovanej z 25.11.2016, v ktorom útoky graduujú, rozšírila útok dokonca aj na jeho starého otca, ktorý sa sám brániť nemôže, nakoľko zomrel v roku 1985. Žalovaná sa v tejto časti vyjadruje neurčito, jej výrok vníma ako zákerný útok aj voči jeho osobe, ktorý má vyvolať zdanie, že jeho starý otec snáď vykonal počas druhej svetovej vojny niečo zlé; - na extrémistický materiál založený do spisu právnou zástupkyňou žalovanej - na nesprávny názor žalovanej, že ja má preukázať spôsobenú škodu, pričom má za to, že toto konanie má viesť k tomu, či napadnuté výroky boli spôsobilé vyvolať následky popisované žalovanou; - že založil krátkou cestou dôkaz preukazujúci následky vyplývajúce z difamujúcich tvrdení v napadnutom liste; - že pripojené spisy sa nezačali oboznamovať, nakoľko súd odročil pojednávanie na žiadosť právnej zástupkyne žalovanej, ktorá nevedela uviesť čísla listov ktoré z týchto spisov chce oboznámiť. Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávaní zo 28.02.2018, strany 4,5,6,7, Zvukový záznam o pojednávaní z 28.02.2019. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sú v odseku 31 opomenul uviesť, že v odôvodnení rozsudku na strane 14 v poslednom je uvedené, že predvolaná svedkyňa W. L., matka odporcu, ktorá bola predvolaná na pojednávanie ako svedkyňa, ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní zo zdravotných dôvodov.

4.6.K odsekom 33, 34, 35, 36: súd opomenul uviesť, že opatrovnícky spis maloletej Kamily sp. zn. OM 256/2004 z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny uvádzala žalovaná ako jediný dôkaz na preukázanie pravdivosti napadnutého výroku na preukázanie tvrdenia o jeho údajnom trojmesačnom psychickom a fyzickom týraní maloletej vtedy N. a že vykonanie tohto dôkazu nepreukázalo jeho pravdivosť. A to napriek tomu, že súd na pojednávaní konanom 20.03.2019 prevzal dôkaznú iniciatívu a listy č 214 a 228 opatrovníckeho spisu oboznamoval z vlastnej iniciatívy. Súd opomenul uviesť, že z vlastnej iniciatívy vložil opatrovnícky spis vtedy maloletej N. L. z roku 2005 priamo do spisu 13C/25/2105 tak, že sa stal jeho integrálnou súčasťou, vrátane číslovania strán, pritom žalovaná ho navrhovala iba pripojiť, nie vložiť, teda zažurnalizovať priamo do spisu. Dôkaz: spis 13C/25/2015. Opomenul uviesť i to, že nakoľko v tomto opatrovníckom spise sa nachádzajú citlivé informácie vyhotovené vo vyhrotenom období najhlbšieho súkromia sestry, Ing. W. Y., ako aj v tom čase jej maloletej dcéry N., za ktorú bola ona ako jej rodič zodpovedná, pokladá postup súdu za bezdôvodné porušovanie svojho práva na súkromie a ochranu

osobných údajov. Svoj nesúhlas so svojvoľným konaním súdu vyjadrila písomne, jej vyhlásenie bolo založené do spisu na pojednávaní 11.07.2019. Dôkaz: spis 13C/25 /2015

4.7.K odseku 39: Súd opomenul uviesť, že nakoľko mu neumožnil sa vyjadriť k výsluchu tohto svedka priamo na pojednávaní, k výpovedi svedka sa vyjadril v svojom podaní z 30.09.2018 v časti B - K výpovedi svedka na pojednávaní konanom 13.07.2018. Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávaní konanom 13.07.2019, spis 13C/25 /2015, Písomná zápisnica o pojednávaní konanom 18.01.2019, spis 13C/25 /2015, Dôkaz: podanie z 30.09.2019 založené v spise , strany 3 až 13.

4.8.K odseku 39: súd opomenul uviesť, že výsluch svedkyne Ing. W. Y. sa uskutočnil na pojednávaní konanom 18.01.2019 a kládol jej otázky, ktoré sa týkali žalobou napadnutých výrokov, ako aj k tvrdeniam svedka Ing. J. L.. Má za to, že jej výpoveď preukázala jednak nepravdivosť žalobou napadnutých výrokov, jednak aj ostatných výrokov v napadnutom liste, svedkyňa sa jednoznačne vyjadrila, že obsah celého napadnutého listu bol nepravdivý. Má za to, že jej výpoveď preukázala aj nepravdivosť svedeckej výpovede Ing. J. L.. Pravdivosť výpovede svedkyne následne doložil verejnými listinami. Dôkaz: Písomná zápisnica o pojednávaní konanom 18.01.2019, spis 13C/25 /2015

4.9.K odseku 40: súd opomenul uviesť, že k údajným vyjadreniam detí z roku 2012 sa vyjadril v svojom písomnom podaní z 30.9.2018, kde poukázal na to, že sa jedná o súkromné listiny bez dôkaznej sily. Súd tiež opomenul uviesť, že do spisu doložil výpovede detí - verejné listiny, ktoré preukazujú nepravdivosť napadnutých výrokov žalovanej. Tieto citoval aj v svojej záverečnej reči. Dôkaz: podanie z 30.09.2019 založené v spise , strany 1 až 3, Písomná zápisnica o pojednávaní 11.07.2019

4.10.K odseku 41, 42, 43, 44 - skutkový stav nevyplýval z dokazovania, nakoľko uvedené dôkazy sa nevykonali. Z uvedených spisov sa na pojednávaní nič neoboznamovalo. Súd opomenul tieto dôkazy vykonať. To, že ich súd uviedol vníma ako alibi pre nehospodárnosť konania, keďže súd obstaral dôkazy, ktoré nepoužil v odôvodnení. Dôkaz: zvukový záznam o pojednávaní konanom 28.02.2018.

4.11.K odseku 49 - súd opomenul uviesť tvrdenia zo žaloby, že napadnutý list žalovanej bol nevyžiadaný, že žalovaná sa z povinnosti ustanoviť sa na pojednávanie ospravedlnila a že som poukazoval na zlý úmysel žalovanej. Dôkaz: Žaloba

4.12.K odseku 50 - súd opomenul uviesť jeho tvrdenia zo žaloby, že za ujmu pokladá aj skutočnosť, že sa musí ohováračským listom žalovanej zaoberať, keď by sa mohol nerušene a plne venovať svojej vlastnej činnosti, od ktorej v dôsledku neoprávneného zásahu žalovanou odvádzaný. Zlý úmysel žalovanej pokladá za prítiažujúcu skutočnosť. Dôkaz: Žaloba

4.13.K odseku 52, 54, 55, 56, 58, 59 - Má za to, že súd nemohol dospieť k záveru prezentovaného v odsekoch 52, 54, 55, 56, 58, 59 keby neopomenul jeho procesný útok, pozostávajúci z podstatných skutkových tvrdení, podstatnej právnej argumentácie, podstatných dôkazov, ktoré označil a podstatnú ustálenú rozhodovaciu prax, ktorými preukazoval, že: -napadnutý list žalovanej bol súdom nevyžiadaný, súd v konaní o vysporiadanie BSM neuložil žalovanej povinnosť napísať napadnutý list, preto je vylúčené, že napadnutý list žalovanej bol výkonom práva v rámci jej uloženej povinnosti; - žalovaná, ktorá sa neustanovila na pojednávanie, ale sa ospravedlnila, nebola v konaní o vysporiadanie BSM ani účastníkom konania, ani vedľajším účastníkom konania, ani sa nedostavila na predvolanie vypovedať ako svedok, ani v ňom nevystupovala ako splnomocnený zástupca niektorého z účastníkov konania, preto judikatúra na ktorú sa odvolávala žalovaná a ktorú prevzal aj súd do napadnutého rozsudku je pre tento prípad neaplikovateľná; - v čase zásahu bol platný procesný predpis Občiansky súdny poriadok a že on citoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Sžf/130/2013, v ktorom sa uvádza, že Občiansky súdny poriadok v súdnom konaní dôkaz ako písomnú svedeckú výpoveď nepozná; - preukazoval úmysel žalovanej napadnutým listom ovplyvniť súd nepodloženým obvinením z trestnej činnosti voči jeho osobe v konaní o vysporiadanie BSM, v ktorom bol splnomocneným zástupcom; - na preukázanie svojho tvrdenia o neoprávnenosti zásahu žalovanej citoval z rozsudku Nejvyššího správneho soudu (ze dne 4. března 2011, č.j. 5 As 37/2010 - 71); - preukazoval, že žalobou napadnuté tvrdenia žalovanej nemali žiaden súvis s predmetom konania o vysporiadanie BSM, a ani súvis s jeho činnosťou splnomocneného zástupcu v konaní o vysporiadanie BSM; - žalovaná bola predvolaná ohľadom súvislostí s kúpou garsónky na meno jej manžela v konaní o vysporiadanie BSM po rozvoze manželstva jej syna a mojej sestry, teda predmetom jej výpovede v konaní o vysporiadanie BSM nemalo byť vyjasňovanie vzťahov v rodine, ako uvádza napadnutý rozsudok; - na predvolaniach bolo jednoznačne uvedené, že žalovaná je predvolaná ako svedok v právnej veci o vysporiadanie BSM, nie v trestnej veci údajného týrania jej vnúchat, alebo užívania bytu na Húskovej XX v Košiciach a ani vo veci jej hodnotenia správania sa splnomocneného zástupcu druhého účastníka konania a jeho rodiny, teda napadnutým listom vybočila z predmetu konania o vysporiadanie BSM; - žalovaná nemohla byť v konaní o vysporiadanie BSM pokladaná za svedka, keď sa neustanovila na pojednávanie aj z toho dôvodu, že nebola poučená o význame svedeckej výpovede, o jej právach a povinnostiach a o trestných

následkoch krivej výpovede, nebola jej uložená povinnosť vyjadriť sa k predmetu sporu písomne a súd jej ani neposkytol otázky, na ktoré by mala odpovedať; - podľa procesného predpisu svedok na súde má vypovedať o tom, čo on sám vnímal svojimi zmyslami a nie poskytovať súdu sprostredkované informácie; - že zo strany žalovanej išlo o exces, nakoľko žalovaná v rozpore so zásadou prezumpcie neviny, ktorá chráni každého pred vyslovením výroku o vine bez toho, aby bola jeho vina preukázaná v súlade so zákonom (Nölkenbockhoff v. Nemecko, rozsudok z roku 1987) ho v napadnutom liste prezentovala priamo ako páchatela trestnej činnosti - údajného trojmesačného psychického a fyzického týrania maloletého dieťaťa.; - už z vyššie uvedeného dôvodu v zmysle judikátu NS SR 3Cdo 84/2011 sa má napadnutý list žalovanej považovať nielen za neprípustný zásah do jeho osobnostných práv, ale aj za exces; - žalovaná v prekračovaní a dokonca gradácii zákonom stanovených medzí, teda v excesoch, pokračovala aj v priebehu konania 13C/25/2005, kedy v svojom písomnom podaní zo 01.12.2016 jednak rozšírila svoj útok aj na jeho nebohého starého otca pravdepodobne preto, lebo tento počas druhej svetovej vojny ukrýval mladého židovského chlapca, ktorý vďaka tomu vojnu prežil, jednak prostredníctvom svojej právnej zástupkyne velebila príbuzného jej manžela, vraha z väpenky Nemecká, V. L., príslušníka Pohotovostných oddielov Hlinkovej gardy, ktorý sa sám priznal k viacerým vraždám bezbranných civilistov, za čo bol právoplatne odsúdený a v roku 1958 popravený obesením; - v konaní poukázal na judikát podľa môjho názoru aplikovateľný pre náš prípad, Uznesenie NS SR 3Cdo 293/2015 zo 06.06.2016, v ktorom sa NS SR zaoberal takmer identickou vecou, kedy staršia žena taktiež zaslala nevyžiadaný ohováračský list s difamujúcim obsahom, čím podľa názoru NS SR zasiahla do práva na ochranu osobnosti žalobcov; - citoval z vyššie uvedeného Uznesenie NS SR 3Cdo 293/2015 zo 06.06.2016.. Ako príklad možno ďalej uviesť tiež rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30. mája 2013 sp. zn. 9 Co 197/2012; - poukázal na to, že tak isto ako v citovanej veci, aj v jeho veci, konanie žalovanej, ktorým neoprávnene zasiahla do jeho občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, môjho mena a priezviska, bolo cieľené a premyslené, s úmyslom poškodiť moju občiansku česť, ľudskú dôstojnosť a pošpiniť moje meno a priezvisko, a preto tak ako žalobcovia v citovanej veci aj on v tomto konaní právom požaduje nápravu; - v konaní poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, od ktorej sa následne prvostupňový súd napadnutom rozsudku odklonil; nestotožňuje sa s tým ako sa žalovaná vyvíja tvrdím, že v predmetnom liste zákonnej sudkyňi napísala iba to, čo počula od iných a poukázal na ustálenú judikatúru a výkladovú prax, podľa ktorej sa žalovaná nemôže s úspechom ubrániť a zbaviť zodpovednosti tým, že iba šírila difamujúce údaje, ktoré ona údajne počula od iných. Dôkaz: Judikát 2Cdo/306/2012; - tri z napadnutých výrokov sú skutkové tvrdenia a nie hodnotiace úsudky, pričom som citoval judikát NS SR 3Cdo/84/2011 a 3MCdo/10/2005; - k údajným vyjadreniam detí z roku 2012 sa vyjadril v svojom písomnom podaní zo 30.9.2018, kde poukázal na to, že sa jedná o súkromné listiny bez dôkaznej sily.; - tiež do spisu doložil výpovede detí - verejné listiny, ktoré preukazujú nepravdivosť napadnutých výrokov žalovanej. Tieto citoval aj v svojej záverečnej reči; - napadnutý list žalovanej v konaní o vysporiadanie BSM nebol považovaný za svedeckú výpoveď, a to na žiadnom stupni; - už v žalobe uviedol, že za ujmu pokladá aj skutočnosť, že sa musí ohováračským listom žalovanej zaoberať, keď by sa mohol nerušene a plne venovať svojej vlastnej činnosti, od ktorej v dôsledku neoprávneného zásahu žalovanou odvádzaný a zlý úmysel žalovanej pokladá za príťažujúcu skutočnosť Dôkaz: Žaloba, podanie z 24.05.2015, podanie z 28.02.2018, podanie z 29.04.2018, podanie z 30.09.2018, podanie z 18.03.2019, podanie z 23.04.2019, podanie z 27.06.2019 založené v spise 13C/25/2015

4.14.K odseku 54 - súd nemohol dospieť k záveru prezentovaného v ods. 52, keby neopomenul jeho procesný útok, pozostávajúci z podstatných skutkových tvrdení, podstatnej právnej argumentácie, podstatných dôkazov, ktoré označil a podstatnej ustálenej rozhodovacej praxe (a zopakoval skutočnosti viackrát predtým uvedené)

4.15.K odseku 57 - je v rozpore s ods. 31, ktorý preukazuje obsiahlejšiu citáciu a teda aj závažné dôsledky, ktoré tento nepravdivý list spôsobil ovplyvnením zákonnej sudkyne v konaní o vysporiadanie BSM, ktoré podrobne opisuje v svojom podaní zo 28.02.2019. Toto podanie súd opomenul. Dôkaz: podanie z 28.02.2018 založené v tomto spise 13C/25/2015.

5.K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná (č. l. 549 - 550), ktorá sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie Podľa jej názoru dospel súd na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia celej veci.

5.1.Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu neuviedol podľa jej názoru (aj keď odvolanie žalobcu je naozaj rozsiahle a na 35 stranách) žiadnu novú právne relevantnú skutočnosť, iba skutkovo zotrúva na argumentoch, ktoré sú už aj súdu a aj žalovanej známe. Jeho odvolanie neobsahuje v merite konania žiadne také skutočnosti, ku ktorým by sa už ona nebola vyjadrila a v priebehu konania nezaujala

stanovisko. Uvádza, že ma za to, že tvrdenia žalobcu vychádzajú z mylných predpokladov a z jeho účelových tvrdení, ktoré boli a sú vedené len snahou privodiť si pozíciu, ktorá by mu podľa práva a spravodlivosti nemala pripadnúť.

5.1.A) Zníženie vážnosti žalobcu v spoločnosti - Podľa tvrdenia žalobcu ona mala spôsobiť zníženie vážnosti žalobcu v spoločnosti tým, že v konaní o vyporiadanie BSM (kde bola opakovane na návrh žalobkyne Ing. Y. a jej splnomocneného zástupcu/žalobcu predvolávaná ako svedok) doručila súdu - svoju písomnú výpoveď - svoje písomné vyjadrenie, keďže konania sa pre svoj zlý zdravotný stav osobne zúčastniť nemohla. K zníženiu vážnosti osoby žalobcu malo dôjsť v jeho postavení splnomocnenca práve v konaní o vyporiadanie BSM. Ako už bolo uvedené v konaní o vyporiadanie BSM nikdy nebola prítomná žiadna verejnosť. Účastníkmi konania alebo osobami, ktoré boli na konaní prítomné, boli okrem žalobcu ako splnomocneného zástupcu len účastníci konania, právny zástupca a sudca, ktoré osoby, ako je zrejme taktiež z vykonaného dokazovania si mienku o žalobcovi, vytvorili bez ohľadu na to, či nejaký list súdu doručený bol alebo nie. Pani Ing. Y. v pozícii svedkyne žiadnym spôsobom v rámci svojho výsluchu ako svedok neprezentovala, že by list doručený súdu nejakým spôsobom ovplyvnil jej mienku na jej brata. Tento ju naďalej v konaní ako splnomocnenec zastupoval a jej dôvera voči nemu pretrvávala nielen do právoplatného skončenia veci, ale pretrváva až doteraz (čo dosvedčuje jej svedecká výpoveď v tomto konaní). Čo sa týka p. Ing. J. L., ako je zrejme z jeho výpovede z 13.7.2018 pred sudom, tento sa veľmi jednoznačne vyjadril, že svoju mienku na pána žalobcu mal a má a to bez ohľadu na list, zaslaný do konania o vyporiadanie BSM jeho vyše 80 ročnou matkou. Čo sa týka súdu (a osoby sudcu) možno dôvodne predpokladať, že dotknutý, s mienku súdu v ničom voči osobe splnomocnenca neovplyvnil, pretože v zmysle vtedy platného O.s.p. súd so splnomocnencom rovnakým spôsobom jednal pred doručením listu, ako i po doručení listu, zo žiadneho dokumentu ani zo žiadneho konania sudkyne, ktorá rozhodovala vo veci, nemožno vyvodiť (a netvrdí to ani samotný žalobca), že by sudkyňa akýmkoľvek spôsobom dávala najavo, že osobu splnomocnenca považuje za nedôveryhodnú, resp. že ho nemôže ako zástupcu bez akýchkoľvek dôvodov akceptovať. Súd nevyužil vtedy platné § 27 ods.2 O.s.p., kedy v prípade pochybnosti neprípustí zastúpenie splnomocnencom (a samotný list žalovanej bol len jeden z nepreberného množstva vykonaných dôkazov v rámci vyporiadania BSM, pričom nebol dôkazom zásadného právneho významu, na základe ktorého sa podarilo akýmkoľvek spôsobom zvrátiť existujúci právny stav veci). Vo svojom liste zaslanom súdu ona opisovala veci tak, ako ich ona svojho času prežívala so svojimi najbližšími. Dôkazy vykonané v konaní potvrdzujú, že mala a mohla vnímať udalosti tak, ako ich následne opísala vo svojom liste súdu. Pripojený spis kolízneho opatrovníka obsahuje protokolované vyjadrenia vnučky žalovanej (N. L.), syna žalovanej (Ing. J. L.), samotnej žalovanej a aj jej manžela ešte z roku 2005 a 2006. Výsluchy vtedy maloletej Kamilly boli realizované bez prítomnosti rodičov, čiže maloletá N. sama a spontánne vypovedala o udalostiach tak ako ich prežívala - kde okrem neho odznelo nielen to, že bola v tom čase aj so svojím bratom (B.) vo veľmi úzkom kontakte ňou, ale uvádzané boli aj skutočnosti týkajúce sa osoby žalobcu. Sú to dokumenty staré 14 rokov, čiže je podľa jej žalovanej evidentné, že tieto dokumenty ťažko spochybňovať akýmkoľvek svedeckými výpoveďami, ktoré sú realizované v súčasnosti. Nehovoriac o písomných prehláseniach s úradne overenými podpismi N. F. B. z roku 2015, kedy títo v čase svojej dospelosti okrem iného osvedčujú, že žalovaná v dotknutom čase bola v úzkom kontakte so svojimi vnúčatami, a so svojim synom a prežívala s nimi všetky veci tak, ako je to prezentované v listoch N. F. B., z roku 2015. Ich vyhlásenia potvrdzujú skutočnosti, ktoré sú uvedené v jej liste a kreujú obraz o „žalovanom“ a o jeho správaní sa tak, ako to vnímala a následne súdu aj opísala žalovaná. Dodala, že negatívne zážitky prežité so žalobcom u N. F. B. navodili stav, kedy títo nechcú, aby sa žalobca čokoľvek dozvedel o ich živote. Nechcú, aby vedel kde bývajú, ako žijú, akú majú adresu domov, na pracovisko všetky skutočnosti, ktoré sa odohrávali v roku 2005 a neskôr mali zásadný dopad na ich život a to až tak, že z ich vlastnej vôle došlo k prerušeniu všetkých kontaktov so žalobcom. Pod vplyvom prežitého odprezentovala vo svojej písomnej svedeckej výpovedi/písomnom podaní súdu všetko tak, ako to vnímala a do konania, kde bola opakovane volaná ako svedok, všetko zaslala ako svoju písomnú výpoveď/písomné stanovisko k veci. O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nepôjde vtedy, ak ide o zásah dovolený, zákonom predpokladaný, ak takto zákonom nie sú prekročené medze, teda ak sa stal primeraným spôsobom, a nie je v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorých je potrebné s ohľadom na zaistenie základnej úcty k dôstojnosti jej osobnosti za všetkých okolností bezpodmienečne trvať. Za protiprávny sa nepovažuje zásah, ktorý sa realizuje v rámci výkonu subjektívneho práva, prípadne v rámci plnenia zákonom uloženej povinnosti, ako napríklad výkon práv, spočívajúci v uvedení skutkových tvrdení v súdnom alebo správnom konaní buď účastníkom konania, prípadne svedkom alebo znalcom. Všeobecne platí zásada, že výpoveď účastníka, svedka v konaní, či už v občianskoprávnom alebo trestnom, ako i výpoveď realizovaná pred orgánom činným v trestnom konaní sa posudzuje ako výkon

povinnosti, resp. práva. Pokiaľ pri týchto výpovediach dôjde k zásahu do osobnostných práv inej fyzickej osoby, nemožno to hodnotiť ako neoprávnený zásah, s výnimkou prípadu, keď sa ten, kto pred súdom, prípadne orgánom činným v trestnom konaní vypovedá, dopustí excesu, teda prekročenia zákonom stanovených medzí. Povinnosť fyzickej osoby ustanoviť sa na predvolanie na súd a vypovedať ako svedok vyplývala žalovanej z vtedy platného § 126 ods.1 veta prvá O.s.p. Ak žalobca tvrdí, že jej podaním, ktorá ako volaná svedkyňa na konanie nemohla poskytnúť svoju výpoveď písomne a tým došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, nemožno ním tvrdený zásah považovať za neoprávnený, nakoľko podanie žalovanej predstavuje okolnosť vylučujúcu neoprávnenosť zásahu a žalobcom tvrdený zásah nemožno považovať za neoprávnený. V podaní žalovanej nedošlo k žiadnemu excesu. Žalovaná uvádzala a písala o skutočnostiach, ktoré boli predmetom konania o vyporiadanie BSM jej syna tak, ako ich ona vnímala zo svojho subjektívneho hľadiska, tlmočila svoje subjektívne názory. Obsah jej predmetnej výpovede nemožno kvalifikovať ako prekročenie zákonom stanovených medzí, preto možno konštatovať, že k excesu nedošlo. Na jej tvrdeniach - forma ich poskytnutia súdu (ústne/písomne) nezohráva žiadnu rolu. Navyiac, podanie žalovanej ako jeden z dôkazných prostriedkov súd vo vyššie uvedenom konaní o vyporiadanie BSM posudzoval nielen samostatne, ale i vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi, pričom účastníci konania mali právo sa k nej vyjadriť.

5.2.B) Náhrada nemajetkovej ujmy - Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je síce predmetom voľnej úvahy súdu, nie však jeho nepreskúmateľnou ľubovôľou. Súd musí vždy vychádzať z riadne zisteného skutkového stavu a na základe neho založiť svoje rozhodnutie na celkom konkrétnych a preskúmateľných hľadiskách a dôkazoch, ktoré by objasnili akým (v čom presne) jej konaním došlo k zásahu do dôstojnosti, spoločenskej vážnosti alebo spoločenského uplatnenia žalobcu a s akými nepriaznivými dôsledkami. Žalobca neuvádzal a nepreukázal ŽIADNE skutočnosti a dôkazy v tomto smere - i keď v priebehu konania mal šancu v žalobe a v duplike preukázať skutočnosti a navrhnúť dôkazy a to predovšetkým či, a ako sa znížila jeho občianska česť, vážnosť, dôstojnosť, meno, postavenie ako občana v spoločnosti alebo ako splnomocneného zástupcu a aké toto zníženie vyvolalo následky a v čom sa prejavovali. Nedošlo ani k jednému ani k druhému. Puhé konštatovanie, že „došlo k zníženiu“ je len konštatovaním bez ďalšieho. Nie sú preto splnené predpoklady na to, aby súd vôbec žalobe ako takej konal. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd až s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku. Žalobca nijako nešpecifikoval nič, z čoho by bolo jasné, že bola nejako a ako znížená jeho vážnosť a ani to, aké nepriaznivé dôsledky ho v súvislosti so znížením jeho vážnosti postihli - čomu všetkému musel pre zníženie jeho vážnosti čeliť. Zhrnúc uvedené žalovaná plne zotrváva na svojich doterajších prednesoch a vyjadreniach a žiada, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 13C/25/2015 v súlade s § 387 CSP v celom rozsahu potvrdil a žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadřila písomne (č. l. 573) a opakovane uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Podľa jej názoru žalovanej dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia celej veci. K tvrdeniu žalobcu v jeho vyjadrení žalovaná poukazuje na skutočnosť, že a) v konaní o vyporiadanie BSM (účastníci konania Ing. Y. a Ing. L.) bol žalobca splnomocneným zástupcom Ing. Y.. Práve v tomto konaní boli deťmi účastníkmi konania o vyporiadanie BSM, B. F. N., predkladané dotknuté vyjadrenia - je bez akýchkoľvek pochyb, že text dotknutých vyjadrení žalobca (keďže v konaní o vyporiadanie BSM bol splnomocneným zástupcom žalobkyne Ing. Y.) veľmi dobre pozná, b) celý spis o vyporiadanie BSM bol pripojený k súdnemu konaniu, v ktorom sa žalobca domáha ochrany osobnosti a poskytnutia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalovaná vzhľadom na všetko vyššie uvedené plne zotrváva na svojich doterajších prednesoch a vyjadreniach a žiada, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice I, sp.zn. 13C/25/2015 v súlade s § 387 CSP v celom rozsahu potvrdil a žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s nim v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8. Žalobca v rozsiahlom (cca 50 stranovom) odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b), f), h), § 365 ods.2 CSP.

9. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

9.1. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

9.2. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9.3. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

9.4. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len SR) opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy SR (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo strán sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

9.5. Rovnako aj rozhodnutie NS SR „všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasni skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces". (Uznesenie NS SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

9.6. Žalobca namietal, že súd v napadnutom rozsudku úplne opomenul jeho podstatné skutkové tvrdenia, jeho právnu argumentáciu, podstatné dôkazy, ktoré označil a nim citovanú ustálenú rozhodovaciu prax, ktoré preukazovali ako nepravdivé práve tie podstatné skutočnosti, ktoré boli základom napadnutého

rozhodnutia, a ktoré podľa jeho názoru mali potenciál zvrátiť napadnutý rozsudok. Opomenutá podstatná a relevantná časť jeho procesného útoku preukazovala, že: napadnutý list žalovanej bol súdom nevyžiadaný, súd v konaní o vysporiadanie BSM neuložil žalovanej povinnosť napísať napadnutý list, preto je vylúčené, že napadnutý list žalovanej bol výkonom práva v rámci jej uloženej povinnosti, žalovaná, ktorá sa neustanovila na pojednávanie, ale sa ospravedlnila, nebola v konaní o vysporiadanie BSM ani účastníkom konania, ani vedľajším účastníkom konania, ani sa nedostavila na predvolanie vypovedať ako svedok, ani v ňom nevystupovala ako splnomocnený zástupca niektorého z účastníkov konania.

9.7.Súd v odôvodnení rozhodnutia jasne a stručne uviedol, ako k svojmu záveru dospel, jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach sú jednoznačné a rozhodol v kontexte s rozhodnutiami NS SR a ÚS SR, pričom je nutné zdôrazniť, že rozhodnutie nemá zachádzať do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

9.8.Námietka žalobcu, že napadnutý list žalovanej nebol súdom v konaní o vyporiadanie BSM (41C 173/2007) vyžiadaný a, že súd sa v tomto konaní touto skutočnosťou nezaoberal, je nedôvodná, lebo súd sa v tomto konaní touto skutočnosťou podrobne zaoberal, uviedol dôvody, ktoré žalovanú viedli k napísaniu listu v bodoch 18., 19., 20., 31. a vyhodnotil ho v bode 52.

9.9.Žalobca uplatnený odvolací dôvod vidí aj v tom, že napadnutý rozsudok považuje za prekvapivý, svojvoľný, nesprávny, jednostranný, neobjektívny, nespravodlivý, nepreskúmateľný a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, napadnutý rozsudok sa riadne nevysporiadal ani s jednou podstatnou skutočnosťou v konaní, a to bez riadneho odôvodnenia, v ktorom by zdôvodnil svoj odklon od procesného predpisu a od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, na ktoré sa v konaní odvolával.

9.10.K uplatneným námietkam odvolací súd považuje za potrebné zadefinovať pojmy, ktorými žalobca odôvodňuje uplatnený odvolací dôvod.

9.11.Prakticky nepreskúmateľný je rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých, sa to ktoré skutkové zistenie robí.

9.12.Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

9.13.Prekvapivé je rozhodnutie súdu „nečakane“ založené na iných právnych záveroch než boli uplatnené v žalobe, resp. rozhodnutie z pohľadu výsledkov konania „nečakane“ založené nepredvídateľne na iných („nových“) skutočnostiach, pričom strany sporu v danej procesnej situácii nemali možnosť namietat správnosť zaujatého „nového“ právneho názoru.

9.14.Za arbitrárne alebo svojvoľné považujeme rozhodnutie, ktoré môžeme charakterizovať nasledujúcimi znakmi:

- extrémny nesúlad právnych záverov s vykonanými skutkovými a právnymi zisteniami,
- interpretáciu, ktorá je v extrémnom nesúlade s obsahom právnej praxe (odklon od ustálenej judikatúry bez toho, aby boli dostatočne uvedené dôvody, na základe ktorých súd odmietol stabilizovanú výkladovú prax),
- nerešpektovanie kogentnej normy (interpretáciu), ktorá je v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti,
- hodnotenie dôkazov vykonaných bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej novej interpretácii nevyplývajú prijaté skutkové závery.

9.15.Podľa Ústavného súdu SR „Pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy a s čl. 6 ods. 1 dohovoru.“ (napr. sp. zn. I. ÚS 265/05, I. ÚS 117/07 a ďalšie)

9.16.Ústavný súd SR rovnako zdôrazňuje povinnosť dodržiavať pravidlá logiky aj pri hodnotení dôkazov: „Významnú úlohu v procese hodnotenia dôkazov (§ 132 OSP) zohráva vnútorné presvedčenie súdu. Toto presvedčenie nemá predstavovať svojvoľu a nezodpovednosť súdu, ale naopak, malo by sa vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky (I. ÚS 114/08).

9.17.Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pod č. konania 8Sžo/25/2011 z 22.3.2012 podľa ktorého: „vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci G. R. proti Š., rozsudok zo dňa 21.X.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, R. T. proti Š., rozsudok z 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, V. D. H. proti H., rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90.), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. i. ÚS 226/03 z 12.5.2004. III. ÚS

209/04 z 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 z 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 z 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12.6.2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolností každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojoľnosti)."

9.18.V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. ICdo/184/2010, v ktorom uvádza, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotného rozhodnutia ovplyvňujúcich súvislostiach. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. ICdo/184/2010) ako aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 25.9.2012 - sťažnosť č. 59102/08, nález Ústavného súdu SR zo 14.9.2011, sp. zn. i. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 16.9.2009 sp. zn. 5MCdo 8/2008, z ktorých vyplýva, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na všetky otázky, ktoré vyšli v priebehu sporu najavo. Povinnosťou súdu je vyhodnotiť iba tie sporné tvrdenia a skutočnosti, ktoré súd pre meritórne rozhodnutie súdu postačujúce. Ostatné sporné skutočnosti nie sú takého charakteru, ktoré by mali vplyv na meritórne rozhodnutie súdu a jeho odôvodnenie.

9.19.Rozhodnutie spĺňa všetky zákonom stanovené požiadavky, v konaní nedošlo k takému procesnému postupu súdu, ktorý by znemožňoval realizáciu práv žalobcu, ktorý by dosiahol takú intenzitu, že by odôvodnil záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Rozhodnutie, ktoré bolo vydané nie je prekvapivé, svojoľné, nesprávne, jednostranné, neobjektívne, nespravodlivé, nepreskúmateľné a vychádza z rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. Ak žalobca ho vníma inak, ide o jeho subjektívny pocit resp. nespokojnosť, že nebolo rozhodnuté podľa jeho predstáv.

10.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

10.1.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

10.2.Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo v konaní nevyšli najavo.

11.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej

inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

11.1.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

12.Žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

13.Na zdôraznenie správnosti (§ 387 ods.2 CSP) odvolací súd uvádza:

14.Predmetom odvolacieho konania je rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá a v rámci odvolacieho konania odvolací súd skúmal v rozsahu odvolacích dôvodov aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z pohľadu, či súd dostatočne a správne zistil skutkový stav, či na zistený skutkový stav podradil správne právne normy a či závery súdu sú v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

15.Žalobca sa podanou žalobou z 20.1.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa mu za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti a to dorúčením listu s nasledovným obsahom: „Ospravedlňujem sa Ing. B. Y. a celej jeho rodine za klamstvá a osočovanie, ktoré som uviedla v svojom ohováračskom liste dorúčenom Okresnému súdu Košice II dňa 25.9.2014 založenom do spisu 41C/173/2007. Zároveň žiadam pani sudkyňu F. Z. a ostatných pracovníkov súdu, aby môj ohováračský list nebrali pri svojom rozhodovaní do úvahy a list odstránili zo spisu.“ List bude adresovaný pani sudkyňi F. Z.T. na Okresný súd Košice II a založí sa do spisu 41C/173/2007 vedenom na Okresnom súde Košice II. Zároveň žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu sumu 1 800 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a nahradiť mu trovy konania.

16.Odvolací súd v odvolacom konaní vychádzal zo skutkových zistení súdu prvej inštancie na základe bezprostredne pred nim vykonaných dôkazov, z ktorých vyplynulo, že žalovaná je matkou Ing. Františka Rojka, ktorý bol bývalým manželom sestry žalobcu, Ing. W. L.. Bývalí manželia, po rozvoze manželstva viedli množstvo súdnych konaní, týkajúcich sa úpravy práv a povinností k maloletým deťom (N. F. B. L.Í.), o výživné na plnoleté deti ale aj o manželské výživné, vyporiadanie BSM, dávali rôzne podania na políciu, prokuratúru a obvodný úrad (čísla konaní označené oboma stranami), ktorými sa súd zaoberal v bodoch 29.,31, 32., 33., 34., 35., 36., 37., 41., 42., 43., 44.

16.1.Žalovaná listom z 22.9.2014, doručeným súdu 25.9.2014 sa ospravedlňovala z neprítomnosti ako svedka na výsluchu 6.10.2014 a v prílohe ospravedlnenia pripojila list, ktorý mal vyvolať neoprávnený zásah do žalobcovho práva na ochranu osobnosti (č. I. 5 - 7, v spise 41C/173/2007 v konaní o vyporiadanie BSM, založený na č. I. 1062 - 1063).

16.2.Žalovaná vyhotovenie listu ani jeho obsah nepopierala a uviedla, že všetko, čo vnímala ako matka a stará matka popisala, majú za to, že jej osobná výpoveď ako svedka by mala neblahé následky na jej zdravotný stav (vyjadrenie z 13.4.2015, č. I. 16)

16.3.Žalobca tvrdí, že žalovaná nebola účastníkom konania, vedľajším účastníkom, svedkom ani splnomocneným zástupcom a poukázal pritom na rozsudok NS SR 3Sžf/130/2013.

17.V kontexte s uvedeným súd správne skúmal, za akých okolností bol list žalovanou napísaný a doručený súdu v konaní 41C/173/2007.

18.Podľa § 126 ods.1, prvá veta OSP každá fyzická osoba je povinná ustanoviť sa na predvolanie na súd a vypovedať ako svedok.

19.Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že svedok je každá fyzická osoba, odlišná od súdu, účastníkov, resp. ich zástupcov, ktorá má vypovedať o skutočnostiach, ktoré vnímala svojimi zmyslami a je schopná o tom podať správu.

19.1.Zo spisového materiálu 41C/173/2007, je zrejmé, že žalovaná bola predvolaná na pojednávanie konané 6.10.2014, na ktorom mala vypovedať ako svedok. Predvolanie žalovaná prevzala 18.9.2014 (č. l. 1062 sp. zn. 41C/173/2007). Na jej vypočutí trvala aj W. Y.Š..

19.2.Osoba nenadobúda status svedka, až keď sa dostaví na súd a je poučená o svojej svedeckej výpovedi, ale stáva sa ňou v okamihu, keď svojim zmyslami vnímala skutočnosti, ktoré sú podstatné v konkrétnej prejednávanej veci a je schopná o tom podať správu. Z gramatického výkladu cit. ust. je zrejmé, že o tom, čo svedok vnímal svojimi zmyslami by mal podať správu. Zákon pritom výslovne neurčoval, akou formou má byť správa podaná a teda je na súdu, aby určil, formu svedeckej výpovede.

19.3.Procesné postavenie svedka v konaní má osoba, ktorá učiní vo vzťahu k súdu úkon, resp. podá správu o tom, čo svojimi zmyslami vnímala.

19.4.V kontexte s judikatúrou, na ktorú poukázal žalobca (NS SR 3Sžf/130/2013, ktorá bola platná v čase, kedy žalovaná mala urobiť výpoveď) táto výpoveď mala byť ústna, pred súdom, keďže súd neurčil iný spôsob výpovede.

19.5.Skutočnosť, že žalovaná sa rozhodla vypovedať písomne neznamena, že ju neučinila ako svedok. Spôsob, ktorým žalovaná vykonala svedeckú výpoveď mal vyhodnotiť súd, ktorý takýto dôkaz vykonal a teda mohol na túto písomnú výpoveď neprihliadať, mohol ju opakovane vyzvať, aby poskytla ústnu výpoveď alebo zvolil iný postup. Opakovane však je nutné zdôrazniť, že aj keby súd na takúto svedeckú výpoveď neprihliadal vôbec, teda nehodnotil by ju v rámci dokazovania ako dôkazný prostriedok, neznamena, že ju vykonala osoba, ktorá nebola svedkom. Ako príklad je vhodné uviesť, že osoba, ktorá vypovedá pred súdom ako svedok súd môže jej výpoveď vyhodnotiť ako nedôveryhodnú a odôvodniť, prečo na takýto dôkaz neprihliadne.

19.6.Z obsahu pripojeného spisu 41C/173/2007 je zrejmé, že súd do svojho rozhodnutia poňal časť vyjadrenia týkajúcu sa vyporiadania BSM. Navyše odvolací súd príkladom poukazuje aj na písomnú výpoveď svedka MUDr. W. Y. (č. l. 1209 sp. zn. 41C/173/2007), ale aj písomné výpovede B. F. N. L. (15 str. odôvodnenia), ktorí tiež podali písomné výpovede.

20.Súd prvej inštancie v tomto konaní prijal správny záver, že žalovaná list, ktorý adresovala súdu realizovala v pozícii svedka a teda jej výpoveď sa považuje za výkon povinností resp. práva a správne poukázal v bode 54. odôvodnenia na judikatúru, o ktorú svoje rozhodnutie oprel a navyše odvolací súd dodáva, že pravdivosť výpovede svedka nemožno skúmať v inom občianskoprávnom konaní.

20.1.Odvolací súd navyše v tejto súvislosti poukazuje a cituje právnu vetu z rozhodnutia NS ČR 30 Cdo 2218/2006 z 27.9.2006, podľa ktorého „O zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde mimo jiné tehdy, když k němu došlo v rámci výkonu jiného subjektivního práva stanoveného zákonem, popř. kde jiný subjekt plnil právní povinnost, kterou mu uložil zákon. Sem je třeba řadit i výkon svědecké povinnosti. Pokud pak skutečně dojde k zásahu do osobnosti fyzickej osoby v souvislosti s výpovědí svědka, zůstane takovýto zásah oprávněným tehdy, jestliže se stal přiměřeným způsobem a zároveň není-li v rozporu s takovými oprávněnými zájmy fyzickej osoby, na kterých je třeba s ohledem na zajištění elementární úcty k důstojnosti její osobnosti za všech okolností bezpodmínečně trvat (obdobně srovnej Karel Knap, Jiří Švestka a kol.: Ochrana osobnosti, Linde Praha, a.s., 2004, str. 157 až 159). V řízení o ochranu osobnosti nelze přezkoumávat pravdivosť výpovědi učiněné v jiném občianskoprávním řízení.

21.Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

22.Podľa § 13 ods.1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

22.1.Podľa § 13 ods.2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

23.Podľa článku 19 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava) každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

24. Podľa článku 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

24.1. Podľa článku 26 ods. 2 veta prvá Ústavy SR každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

25. Citované články Ústavy vyjadrujú základné ústavné hodnoty právneho poriadku Slovenskej republiky ako demokratického právneho štátu. Ústavou zaručené právo vyjadrovať svoje názory je obsahovo obmedzené právami iných, najmä právami uvedenými v článku 19 Ústavy. Kollízia oboch práv sa realizuje práve napríklad pri aplikácii § 11 a nasl. OZ v súvislosti s uplatňovaním občianskoprávnej ochrany osobnosti. Je povinnosťou súdu v takých prípadoch interpretovať jednotlivé zákonné ustanovenia v prvom rade z pohľadu účelu a zmyslu ochrany ústavných garantovaných práv a slobôd. Pri strete práva slobody prejavu s právom na ochranu osobnosti musia preto dbať na to, aby s prihliadnutím k okolnostiam konkrétneho prípadu jednému z týchto práv nebola neodôvodnene daná prednosť pred právom druhým.

25.1. V každom konkrétnom prípade je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti a to práve v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie a so zreteľom na požiadavku vyváženosti (proporcionality) uplatňovania týchto práv.

25.2. Za účelom dodržania princípu vyváženosti práva na ochranu osobnosti a práva na slobodu prejavu a informácie, súd musí skúmať, prezentované tvrdenia žalovanej sa čo do formy, t.j. spôsobu vyjadrenia názoru i čo do obsahu, t.j. skutkových tvrdení, neocitli mimo medzí ústavnej ochrany.

26. Česť (a dôstojnosť) ako výraz úcty, uznania, vážnosti, dobrej povesti a ocenenia človeka, ktorý pre svoje postoje, správanie a činnosť požíva u ostatných členov spoločnosti (v určitom okruhu osôb), významne ovplyvňuje hodnotenie jeho postavenia a uplatnenia v rôznych sférach spoločenského života, a preto patrí medzi najzávažnejšie hodnoty osobnosti človeka.

27. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach a príčinná súvislosť medzi konaním neoprávnene zasahujúceho subjektu a vzniknutou nemajetkovou ujmu. Tieto náležitosti musia byť súčasne splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom.

28. Ak by aj súd neprihliadal na skutočnosť, že žalovaná list adresovaný súdu vykonala v postavení svedkyne v rámci realizácie svojich práv a povinností, je potrebné prihliadať na okolnosti, za akých list napísala.

29. Z konania vyplynulo, že žalobca a žalovaná boli v nepriamom príbuzenskom vzťahu, keď sestra žalobcu a syn žalovanej boli manželmi, ktorých manželstvo bol rozvedené. Vzťahy v rodine (aj širšej) boli rozpadom manželstva výrazne narušené, možno ich charakterizovať ako veľmi zlé, keď si členovia vzájomne ubližovali, správali sa voči sebe hrubo a neúctivo. Rodina jednoznačne prestala plniť jej základnú funkciu založenú na vzájomnej úcte, vzájomnosti a pomoci. Za takto vyhrotených okolností sa vzájomne urážali, ponižovali a rôznym spôsobom na seba útočili. Svedčí o tom množstvo konaní a podaní, ktoré začali od roku 2004 a trvajú doteraz.

29.1. V prejednávanej veci je preto potrebné vychádzať aj z princípu vzájomnosti, čo v praxi znamená, že hodnotiť nie len správanie žalovanej, ale aj správanie samotného žalobcu, teda či vzájomné správanie nie je príčinou správania sa žalovanej voči nemu.

29.2. Z vykonaného dokazovania možno jednoznačne uzavrieť, že správanie žalovanej bolo odozvou, reakciou na správanie sa žalobcu resp. na vzájomné správanie sa rozpadnutej rodiny. Aj keď táto reakcia nebola vhodná a za určitých podmienok by ju bolo možné kvalifikovať ako nežiaducu, v podstate išlo o vzájomnú reakciu a správanie, ktoré bolo medzi žalovanou a žalobcom bežné. Dôkazom toho je množstvo citácií vo všetkých konaniach nevynímajúc toto.

29.3. Rovnako je potrebné uviesť, že v konaní o ochranu osobnosti je účelom sankcie, uloženej súdom v primeranej forme a v adekvátnom rozsahu, nastoliť opätovnú „rovnováhu“ osobnostného vzťahu aktérov skutkového deja, v rámci ktorého došlo k zásahu do osobnosti. Vzhľadom na vzájomnosť konania medzi stranami sporu odvolací súd je toho názoru, že takáto rovnováha medzi stranami sporu existuje.

30. Rovnako pri hodnotení miery intenzity je nutné konštatovať, že list adresovaný súdu do konania, nie je objektívne spôsobilý privodiť žalobcovi akúkoľvek ujmu. Je nutné zdôrazniť, že prístup do spisového materiálu majú len účastníci konania resp. zástupcovia a teda akékoľvek zverejnenie tohto listu je vylúčené.

30.1. Rovnako je vylúčené, aby žalovaná týmto listom chcela spôsobiť nejakú ujmu. Tvrdenia uvádzané v liste sa vzťahovali na obdobie roku 2004, teda v roku 2014 neboli spôsobilé žalobcovi privodiť žiadnu ujmu a okrem uvedeného, konanie, v ktorom bol list žalovanej doručený sa netýkalo žalobcu, takže ani tým nebol spôsobilý vplývať na rozhodnutie súdu.

31. Žalobca v podanom odvolaní namieta znenie zápisníc a cituje rozsiahle odseky, ktoré podľa neho boli vynechané.

31.1. Odvolací súd konštatuje, že súd rozhodol o všetkých návrhoch žalobcu na opravu a doplnenie zápisníc.

31.2. K tejto námietke žalobcu odvolací súd poukazuje a cituje nasledujúce ustanovenia:

32. Podľa § 99 ods.1 CSP ak to súd považuje za vhodné a účelné, spisuje sa o procesných úkonoch aj zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh procesného úkonu a uvedie sa podstatný obsah prednesov a výroky rozhodnutia.

33. Podľa § 40 ods.1 OSP o úkonoch, pri ktorých súd koná s účastníkmi alebo vykonáva dokazovanie, spisuje sa zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh dokazovania a uvedie sa obsah prednesov a výroky rozhodnutia; ak nahrádza zápisnica podanie, musí mať aj jeho náležitosti.

34. Podľa § 52 ods.1 vyhl. č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy zápisnica o súdnom pojednávaní okrem náležitostí ustanovených predpismi o konaní pred súdmi obsahuje všetky podstatné okolnosti a poučenia poskytnuté súdom. V zápisnici o súdnom pojednávaní sa uvedie presný čas začiatku a skončenia súdneho pojednávania; v zápisnici sa vyznačí aj doba, počas ktorej bolo súdne pojednávanie prerušené. Ak sa výsluch vykonáva prostredníctvom technického zariadenia určeného na prenos obrazu a zvuku, uvedie sa to v zápisnici o súdnom pojednávaní; v zápisnici o súdnom pojednávaní sa uvedie aj meno, priezvisko a funkcia osoby, ktorá overila totožnosť vypočúvanej osoby.

34.1. Podľa § 52 ods.2 vyhl. č. 543/2005 Z.z. predseda senátu diktuje zápisnicu o súdnom pojednávaní nahlas tak, aby prítomní diktované znenie počuli, ak predpisy o konaní pred súdmi nepripúšťajú iný postup. Predseda senátu môže vyslúchanému, najmä ak ide o znalca, dovoliť, aby svoju výpoveď do zápisnice nadiktoval. Táto skutočnosť sa v zápisnici poznamená.

34.2. Podľa § 52 ods.3 vyhl. č. 543/2005 Z.z. zápisnica o súdnom pojednávaní sa vyhotovuje použitím diktafónu, postupom podľa § 56, rýchlopisným záznamom alebo pomocou výpočtovej techniky. Ak sa zápisnica o súdnom pojednávaní vyhotovila použitím diktafónu alebo rýchlopisným záznamom, bezodkladne po skončení súdneho pojednávania vyhotoví asistent prepis zápisnice pomocou výpočtovej techniky, ku ktorému pripojí doložku "Za správnosť vyhotovenia:", v ktorej uvedie svoje meno, priezvisko a podpis. Ak predpisy o konaní pred súdom neurčujú inak, netreba záznam uchovávať; ak je zápisnica o pojednávaní vyhotovená použitím diktafónu alebo ak sa priebeh súdneho pojednávania zaznamenáva podľa § 56, možno upustiť od prítomnosti asistenta na pojednávaní s výnimkou hlavného pojednávania, verejného zasadnutia a neverejného zasadnutia.

34.3. Podľa § 52 ods.4 vyhl. č. 543/2005 Z.z. ak sa zápisnica o súdnom pojednávaní vyhotovuje pomocou diktafónu alebo postupom podľa § 56, predseda senátu na úvod do mikrofónu nadiktuje údaje potrebné na vyplnenie záhlavia zápisnice a ak požiadali účastníci konania o vydanie kópie zápisnice o súdnom pojednávaní, aj počet požadovaných kópií. Nesprávnosti záznamu zistené v priebehu súdneho pojednávania opraví predseda senátu nadiktovaním správneho znenia, ktoré uvedie slovami "opravuje sa"; oprava vymazaním záznamu je neprípustná. Ak nadiktuje predseda senátu do záznamu vyhotovenie rozhodnutia, je potrebné, aby jeho text obsahoval všetky náležitosti ustanovené predpismi o konaní pred súdmi.

34.5. Podľa § 52 ods.5 vyhl. č. 543/2005 Z.z. spravidla sa zapíše alebo nadiktuje len podstatný obsah výpovedí a prednesov, ak predpisy o konaní pred súdmi neustanovujú inak. Ak je to dôležité na posúdenie veci, zapíšu sa odpovede vyslúchaných osôb doslovne, prípadne sa v zápisnici uvedú jednotlivé otázky a odpovede k nim.

34.6.Podľa § 52 ods.6 vyhl. č. 543/2005 Z.z. zápisnica sa spisuje alebo diktuje v slovenskom jazyku. Ak záleží na doslovnom znení výpovede toho, kto nevypovedá v slovenskom jazyku, zapíše asistent alebo tlmočník jej príslušnú časť, ak je to možné, aj v jazyku, v ktorom vypočúvaný vypovedal.

34.7.Podľa § 52 ods.7 vyhl. č. 543/2005 Z.z. zápisnicu o súdnom pojednávaní podpisuje predseda senátu a asistent, ktorý ju spísal alebo vyhotovil jej prepis, ako aj iné osoby, ak tak ustanovujú predpisy o konaní pred súdmi.

35.Z cit. zák. ustanovení je zrejmé, že závisí od úvahy súdu, či zápisnicu o pojednávaní vyhotoví, pričom súd zhodnotí kritérium procesnej ekonomie, vhodnosti a účelnosti. Paralelné zaznamenávanie priebehu procesných úkonov technickými zariadeniami je zápisnicou spravidla odôvodnené praktickosťou vedenia konania, zjednodušenou prípravou sudcu na pojednávanie, prehľadnejšou a rýchlejšou orientáciou v spise.

35.1.Zo žiadneho z citovaných ust. nevyplýva, že súd do zápisne robí doslovný diktát výpovede, či už strán sporu, ich zástupcov, svedkov alebo iných osôb vykonávajúcich úkony v konaní.

35.2.Žiadna z námietok žalobcu týkajúcich sa opravy zápisníc nie je spôsobilá ovplyvniť správnosť rozhodnutia a odvolací súd sa jednotlivými námietkami týkajúceho sa znenia zápisnice z hore uvedených dôvodov zaoberať nebude.

36.Žalobca v priebehu prvoinštančného ale aj odvolacieho konania sa opakovane odvolával na rozhodnutie NS SR 3 Cdo 293/2015.

36.1.Odvolací súd k uvedenému uvádza, že toto rozhodnutie vychádza z úplne iných skutkových okolností ako prejednávaná vec. V citovanom konaní žalovaná bez akéhokoľvek preukázania pravdivosti svojich tvrdení, zaslala list s difamujúcim obsahom orgánu miestnej samosprávy v mieste bydliska žalobcov a tiež Okresnej prokuratúre v Senici. Nekonala pri tom v afekte alebo len v dôsledku hnevu, ale cielene a premyslene, s úmyslom poškodiť česť žalobcov.

36.2.V prejednávanom spore žalovaná v pozícii svedka, adresovala súdu list, v ktorom žalobca nebol účastníkom konania (len splnomocnený zástupca) a teda nekonal sa a nerozhodovalo o jeho právach a povinnostiach. V kontexte s uvedeným v bode 29. nemohla žalovaná listom privodiť žalobcovi žiadnu ujmu a nedošlo nim ani k žiadnemu excesu, keď medzi účastníkmi takéto vyjadrovanie bolo dlhodobé bežné. Listom žalovanej nedošlo k neoprávnenému zásahu, ktorý by bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach žalobcu.

37.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

38.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40.Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto náhrada trov odvolacieho konania bola priznaná v plnom rozsahu žalovanej.

41.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej

veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).